

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 28. oktober 2004

Torsdag den 28. oktober 2004 kl. 17.30

Dagsorden:

- 498/04 Meddelelse om udpegning af overborgmester
- 468/04 Kapitalbevilling til elektroniske målere med fjernaflæsning for vandaftag
- 471/04 Kapitalbevilling til renovering af Brønshøj Vandtårn
- 472/04 Endelig vedtagelse af lokalplan "Sundbyøsterhallen" med tilhørende kommuneplantillæg
- 481/04 Endelig vedtagelse af lokalplan "Jernbanegade" med tilhørende kommuneplantillæg
- 450/04 Udvidelse af Ørestadsselskabets låneramme
- 453/04 Bundtekster om mangfoldighed i stillingsannoncer
- 495/04 Valg af medlem til Valgbestyrelsen i København
- 490/04 Studiebesøg i Norrköping
- 488/04 Vedtægt for Billedskolen
- 489/04 Fritidsinstitutionskapacitet ved Lundeusskolen samt anmodning fra KKFO Lunden om at blive et selvstændigt fritidshjem
- 487/04 Udpegning til Fællesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber-fritidshjem, KKFO, fritids- og ungdomsklubber i Københavns Kommune
- 491/04 Udpegning af medlemmer og suppleant til Lægemedlenskadeankenævnet
- 480/04 Strukturplan på apoteksområdet
- 479/04 Lægemedelforsyningsstrukturen i Brønshøj, i den østlige del af Vanløse samt den nordlige del af Frederiksberg Kommune
- 476/04 Anden anvendelse af almene ældreboligblokke
- 470/04 Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende kompensationsmidler fra H:S til sundhedsplejen
- 467/04 Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende midler i forbindelse med anvendelsen af Omkostningsbaseret budget og regnskabsprincipper
- 477/04 Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende organisations- og ledelsesudvikling samt arbejdsmiljø
- 474/04 Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende Implementering af nyt lønsystem
- 473/04 Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende udskiftning af fagsystemer
- 469/04 Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende udgifter til imødegåelse af voldgifter
- 478/04 Udpegning til Tilsynsrådet for Arbejdsløshedsforsikring

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

-
- 482/04 Dispensation fra lokalplan nr. 370 "Tøndergade-karreen"
 - 475/04 Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 367 "Sadolin & Holmblad"
 - 483/04 Forslag til høringssvar vedrørende det videre forløb i sagen om Sejl & Spis's udeservering på anløbsbroen ved Mindeankeret i Nyhavn
 - 484/04 Støtte til ekstraordinær renovering af Øresundskollegiet
 - 493/04 Medlemsforslag om at der udarbejdes en helhedsplan (en såkaldt strategiplan) for den kollektive trafik i København, før der træffes endelig beslutning om Metro 4
 - 494/04 Medlemsforslag om at der hurtigst muligt udarbejdes en vejledende Københavnerkanon, der både skal indeholde den obligatoriske og den supplerende kanon fra ministeriet; samt henvisning til hvilke værker der skal læses m.v.
 - 497/04 Medlemsforslag om, at der afholdes vejledende folkeafstemning i Valby bydel om tre temaer
 - 486/04 Røkering i udvalg
 - 496/04 Røkering i udvalg
 - 499/04 Anmodning om fritagelse for hverv
 - 500/04 Meddelelse om varetagelse af hverv
 - 501/04 Meddelelse om Københavns Havn A/S
 - 502/04 Meddelelse om valg
 - 503/04 Medlemsforslag
-

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Mødet er åbnet. God aften.

Her om et øjeblik skal vi som første punkt på dagsordenen behandle en meddelelse fra den store valggruppe om, at jeg er udpeget som ny overborgmester for resten af denne valgperiode. I den forbindelse vil jeg blot sige, at jeg glæder mig til at fortsætte det gode samarbejde med jer alle og ser frem til, at vi sammen kan nå en masse flotte resultater til gavn for vores by.

Jeg skal sige, at der er modtaget afbud fra Hellen Hedemann, fra Ben Haddou, borgmester Inger Marie Bruun-Vierø og Manu Sareen.

Vi har tidligere godkendt indkaldelsen af en suppleant for Jens Kramer Mikkelsen, og jeg skal derfor byde Kim Christensen velkommen til arbejdet i forsamlingen.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 32 sager, og der er udsendt 2 tillægsdagsordener med i alt 4 sager. På tillægsdagsorden I, som er udsendt rettidigt, er der 3 sager, som alle omhandler meddelelser om hverv relateret til Jens Kramer Mikkelsens udtræden af Borgerrepræsentationen.

Sagen på tillægsdagsorden II (BR 503/04) er et medlemsforslag, og vi har på gruppeformandsmødet drøftet og besluttet at indstille, at det overføres til behandling for åbne døre.

Jeg skal sige, at det også foreslås, at punkt 17-22 behandles under ét under en »væltet Tuborg«.

Så er der udsendt 1 sag om meddelelse om valg til behandling uden for dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Der er som sædvanlig omdelt på pladserne en liste over sagen på tillægsdagsorden II og sagen uden for dagsordenen samt en revideret dagsorden, hvor alle sager er indplaceret i den korrekte rækkefølge. Jeg skulle spørge, om der er bemærkninger til den reviderede dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

1) BR 498/04. Meddelelse om udpegning af overborgmester

Meddelelse fra den store valggruppe om, hvem valggruppen har udpeget som ny overborgmester for resten af funktionsperioden og med øjeblikkelig virkning.

Meddelelse fra den store valggruppe (30 mandater repræsenterende partigrupperne A, F og Ø) om, at man har udpeget borgerrepræsentant Lars Engberg (A) til at varetage hvervet som overborgmester i Københavns Kommune med virkning fra onsdag den 27. oktober 2004 kl. 00.00 og for resten af funktionsperioden for Borgerrepræsentationen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Som bekendt har den store valggruppe udpeget mig som ny overborgmester. Er der bemærkninger hertil? (*Bifald*). Tak skal I have. Det er ikke tilfældet. Meddelelsen er taget til efterretning.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

2) BR 468/04. Kapitalbevilling til elektroniske målere med fjernaflæsning for vandaftag

Indstilling om, at der gives Københavns Energi en anlægsbevilling på 3,0 mio. kr. til at udskifte eksisterende mekaniske vandafregningsmålere til modtagerkommunerne med nye elektroniske vandmålere og til at etablere fjernaflæsning af målerne. Der anvises kasse­mæssig dækning på rådighedsbevillingen på 1.04.3, vandforsyning.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

3) BR 471/04. Kapitalbevilling til renovering af Brønshøj Vandtårn

Indstilling om, at der gives Københavns Energi en anlægsbevilling på 5,7 mio. kr. til renovering af Brønshøj Vandtårn. Der anvises kasse­mæssig dækning på rådighedsbevillingen på 1.04.3, vandforsyning.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 28. oktober 2004

=====
4) BR 472/04. Endelig vedtagelse af lokalplan "Sundbyøsterhallen" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan "Sundbyøsterhallen" samt det tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5) BR 481/04. Endelig vedtagelse af lokalplan "Jernbanegade" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan "Jernbanegade" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 26 stemmer imod 17.

For stemte: A, B, C og V.

Imod stemte: F, O, V 2 og Ø.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti har stemt mod dette forslag., da vi er af den opfattelse, at der er overkapacitet på hotelområdet, samt at højden på det nye byggeri ikke er acceptabel i forhold til den fredede "Cirkusbygning"."

=====

6) BR 450/04. Udvidelse af Ørestadsselskabets låneramme

Indstilling om, at Ørestadsselskabets låneramme udvides fra 13,5 mia. kr. i 2004-priser (12,6 i 2002-priser) til 15,0 mia. kr. i 2004-priser, at Borgerrepræsentationen godkender at Københavns Kommune sammen med staten hæfter solidarisk for et lån på 2 mio. kr. som Frederiksberg Kommune ønsker, at optage via Frederiksbergbaneselskabet til overdækning af nedgangen til Solbjerg Station, samt at Ørestadsselskabet og Frederiksbergbaneselskabet inden for den del af likviditetsreserven, der ikke er udlånt til Comet, kan indgå forlig med Ansaldo om betaling af 28 mio. kr. som følge af ekstrakrav til ATC assessment (sikkerhedssystem).

(Økonomiudvalget)

Mona Heiberg (A) deltog ikke i behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Udvidelsen af Ørestadsselskabets låneramme har været grundigt behandlet i Økonomiudvalget, hvor der har været stillet en lang række uddybende spørgsmål om selskabets økonomi og styring. Det har givet anledning til en god debat om forudsætningerne for det vel nok vigtigste anlægsprojekt i Københavns nyere historie.

Metroens driftsstabilitet er nu helt oppe på 98 pct., og københavnerne har for alvor taget metroen til sig.

Ørestadsselskabets låneramme foreslås hævet fra 13,5 mia. kr. til 15 mia. kr. i 2004-priser. Sidste gang lånerammen blev hævet, var i 2002.

Begrundelsen for udvidelsen af lånerammen er en række hændelser, som Ørestadsselskabet ikke på kort sigt har haft mulighed for at påvirke, væsentligt tunnelentreprenøren Comets beslutning om at bringe selskabets krav over for Ørestadsselskabet for voldgiften, hvorfor tilbagebetaling af Comets lån til Ørestadsselskabet udskydes.

Selskabet forventer med udgangen af denne måned, at lånerammen er fuldt udnyttet. Derfor er det nødvendigt, at selskabets ejere stiller den nødvendige likviditet til rådighed, hvis selskabet fortsat skal svare sine fordringer.

Folketingets Finansudvalg tiltrådte i september måned, at lånerammen forhøjes.

Vi vil i Økonomiudvalget fortsat nøje følge udviklingen i Ørestadsselskabets økonomi. En god anledning bliver, når Rigsrevisionens beretning om selskabets økonomi foreligger, formentlig i løbet af november måned.

Med regeringens udspil om etablering af en metroring, metroens 4. etape, vil der også være grundlag for nærmere forhandlinger med staten om den fremtidige organisering af metroen og Ørestaden.

På den baggrund mener jeg, at vi i dag skal godkende indstillingen om udvidelsen af lånerammen.

Jeg skal huske at sige, at Mona Heiberg ikke deltager i behandlingen af denne sag på grund af inhabilitet.

Borgmester **Søren Pind**: Grunden til, at jeg studsede lidt, da overborgmesteren holdt sin tale, var udtrykket »grundigt«. Økonomiudvalget har grundigt drøftet situationen omkring Ørestadsselskabet.

Jeg tror egentlig ikke, det helt svarer til mit billede af situationen, fordi vel har sagen stået på dagsordenen en lang række gange, og vel har vi da også brugt nogen tid på den. Men det er næppe min opfattelse, at Økonomiudvalget har fået nogen som helst reel mulighed for at sætte sig ind i sagens egentlige substans.

Derfor da også en protokolbemærkning anført af den konservative Mogens Lønborg, som konstaterede, at et flertal i Borgerrepræsentationen ser frem til på baggrund af Rigsrevisionens rapport at drøfte Ørestadsselskabet som sådant.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er en møgubehagelig situation at skulle udvide en låneramme med 1½ mia. kr. med en rigsrevisionsrapport på vej, og hvor man samtidig presser på for, at denne lånerammeudvidelse partout skal ske, før Rigsrevisionens rapport foreligger. Det giver anledning til ubehagelige mistanker.

Særligt med den forhistorie, Ørestadsselskabet har, giver det anledning til en mistanke om, at alt for mange sammenspiste interesser er kommet til udtryk, og at man skal se at få

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

denne sag løst, før vi får denne grundige redegørelse for, hvad i alverden det egentlig er, der foregår i dette selskab.

Jeg kan sige, den del, vi nåede frem til, i hvert fald i forhold til de notater, der blev forelagt for Økonomiudvalgets medlemmer, var, at alle er ansvarsfri i relation til det, der er foregået omkring, jeg tror, det er en fire- eller femdobling af det oprindelige budget i Ørestadsselskabet.

Forklaringen var, at det er søreme alt sammen noget, politikerne har besluttet, og der er nogle, der har begået fejl på entreprenørsiden, men det er i hvert fald ikke nogens skyld, hverken i Ørestadsselskabet eller andre steder, at disse ting har udviklet sig. Jeg bliver altid bekymret, når der ikke er nogen som helst at hæfte et ansvar op på.

Men sagens essens er jo enkel: Hvis ikke vi udvider lånerammen, så hævdes det, at Ørestadsselskabet lukker, og så går kreditorerne enten til Københavns Kommune eller til staten. Derfor har vi ikke noget valg, men må se frem til den drøftelse, som Mogens Lønborg har forudskikket, og det ser vi i Venstre frem til.

Mikkel Warming (Ø): ”Grundsaget går langt over forventning”, det var overskriften på en artikel i Børsen for ca. en måned siden, hvor Ørestadsselskabets salgsdirektør fortalte, hvor godt det går, hvor meget salgsbudgettet er overskredet, og hvor trættende den danske jantelov over for store projekter er.

Det er jo meget kendetegnende for den drømmeverden, Ørestadsselskabet og deres hangarounds befinder sig i, hvor der ingen problemer er med noget som helst – selvfølgelig lige indtil den dag, hvor virkeligheden kommer i kontakt med prognoser og budgetter, og der dertil går hul på osteklokken, som Henning Christophersen og den øvrige bestyrelse sidder godt og grundigt lukket inde bag, for der er ingen problemer. Det er den overskrift, Ørestadsselskabet altid møder frem med.

Det logiske spørgsmål er så: Hvorfor i hede hule osv. er det så nødvendigt for femte gang at bede om at få forhøjet lånerammen? Det er jo, fordi det ikke går spor godt, fordi budgetterne konsekvent er oppustede, indtægterne konsekvent overvurderede og udgifterne næsten lige så konsekvent undervurderede.

Selv det grundlag, det likviditetsbudget for august måned i år, der ligger til grund for den låneansøgning, der er på bordet, skrider. Det fremgår klart af de spørgsmål, der er stillet i Økonomiudvalget. Der er f.eks. budgetteret med 400 mio. kr. i grundsalgsindtægter i 2004. Pr. 1. oktober er der kommet 156; man er altså 60 pct. bagud for budgettet, men man regner da med ved årets udgang kun at mangle 100 mio. kr. eller deromkring. Det er altså 25 pct. af budgettet, der mangler. Det er det budget, der ligger til grund for ansøgningen, og det skrider, ligesom budgetterne har gjort det generelt.

Hvis Ørestadsselskabet skulle have holdt det grundsalgsbudget, man startede med, likviditetsbudgettet for 1999, så skulle der være indkommet 627 mio. kr. mere, end der faktisk er kommet ud af en forventet indtægt på 2 mia. kr. Det er 25-30 pct., der mangler i indtægter.

Alligevel går alting godt, og der er ingen problemer, fordi, som man konstant og gentagne gange vil høre fra Ørestadsselskabet, grundsalget går langt over forventning, langt over forventning. Ja, det er jo klart. Når man hele tiden nedjusterer budgetter, nedjusterer salgspriser, hele tiden neddroser forventningerne til indtægterne og i øvrigt kun snakker om etagemeter og kvadratmeter og ikke rigtige penge i kassen, så kan man få det til at se sådan ud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Hvordan kan det være, at vi er nødt til at spørge os frem til, hvor mange penge der er kommet fra grundsalget, hvor indtægterne er, og ikke få det at vide automatisk? Hvordan kan det være, at Ørestadsselskabet i stedet fylder os med, at grundsalget går langt over forventning?

Hvis man kunne, ville Ørestadsselskabet formentlig meget gerne sige, at der ingen problemer er med passagertallet i metroen. Det er bare meget, meget svært, for i takt med at virkeligheden har indfundet sig, har Ørestadsselskabet nedjusteret og nedjusteret passagerprognoserne. I 2004 er de sat ned fra 44 mio. til 36 mio. passagerer, næsten 20 pct., og der altså i forhold til en i forvejen nedsat og revideret passagerprognose. Og i forhold til den oprindelige, som man havde, da metroen begyndte at køre, så har man nu nedjusteret med 40 pct.

Pr. 1. oktober mangler metroen 12 mio. passagerer for at nå det nedjusterede passagertal. Man har 24 og mangler 12. Men det skal nok gå, fordi der kommer 33 pct. flere eller deromkring passagerer pr. måned de sidste 3 måneder af året på grund af vinteren og på grund af busomlægningerne.

Til det er der at sige, at det svarer til den stigning, der var i sidste kvartal sidste år, men dengang åbnede der altså en helt ny etape fra Frederiksberg til Vanløse, og jeg ved godt nok, at HUR's busomlægninger er brutale og skærer busser væk, men det har vel ikke den samme effekt som en helt ny etapeåbning, må man spørge.

Pointen er, at jeg er bange for, at det bliver meget svært at nå passagerprognosen, også her skrider budgettet.

– Jeg kan allerede nu se, at jeg kommer til at gå ind i 2. runde.

Hvis man antager, at grundsalg og passagertal holder sig på et skrabet, men formentlig realistisk niveau, så er der på svar på spørgsmål i Økonomiudvalget lavet et regneark, der viser, hvor Ørestadsselskabet kører hen: lige lukt ned i rentedøden. Derfor er det bindegalt at fortsætte med at udvide lånerammen. Der skal siges stop nu. Ørestadsselskabet skal nedlægges, metroen skal over til Trafikministeriet sammen med gælden fra at anlægge det, så Københavns Kommune kan byudvikle Vestamager uden at have et profitkrav fra Ørestadsselskabet liggende i nakken.

Derfor stemmer Enhedslisten nej til at udvide lånerammen.

Til slut et par ord om processen. Det har været svært at hive svar ud af Ørestadsselskabet, ikke mindst svar, som kunne overbevise os om, at det gik lige så godt, som de plejer at sige. Jeg er enig med borgmester Søren Pind i, at behandlingen dårligt kan siges at have været grundig i den sammenhæng.

Men alligevel må vi konstatere, at alle andre partier stemmer for udvidelsen. Det kunne vi godt forudse, også da Venstre, SF, Dansk Folkeparti og De Konservative for en måned siden sagde, at det var helt umuligt at tage stilling til sagen, så længe Jens Kramer Mikkelsen var på Rådhuset. Vi syntes dengang, og vi synes stadig væk, at det var et absurd argument, altså ikke mindst fra partier, der alle sammen har overborgmesterkandidater.

Kan Søren Pind, kan Bo Asmus ikke tænke selv? Er det umuligt at opdrive den nødvendige hjernekapacitet til at tage stilling til låneansøgningen, så længe en person ved navn Jens Kramer Mikkelsen gik rundt inde på Rådhuset? Eller et andet spørgsmål: Har man den nødvendige intellektuelle kapacitet til at være overborgmester, når man ikke kan finde ud af at træffe den slags beslutninger selv?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Og hvad ville have ændret sig i forhold til jeres ja i dag, hvis Kramer var gået af den 15. november i stedet for i mandags? Var det, når man ser på stemmeafgivelsen om lidt, ikke bare plat og ballade?

Ørestadsselskabet var vel et foregangsprojekt, et af de første og største forsøg på at etablere selskabskonstruktioner, lukkede, udemokratiske selskabskonstruktioner, hvor magthavere kan træffe beslutninger i ro og fred uden offentlig kontrol og uden at stå direkte til ansvar for konsekvenserne.

Konsekvenserne er tragikomiske, komiske et eller andet sted, fordi Ørestadsselskabets oppustede forventninger klasker sammen, når de møder virkeligheden, og fordi desperationen blandt ørestadspartierne er så synlig, når det sker, og tragisk, fordi åbenhed, borgerdeltagelse, elementære politiske kontrolmekanismer ofres til fordel for en enestående sammensmeltning af aktieselskaber, interessentskaber, præget af hemmelighedskræmmeri og spekulation i værdistigning. Vi mener, man skal stoppe kursen mod afrunden og lukke Ørestadsselskabet nu.

Klaus Bondam (B): At man skal gå så drastisk til værks, som Mikkel Warming og Enhedslisten foreslår, mener vi nu ikke. Men jeg hæftede mig ved Mikkel Warmings udtalelse og omtale af den drømmeverden, som Ørestadsselskabet og deres hangarounds befinder sig i. Det har han jo helt ret i; man befinder sig jo i en drømmeverden, når man sidder i et elfenbenstårn uden for rækkevidde og uden at kunne lade trivialiteterne og hverdagens smuds befamle en.

Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre stemmer for indstillingen i den foreliggende form.

Men når det er sagt, så er der en masse spørgsmål, der rejser sig. For det første: Hvordan sikrer vi den folkelige proces i debatten og dialogen om den fremtidige linjeføring og stationsplacering? Hvordan sikrer vi, at der er den tilstrækkelige gennemsigtighed i de økonomiske forhold og de økonomiske dispositioner, der finder sted i Ørestadsselskabet? Hvordan sikrer vi en politisk og folkelig debat om prioriteringerne i udbygningen af den kollektive trafik i København? Man kan også udvide det og sige en politisk og folkelig debat om prioriteringen i de samlede trafikale spørgsmål.

Vi er ved at træffe en dyr beslutning, som vi kun kan håbe på kommer positivt igen, og på sin vis har den jo fået lov til at stå lidt i skyggen af regeringens udmelding sidst i sidste uge.

Lad mig der tillade mig at skyde ind, inden man klapper alt for begejstret i hænderne, at regeringen vil have os til at bygge metro og vej for ca. 13 mia. kr., det skal finansieres med 6 mia. i billetindtægter, 3 mia. fra frasalg i Københavns Havn og 4 mia. fra Københavns og Frederiksberg Kommuner. Lad mig prøve at pinde dette regnestykke lidt ud.

De 3 mia. fra Københavns Havn kan man jo – jeg ved godt, at vi ikke kan sætte spørgsmålstegn ved Højesterets afgørelse i denne forsamling, men alligevel kan man måske godt tillade at sætte et »stjæl« i citationstegn. De 4 mia. kr. foreslår regeringen, at vi skaffer ved at sælge Københavns Energi.

Med et slag på tasken kan dette salg indbringe 12 mia. kr. Staten skal i henhold til gældende lovgivning have 40 pct. af den indtægt, altså 5 mia. kr. Det betyder, kan man sige, at staten forærer os 3 mia. kr. af vores egne, altså fra Havnen, og scorer 5 mia. kr. i forbindelse med salget af KE.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

I Det Radikale Venstres hovedregning så giver det her altså alt i alt plus 2 mia. kr. til staten.

Da alle andre egne af landet får helt eller delvis finansieret deres store infrastrukturinvesteringer, så må vi i Københavns Kommune kræve meget mere og noget, som er meget bedre. F.eks. kunne vi kræve, at de 5 mia. kr. i statsafgift for salget af Københavns Energi er statens bidrag til metrobyggeriet. Så er der 7 mia. kr. tilbage fra salget, hvilket svarer nogenlunde til vores pengegæld.

Dette blot for at få hænderne lidt ned i begejstring over metroens 4. etape.

Men som sagt, vi stemmer for indstillingen i den foreliggende form og ønsker samtidig at fastholde den protokolbemærkning, som vi afgav i Økonomiudvalget.

Ole Hentzen (C): Det, der kaldte mig på talerstolen, var sådan en overborgmesteraspirant, som fra talerstolen her sagde til forsamlingen, at han ikke forstod, hvad det var, der foregik, brugte ord som mistanke, sammenrend, skjulte motiver og helt uigennemsigtighed.

I en sag, hvor Københavns Kommune også skal skrive under på, at der kan gives en lånegaranti, og jeg siger udtrykkeligt også, for denne mistanke og sammenrendet og alt det der med de skjulte motiver må det være Folketingets Finansudvalg, overborgmesteraspiranten der udtaler sig om. De er altså nogle forfærdelige nogle i Folketingets Finansudvalg, de aner ikke en dyt om, hvad der foregår, de skjuler alt, de har dumme motiver, puha, sikken en mistanke Søren Pind og jeg har til dem.

Jeg synes, det er et godt signal at sende som overborgmesteraspirant, ja, han er sådan set også folketingskandidataspirant. Det må være rart at vide, at der er risiko for, at de måske får sådan en derind. Fordi Folketingets Finansudvalg havde faktisk sagt ja, men de har altså overhovedet ikke undersøgt noget, og nu er jeg vel nok tryk ved, at vores Økonomiudvalg grundigt vil sætte sig ind i det, altså Søren Pind grundigt vil sætte sig ind i det.

Puha, siger jeg så, jeg får helt hjertebanken ved tanken om at skulle vente på, at Søren Pind bliver tryk, så ved jeg ikke, om I andre bliver trykke ved, hvis han skulle blive overborgmester, fordi så er der da overhovedet ingen økonomisk sammenhæng i noget som helst.

Det er en mand, som har en juridisk uddannelse, som udtaler sig på den led om Folketingets Finansudvalg, det synes jeg er meget utrygt. Det er lige så utrygt, som der er nogle i Borgerrepræsentationen her, der siger, at der er nogle, der agter at stjæle vores 3 mia. fra Københavns Havn – vores. Det står man som borgerrepræsentant og siger heroppe. »Vores« kan jeg ikke oversætte som andet end, at det må være Københavns Kommune, som vi jo er sat til at forvalte. Det er vores 3 mia., de tænker at stjæle.

I må undskylde mig, altså Københavns Havn har aldrig været Københavns Kommune. Også før sådan set slagsmålet måtte være gået i gang, har Københavns Kommune aldrig haft råderet over Københavns Havn. Man behøver ikke at have været ret længe i denne forsamling for at kunne slå op i referater og vide, at den kamp har stået på evigt, så det er det rendyrkede sludder.

Derfor vil jeg slet ikke kaste mig ind i de diskussioner om, hvad fremtidige milliarder fra Københavns Havn skal bruges til eller ikke, og regnestykket om, hvor meget vi får krog i, hvis vi sælger det, og hvor meget vi skal betale til staten, eller vi ikke skal betale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jeg er sådan set meget enig i Mikkel Warmings udtryk, at dette med at tænke kan man godt sætte stort spørgsmålstegn ved, og den navnerække, han nævnte, kunne man såmænd også udvide.

Jeg glæder mig til, at Økonomiudvalget til sin tid kan læse Rigsrevisionens rapport. Jamen lad nu den her forsamling lade være at sætte sig op som overdommer over, hvad Folketingets Finansudvalg i øvrigt har truffet af beslutninger. Man kan også komme op og ride på nogle heste, hvor altså benene overhovedet ikke har en chance for at nå jorden. Jeg ved ikke, hvad det er for en hest, Pind ville prøve at komme op på, men han falder i hvert fald af med et brag.

Jens Johansen (F): Jeg går ligesom størsteparten af andre ordførere herop for at sige, at SF vil stemme for udvidelse af Ørestadsselskabets låneramme. Jeg går ikke herop for at begynde at drøfte 4. etape. Den tager vi stilling til på et senere tidspunkt, og den diskussion tager vi til den tid.

Jeg vil dog godt i forhold til en anden diskussion, som blev berørt af De Radikales og Enhedslistens ordførere, sige, at vi ikke er enige med de to partier i, at metroen skal overtages af staten. Vi mener, at den kollektive trafik skal samles i et regionalt trafikselskab, hvor de 5-6 selskaber, vi har i øjeblikket, samles under én politisk ledelse, den samme politiske ledelse, som også efter kommunalreformen får ansvaret for sygehusene. Det er noget andet end det, De Radikale og Enhedslisten vil.

Vi vedkender os i øvrigt sammen med De Radikale og Enhedslisten, at vi ikke i Folketinget står bag lov om Ørestaden. Vi er ligesom de to partier uden for det selskab, som har besluttet etableringen af Ørestadsselskabet.

Den fremtidige struktur for den kollektive trafik i hovedstadsområdet tager vi stilling til på et senere tidspunkt, og det kan vi godt begynde at drøfte, når vi skal drøfte Rigsrevisionens beretning om Ørestadsselskabet, men vi kommer garanteret til på et senere tidspunkt at drøfte den igen. Jeg vil så blot her som udgangspunkt bemærke, at vi er uenige med De Radikale og Enhedslisten.

Vi finder det kritisabelt, at passagerprognoserne har været så optimistiske. Vi finder det kritisabelt, jeg vil sige lettere ynkværdigt, i den forbindelse at høre en Venstreborgmester stå heroppe og tale sådan om Ørestadsselskabet, når et af de meget store problemer, som Ørestadsselskabet har økonomisk, er det skatte- og afgiftsstop, som regeringen har vedtaget, som bl.a. betyder en reduktion af de forventede indtægter fra tilbageførsel af grundskyld.

Så er der endnu et problem, som præger Ørestadsselskabets økonomi, hvad der også fremgår af vores protokolbemærkning, som bliver lavet i fællesskab med Socialdemokraterne, nemlig at afregningen pr. påstiger endnu ikke er afregnet. Den gode, borgerlige trafikminister burde passe sit arbejde og finde ud af, at Ørestadsselskabet naturligvis skal have de penge, som skal til for, at økonomien kan hænge sammen. Men den sag ligger på hans bord, og han har ikke fået smølet sig færdig med den endnu.

Karin Storgaard (A): Dansk Folkeparti synes naturligvis, at det er en alvorlig sag, at der mangler så mange penge, så vi bliver nødt til at udvide lånerammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Så er der mange, der spørger her: Hvem er skyld i det? Kan vi ikke finde en, der er skyldig i det? Er det staten, er det Københavns Kommune, er det Ørestadsselskabet, hvem søren har dog skylden?

Jeg vil komme med nogle enkelte kommentarer, inden jeg fortsætter med Københavns Kommune og Ørestadsselskabet.

Når vi går ind og ser på metrodriften – det er det, der står noget om i Metroavisen, som man kan læse alle vegne – ser vi, at der står, at driften er blevet forbedret de sidste måneder, op til 98 pct. driftssikkerhed, det er vel ikke dårligt. Så er der passagertallet, som er stigende. Det er godt nok ikke så højt, som det skulle være, men det er i hvert fald stigende. Noget af det bedste er måske trods alt, at kunderne er meget mere tilfredse, end de har været før. Det er første gang, jeg har set en kundeundersøgelse inden for Metroselskabet, hvor man i hvert fald er så tilfreds.

Men der er også andre ting, der er årsag til, at der er problemer, og det er bl.a. regler for afløftning af moms. Det vil sige, at Ørestadsselskabet i stedet for straks at få 2/3 af købsmomsen først kan afløfte moms, når de enkelte arealer frasælges, og det er faktisk taget rigtig mange penge.

Så er der også en voldgiftssag, hvis der er nogen, der har lagt mærke til indstillingen, der står omtalt, og der skal man indgå et forlig på 28 mio. kr. Det kan man selvfølgelig lade være med, men det bliver altså ikke billigere af at vente i mange år på, at man kan finde ud af, hvad man så vil.

Så er der passagertallet, som rigtigt sagt flere steder fra er ansat for optimistisk; man har simpelt hen troet, man kunne få flere folk til at køre med metroen, end det viste sig.

Så var der det, som Jens Johansen var inde på, med oplægget fra HUR, som ville give 6,18 pr. passager, der stiger på, og det betyder jo så, at der er 2 kr. mindre pr. påstiger i forhold til likviditetsbudgettet. Det er faktisk taget også mange penge. HUR, DSB og Ørestadsselskabet kan ikke blive enige om denne sag, og derfor befinder den sig hos trafikministeren, der har den ligget lidt tid, den venter på en afgørelse, det må vi så se, når det kommer.

Men er det så ejerne – er det staten og Københavns Kommune? – der har skyld, har de ikke vidst, hvad vej vinden blæste? Jo, i omkring et halvt år har parterne vidst, at lånerammen måtte forøges, men først nu spidser det hele til og det er bydende nødvendigt, at Ørestadsselskabet tilføres penge.

Jeg skal måske kort fortælle, at i starten af marts orienterede trafikministeren økonomi-forvaltningen, som videresender en kopi af brevet til ØU. Det fremgår af brevet, at der kunne blive behov for ændringer af Ørestadsselskabets låneramme. Hen over sommeren, står der. Så kunne man godt sige til sig selv: Jamen burde vi måske i Økonomiudvalget have reageret noget før på det, fordi hvis en låneramme skal forøges, så er det vel en alvorlig ting, og man kunne nok have stillet nogle yderligere spørgsmål allerede dengang?

Nærmere orientering til Økonomiudvalget kom der så sidst i april måned, og så går der mere og mere af sommeren. Alle ved jo stadig væk, at lånerammen skal udvides, men først sent kommer behandlingen i Økonomiudvalget og netop i forbindelse med Kramers afgang, og så kunne man ikke behandle noget og var nødt til at udsætte det.

Det, som jeg føler var lidt ærgerligt, var, at det var lidt svært at få svar på de spørgsmål, vi stillede i Økonomiudvalget, det var, ligesom om forvaltningen ikke kunne svare på det. Jeg foreslog da også derfor, at man inviterede repræsentanter for Ørestadsselskabet, og det må jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

så være fra direktionen, som kunne svare på alle de spørgsmål, som udvalgets medlemmer havde. Jeg følte mig lidt dårligt tilpas ved, at vi ikke kunne få svar på de spørgsmål, der var. Jeg følte det, ligesom om der måske var noget, Københavns Kommune ikke vidste. Men det behøver jo ikke være sådan. Der kom så senere svar på alle spørgsmålene.

Dansk Folkeparti er betænkelig ved økonomien og havde gerne set, at Rigsrevisionens rapport havde foreligget, før vi besluttede. Vi vil dog ikke gå til så drastiske foranstaltninger, som Enhedslisten her siger, at vi skal lukke Ørestadsselskabet og lukke metroen. Det ville være en helt stor skandale, det vil vi i hvert fald ikke være med til.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at vi ikke stemmer mod en udvidelse af lånerammen. Vi mener, det er nødvendigt at udvide lånerammen, og vi stemmer for det. Vi har i går i Økonomiudvalget været med til en protokolbemærkning, som ikke er blevet fremlagt endnu, men jeg ved, at Mogens Lønborg ville fremlægge protokolbemærkningen, som de fleste af partierne har tilsluttet sig.

Så nævnte Enhedslisten også, at man sad bag lukkede døre i Ørestadsselskabet. – Må jeg gerne have lov at tage lidt af næste taletid? ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Ja.

Karin Storgaard (O): Jamen selvfølgelig gør man det, fordi det gør man ethvert sted, man holder møde. Det gør man jo også i Økonomiudvalget; der sidder man jo også bag lukkede døre, så det er såmænd ikke så mærkeligt.

Men det, der kan være nogle problemer i, er, at Ørestadsselskabet, hvor jeg har været medlem, skal jeg lige gøre opmærksom på, i 8 måneder, er et meget lukket foretagende, og det skal være meget mere udadvendt. Det mener jeg også har ændret sig lidt. Jeg har sagt det et par gange i bestyrelsen derude, og jeg kan forstå, at man efterhånden har fundet ud af, at det altså er nødvendigt, at man ikke holder alting inden døre.

Jeg ved også, at der er flere af journalisterne, der har beklaget sig over, at de ikke fik noget at høre fra Ørestadsselskabet. Men så kunne jeg altså ikke lade være med at sige: Jamen så vidt jeg ved, er der et pressemøde efter hvert bestyrelsesmøde i Ørestadsselskabet, og om journalisterne da ikke mødte op der og spurgte om de ting, de gerne ville have at vide? Så sagde de gudhjælpemig, at det gjorde de da, og de fik også nogle gode informationer. Det var bare sådan til orientering.

Så synes jeg, det er positivt at konstatere, at det allerede nu er udmeldt, at fremover vil Ørestadsselskabet både til staten og til Københavns Kommune fremlægge kvartalsrapporter, og der er lagt op til meget mere åbenhed og gennemsigtighed og en klar struktur. De sidste ting er der netop kommet fra regeringen, et skriv i hvert fald til Ørestadsselskabets bestyrelsesmedlemmer, hvoraf det fremgår. Jeg har lige modtaget det med posten i dag. Det synes jeg trods alt er et skridt den rigtige vej.

Men Dansk Folkeparti stemmer for en udvidelse af lånerammen.

Mogens Lønborg (C): Det er jo aldrig med den store begejstring, når man skal til at udvide en låneramme og som i tilfældet her med 1½ mia. kr. Men som heldigvis alle partier på nær et enkelt er nået frem til, så er det nødvendigt. Det er den seriøse holdning at sige, at Øre-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

stadsselskabet har brug for en sådan udvidelse af lånerammen. Alternativet vil være kaos, uoverskueligt kaos, og derfor bliver vi selvfølgelig nødt til det.

Den protokolbemærkning, som seks af de otte partier kunne tilslutte sig, lyder i øvrigt, som I også kan se af beslutningsreferatet fra Økonomiudvalget:

”Partierne ønsker at stemme for indstillingen, idet vi samtidig ser frem til at få en samlet drøftelse og vurdering af Ørestadsselskabets forhold og fremtid i forbindelse med den kommende beretning fra Rigsrevisionen.”

Den sammenkædning med vores tilslutning til lånerammen og så det at se frem til den her, er selvfølgelig på grund af, og det udtrykker det også, en bekymring for situationen og derfor en seen frem til, at når Rigsrevisionen, som er dem, som bedst af alle kan gå ind og lave en vurdering af det her selskab, kommer frem med deres rapport eller beretning, jamen så er anledningen naturligvis til, at vi så kulegraver den rapport og ser kritisk på forholdene og må så træffe de beslutninger, som er nødvendige, i kølvandet på det.

Det ville være fuldstændig vanvittigt, at vi udsatte udvidelsen af lånerammen, når det nu er sådan, at likviditeten er presset. Vi ville under alle omstændigheder, selv om vi udsatte det en måned, skulle have udvidet denne låneramme. Det eneste seriøse, som jeg er glad for, at så stort et flertal bakker op om, er at sige ja til udvidelsen, men samtidig sige ja til, at vi får en grundig drøftelse af alle de her forhold.

Jeg går ud fra også på de andre partiers vegne, at vi får videreført denne protokolbemærkning.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så går vi over til 2. runde, og det er Mikkel Warming, og der er 2 minutter og 55 sekunder tilbage.

Mikkel Warming (Ø): Først skal jeg også lige principielt bede om at få videreført vores protokolbemærkning.

Der er jo i virkeligheden spørgsmål, som alle de partier, der sådan har slæbt sig herop og sagt, de stemmer for, med meget lidt entusiasme i stemmen, måske egentlig mangler at svare på på baggrund af behandlingen i Økonomiudvalget, på baggrund af svar på de spørgsmål, der er kommet: Hvad gør I næste gang? Hvad gør I næste gang, som jo meget sandsynligt vil være inden for en overskuelig tidsramme, Ørestadsselskabet kommer og siger, at der var lige noget, der var lige noget, passagertallene holdt ikke helt, grundtallet holdt ikke helt, vi skal lige bruge en halv eller en hel eller halvanden igen? Hvad gør I så? Bliver det den samme historie, den samme lidt fodsløbende holdning, der hedder, at vi jo er nødt til, og vi skal osv.

Det er jo ikke kun – det var så lige en kort bemærkning til Jens Johansen – udefrakommende statslige ting, der betyder, at det er nødvendigt for at udvide lånerammen. Det spiller en rolle absolut, men lavere passagertal end prognosticeret, lavere grundsalg end budgetteret, som fremgår af indstillingen som nogle af grundene til, at en udvidelse af lånerammen er nødvendig, er vel sådan set ikke statens skyld trods alt, må man sige.

Så er der flere, som har været inde og tale meget langt om 4. etape og helheder og hvad man skal gøre der, regeringens udspil. Jeg havde egentlig regnet med og gemt krudtet, om jeg så må sige, til den debat, der kommer senere på aftenen, om borgmester Søren Pinds udmærkede, må jeg tillade mig at sige, forslag om helhedsplan i den kollektive trafik, for det er der, den hører naturligt hjemme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Men selvfølgelig er man fristet, når man står i sådan en diskussion som denne her, til at sige, at det dog er problematisk, at regeringen i sit udspil intet har lært af hverken komikken eller tragedien i forhold til Ørestadsselskabet og dets hærgen rundt i manegen. Fordi man jo forestiller sig, at det skal være samme struktur en gang til, nu med et nyt selskab, der skal lave samme nummer med at anlægge en metro og sælge grunde for at finansiere det, halvt i hvert fald. Det synes jeg er meget problematisk i forhold til at kunne få gennemført dels en 4. etape, dels få offentlighed, politisk kontrol, åbenhed omkring metroprojektet.

Ja, det var det.

Ole Hentzen (C): Inden folk nu trykker på rammerne og de her knapper, så synes jeg egentlig, at man skal give dem lidt beroligelse og ikke være så bange a la Mikkel Warming, der står og taler om sådan et skræmmebillede. For det her udmærkede foretagende, som hedder Rigsrevisionen, har faktisk hvert eneste år, siden selskabet blev stiftet, og senest ved sidste regnskabsafregning, været revisorer i selskabet og har afleveret en revisionsberetning. Enhver, der ligesom interesserer sig for dette selskabs ve og vel, kunne kigge efter, om denne revisionsberetning fra Rigsrevisionen egentlig var uden bemærkninger.

Der kan jeg oplyse, at den er uden bemærkninger. Så glæd jer, det er sådan en eller anden oppisket historie, at nu skulle Rigsrevisionen, efter at de selv har skrevet under som revisorer på selskabets regnskab, pludselig opdage, at man skal til at fyre de revisorer fra Rigsrevisionen, som altså har foretaget Rigsrevisionen og givet en blank påtegning, fordi man pludselig nu graver anderledes. Sådan ser verden ikke ud venner, så tryk roligt og udvid lånerammen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg vil bare sige, at jeg foreslår, at alle protokolbemærkningerne fra Økonomiudvalget videreføres.

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, F, O, V og V 2.

Imod stemte: Ø.

Enhedslisten ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"Enhedslisten stemmer imod anmodningen fra Ørestadsselskabet om udvidelse af lånerammen. Sagen viser, at Ørestadsselskabets økonomi ikke hænger sammen, at budgetterne er oppustede, og at Ørestadsselskabet risikerer at skulle have forhøjet lånerammen indenfor få år – og begynde en lang tur ud i rentedøden. Enhedslisten anser det for himmelråbende økonomisk uansvarlighed i realiteten blindt at bevilge penge til Ørestadsselskabet. Enhedslisten ønsker Ørestadsselskabet nedlagt hurtigst muligt, metroen overført til Trafikministeriet (sammen med anlægsgælden), så metroen kommer under offentlig kontrol, således at Københavns Kommune kan udvikle Vestamager til fordel for københavnernes, uden at have et profitkrav fra Ørestadsselskabet i nakken."

Det Radikale Venstre ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Økonomiudvalget:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

"Det Radikale Venstre kan tilslutte sig den foreslåede udvidelse af lånerammen, da likviditetsmankoen alternativt skal betales af den danske stat eller Københavns Kommune. Da drift og udbygning af metroen økonomisk er afhængig af grundsalg i Ørestaden, er der fortsat ikke baggrund for at tro, at fremtidige finansieringsproblemer hermed er løst. På denne baggrund ønsker Det Radikale Venstre, at drift og udbygning af metroen udskilles af Ørestadsselskabet og henlægges til Trafikministeriet eller den myndighed, der i forbindelse med strukturreformen får ansvar for den overordnede trafikbetjening af hovedstadsregionen med henblik på en koordineret trafikplanlægning. Ørestadsselskabet har herefter alene ansvaret for salg af grunde. Henvendelse herom skal snarest rettes til statsministeren."

Socialdemokraterne, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Dansk Folkeparti og Venstre ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"Partierne stemmer for indstillingen, idet vi ser frem til en samlet drøftelse af Ørestadsselskabets forhold og fremtid i forbindelse med den kommende beretning fra Rigsrevisionen."

=====

7) BR 453/04. Bundtekster om mangfoldighed i stillingsannoncer

Indstilling om, at der indføres en fælles standardformulering af den bundtekst om mangfoldighed, der skal anvendes ved stillingsannoncering, og at ordlyden bliver "Københavns Kommune ser mangfoldighed som en ressource og værdsætter, at medarbejderne hver især bidrager med deres særlige baggrund, personlighed og evner", samt at de selvejende institutioner selv beslutter, om de vil benytte bundtekst om mangfoldighed i deres stillingsannoncer. (Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har bedt om ordet.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Mange tak, overborgmester.

Jeg skal allerførst sige, at det var godt, denne sag blev løftet fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til BR med behandling i Økonomiudvalget, så der nu er et politisk flertal, der mener, at der skal være fælles bundtekst, som alle forvaltninger skal bruge. Det er vi glade for.

Når det er sagt, så vil jeg gerne genfremsætte SF's ændringsforslag, hvor vi eksplicit skriver, at alle uanset køn, alder, religion, etnisk oprindelse eller seksuel orientering opfordres til at søge ledige stillinger.

Vores holdning er, at vi skal nævne alle disse grupper ved navn, fordi det fremmer forståelsen, og fordi det sender et klart signal, for hver gang det skrives, er vi med til at rykke ved fastlåste forestillinger og fordomme, og vi er med til at anerkende de forskellige grupper. Vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

mener, at økonomiforvaltningens forslag med den brede formulering er med til at udvande budskabet. Vi vil gerne sige ligeud, hvad det handler om.

Vi mener også, at kravet om bundtekster skal gælde for de selvejende institutioner. De er også betalt af skatteyderne og har samme forpligtelse til at være mangfoldige. Altså vi er enige i det, økonomiforvaltningen skriver om, at hver af kommunens institutioner i sig selv skal være mangfoldig.

Jeg håber, et flertal vil stemme for vores ændringsforslag, men jeg vil også godt med det samme sige, at hvis det ikke sker, så vil SF's Gruppe stemme for den indstilling, der ligger, fordi vi mener trods alt, at det er bedre med en fælles bundtekst om mangfoldighed end slet ingenting.

Karen Hækkerup (A): Bare ganske kort for at meddele, at vi ændrer vores afstemning, når det drejer sig om ændringsforslaget fremsat fra Det Konservative Folkeparti, hvor vi har undladt, hvor vi nu gerne vil stemme for.

Så vil jeg sige, vi støtter meget den her bundtekst og tror, at det vil blive en stor ressource for os som kommune, når vi skal ud og tiltrække arbejdskraft, at vi sender dette signal. Vi støtter den tekst, som ligger i indstillingen, fordi vi mener, at den tekst, som SF har fremsat, selv om den måske lyder mere klar, så sætter den alligevel nogle "os og dem"-barrierer op, som vi synes tager udgangspunkt i grupper i stedet for det enkelte individs evner, muligheder og rettigheder.

Så vi støtter indstillingen, vi støtter teksten, som den ligger, og vi stemmer for ændringsforslaget om, at selvejende institutioner selv kan bestemme.

Borgmester Per Bregengaard: Efter Enhedslistens opfattelse så er SF's forslag et udmærket forslag og ikke noget forfærdeligt forslag. Det kan man også se ved, at det er en bundtekst, som, havde jeg nær sagt, i årevis er blevet benyttet af Sundheds- og Omsorgsudvalget, af Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, så det er altså en tekst, som, tror jeg, for halvdelen af kommunens annoncer i forvejen er i funktion, og en tekst, som er tydeligere end det, der ligger i flertalsindstillingen.

Jeg vil også sige, at Enhedslisten vil undlade at stemme til den, fordi vi synes, at den altså er for tynd.

Bo Asmus Kjeldgaard fik ikke – det var måske heller ikke hans opgave – genfremsat Enhedslistens forslag om, at når vi får en eller anden bundtekst, ja, så skal den også gælde for selvejende institutioner. Så det forslag, vi stillede i Økonomiudvalget, genfremsætter vi i Borgerrepræsentationen.

Klaus Bondam (B): Nu kunne man måske nok med rette tro og forvente, at jeg personligt ville støtte SF's ændringsforslag. Jeg skal da sige, at jeg også i høj grad finder det sympatisk. Det har jo også vundet en vis genklang i en del af kommunens forvaltninger. Så vidt jeg er orienteret, så har man det sidste halve år målt specifikt på den formulering, og 26 pct., så vidt jeg husker, af de jobannoncer, som Københavns Kommune har haft indrykket som sagt de sidste 6 måneder, har indeholdt denne formulering.

Men når det er sagt, så vil jeg sige, at jeg og Det Radikale Venstre finder den formulering, som fremgår af indstillingen, i virkeligheden meget mere moderne og sådan befriet for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

sådan en efterhånden altmodisch m/k-tankegang. Men den indeholder nemlig, hvad vi synes er meget interessant, i modsætning til ændringsforslaget, en meget tydelig tilkendegivelse og vision om, hvilken arbejdsplads – og bemærk arbejdsplads – vi ønsker, at København skal være, i modsætning til den formulering i ændringsforslaget, der mere gør klart, hvem der kan søge ledige stillinger i kommunen.

Vi vil altså hermed gerne sende et signal til alle medarbejdere i Københavns Kommune, dem er der mange af, at de hver især bidrager med deres særlige baggrund, personlighed og evner. Det synes vi sådan set er et meget positivt signal at sende både til vores medarbejdere og til de mennesker, som forhåbentlig kunne tænke sig at joine os, være en del af medarbejderstaben.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Ja, og det får Jesper Schou Hansen nu lejlighed til at bevise.

Jesper Schou Hansen (V): Tak for det, hr. overborgmester.

Jeg er ligesom SF-borgmester Bo Asmus Kjeldgaard glad for, at vi nu får lejlighed til at tage diskussionen i hele Borgerrepræsentationen og ikke bare har den i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, hvor vi fik en lystig og munter debat ud af det her.

Men jeg synes måske, at når SF nu bruger tid med, jeg havde nær sagt at belemre os alle med deres ændringsforslag, jamen så er det for mig sådan lidt, som om SF har et forslag fra den britiske tv-serie »Yes, Prime Minister!«. Der skal man bruge en kvinde til, jeg tror, det er et udvalg, og det er vigtigt, at alle minoriteter ligesom bliver repræsenteret i den sammenhæng. Så man ender med at tale om, at man skal bruge en sort, kvindelig, arbejdsløs minearbejder fra Wales, fordi så har man rundt regnet alle minoriteter repræsenteret i det pågældende udvalg.

Jeg synes måske, at SF's forslag i virkeligheden er lidt for meget gøgl og tv-serie. Så jeg synes, at den indstilling, der ligger, er glimrende, den stemmer vi for.

Mogens Lønborg (C): Jeg skal indlede med at genfremstille det ændringsforslag, som Det Konservative Folkeparti stillede i Økonomiudvalget, der jo går på, at de selvejende institutioner selv beslutter, om de vil benytte bundtekst om mangfoldighed i deres stillingsannoncer.

Det var der jo et flertal i Økonomiudvalget, der stemte for, og det er jeg glad for. Jeg er specielt glad for, at Socialdemokratiet her i dag har meddelt, at de ændrer deres afstemning fra at undlade til at stemme for. Jeg synes, det er rigtig godt, at vi på den måde får sendt det signal til de selvejende institutioner: I løser en fantastisk opgave for Københavns Kommune til gavn for de borgere, der bruger jeres institutioner. Hvordan I tilrettelægger tingene, herunder hvordan I rekrutterer via annoncer og lignende, den frihed får I lov til at fastholde. Den mangfoldighed, som vi jo dermed får opretholdt, er vi meget, meget glade for.

Så kan jeg om det 1. ”at” sige, at vi i Det Konservative Folkeparti stemmer, som vi gjorde i Økonomiudvalget, altså imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 28. oktober 2004

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der foreligger to ændringsforslag, et fra SF og et fra Enhedslisten, idet det ændringsforslag, som De Konservative stillede i Økonomiudvalget, er tiltrådt, så det er hovedforslaget nu.

Socialistisk Folkeparti genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"SF foreslår følgende bundtekst som fælles tekst for alle forvaltninger og alle selvejende institutioner:

Københavns Kommune betragter mangfoldighed som et aktiv og opfordrer derfor alle uanset køn, alder og religion, etnisk oprindelse eller seksuel orientering til at søge ledige stillinger."

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"At selvejende institutioner skal benytte en bundtekst om mangfoldighed i deres stillingsannoncer."

Ændringsforslaget fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 34 stemmer imod 13. 1 undlod.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, 1 medlem af B (Monica Thon), C, O, V og V 2.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af B (Klaus Bondam).

Ændringsforslaget fra Enhedslisten blev forkastet med 36 stemmer imod 13.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V 2.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 0. 5 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, V og V 2.

Følgende undlod at stemme: Ø.

Enhedslisten ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Enhedslisten undlader at stemme for den foreliggende bundtekst, da vi finder den in-tetsigende."

=====

8) BR 495/04. Valg af medlem til Valgbestyrelsen i København

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen blandt sine medlemmer vælger et medlem til at indtræde i Valgbestyrelsen i København i stedet for formanden for Kultur- og Fritidsudvalget, borgmester Martin Geertsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg kan sige, at det er den lille valggruppe, der skal udpege et nyt medlem af valgbestyrelsen, og den pågældende bliver samtidig formand for valgbestyrelsen i stedet for borgmester Martin Geertsen.

Leslie Arentoft (V) blev valgt.

=====

9) BR 490/04. Studiebesøg i Norrköping

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Jesper Christensen om at deltage i møde med Regionsförbundet Östsam i Norrköping og møde med ledelsen ved Norrköpings Second Chance School den 26. og 27. september 2004.

(Borgmesteren for Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 488/04. Vedtægt for Billedskolen

Indstilling om at godkende de ændrede vedtægter for bestyrelsen ved Billedskolen i Københavns Kommune.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 489/04. Fritidsinstitutionskapacitet ved Lundehusskolen samt anmodning fra KKFO Lunden om at blive et selvstændigt fritidshjem

Indstilling om, at KKFO Lunden udskilles fra Lundehusskolen og oprettes som et selvstændigt fritidshjem i tilknytning til Lundehusskolen.

(Uddannelses – og Ungdomsudvalget)

Majbritt Mamsen (C): Vi har indgået en aftale på et tidspunkt om, at de fritidshjem, der ikke lå på skolens grund, skulle forblive fritidshjem, da diskussionen var der.

Vores hensigt i De Konservative har aldrig været, at de KKFO'er, der eksisterede i dag, skulle laves om til fritidshjem. Så derfor vil vi gerne have lov til at undlade at stemme i denne sag og så tage diskussionen i U & U med de parter, vi lavede den aftale med.

Vi vil ikke lave en ny Vanløsesag, som vi har lavet i udvalget en gang, hvor man var uenig i fritidshjemmet og skolen, og hvor man har brugt oceaner af tid, over et år, på at diskutere, hvordan tingene skulle være, og hvad for nogle lokaler osv. osv. Al den tid er gået fra børnene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Der ønsker vi ikke med denne her at lave en ny Vanløsesag, og vi vil gerne sige, at vi står selvfølgelig ved det, vi vedtog dengang, men det, vi ikke er enige i, er, at de, der er KKFO, altså før aftalen blev indgået, skal laves om til fritidshjem nu. Det ser vi ikke den store mening i, men det vil vi gerne have lov til at diskutere med kredsen omkring det. Derfor undlader vi at stemme, og det håber vi er o.k. for dem, der er med i det.

Jesper Christensen (A): Jamen blot for at sige, at det tror jeg ikke, vi får, jeg tror ikke, der er nogen Vanløsesag i denne her. Jeg er sikker på, at hvis vi stemmer, som vi foreslår, så er der ikke den store ændring. Altså institutionen bliver jo liggende på skolen, der er den samme økonomiske ramme, der er de samme lokaler.

Så jeg tror, at denne sag, det tror jeg også, hvis man læser i bilagene, at ville have gavn af, at man træffer en pragmatisk løsning og lader det samarbejde vokse ud fra den virkelighed, der er på denne institution.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil jo sige noget af det samme, som Jesper sagde.

Altså det ligger i den aftale, som nogle partier har lavet, at KKFO'er, der ønsker at blive til fritidshjem, kan anmode om det. Selvfølgelig, når de har et ønske om det, så spørger man også skolen. Er der enighed om det, jamen så er det naturligt, at det bliver et fritidshjem. Er der uenighed om det, jamen så er det en drøftelse, vi må tage, og der er ikke nogen parter, der i denne sag er bundet til at mene noget bestemt. Så Majbritt Mamsen må stemme nøjagtigt, som hun vil.

Jeg tror ikke, det her er sådan en sag, som ender i den store mudderkastning, og at man tager tiden fra børnene. Vi træffer en afgørelse i aften, og så er den her sag ude af verden. Ligesom i Vanløse så indstiller man sig på de forhold, som man nu engang får.

Så jeg anbefaler, at man stemmer for udvalgets indstilling.

Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 14. 4 undlod.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: 1 medlem af C (Ole Hentzen), O, V og V 2.

Følgende undlod at stemme: C med undtagelse af 1 medlem (Ole Hentzen).

Dansk Folkeparti og Venstre ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Uddannelses- og Ungdomsudvalget:

"Dansk Folkeparti og Venstre henholder sig til, at skolebestyrelsen ønsker, at Lunden fortsat skal være en KKFO og mener stadigvæk, at KKFO'er en ideel løsning for fremtiden."

=====

12) BR 487/04. Udpegning til Fællesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber-fritidshjem, KKFO, fritids- og ungdomsklubber i Københavns Kommune

Indstilling om, at der udpeges 2 medlemmer fra Uddannelses- og Ungdomsudvalget samt 2 suppleanter og 1 medlem fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget samt 1 suppleant til Fæl-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 28. oktober 2004

lesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber jf. § 3 i Vedtægt for Fritidsinstitutioner og Klubber.
(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Det er sådan, at Borgerrepræsentationen har i alt 4 pladser i Fællesrådet, og den ene skal besættes med borgmesteren for uddannelses- og ungdomsforvaltningen, som er født medlem. Den store og lille valggruppe får derfor 2 pladser hver, men sådan at den ene af den store valggruppes pladser skal besættes med borgmester Per Bregengaard.

Jeg har forstået på gruppeformandsmødet, at det er en sag, der kan tænkes sendt i Valgudvalget – der nikkes, så det er hermed foreslået.

Sagen blev henvist til Valgudvalget.

=====

13) BR 491/04. Udpegning af medlemmer og suppleant til Lægemiddelskadeankenævnet
Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender, at de nuværende medlemmer af Lægemiddelskadeankenævnet, Laila Dahl, Fyns Amt, Bent Mikkelsen, Frederiksberg Kommune og suppleanten Claus Mørch Petersen, H:S, genudpeges for en ny 4-årig periode til 31. oktober 2008.
(Sundhedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 480/04. Strukturplan på apoteksområdet

Indstilling om, at forslag til principper for apoteksbetjeningen i Københavns Kommune godkendes, at det henstilles til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, at der udarbejdes en plan for den fremtidige struktur på apoteksområdet i Københavns Kommune, samt at orienteringen om den manglende mulighed for at udarbejde den ønskede strukturplan for apoteksområdet tages til efterretning.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Jens Johansen (F): I borgmester Inger Marie Bruun-Vierøs fravær skal jeg som næstformand for Sundheds- og Omsorgsudvalget på vegne af borgmesteren og Sundheds- og Omsorgsudvalget fremlægge denne sag.

Der er i dag to sager vedrørende apotekerområdet på dagsordenen. Den første sag vedrører den fremtidige struktur på apoteksområdet, dvs. antallet af apoteker og placeringen af disse i kommunen.

Situationen er den, at Københavns Kommune bliver hørt, når Indenrigs- og Sundhedsministeriet foreslår ændringer i apoteksstrukturen. Det vil i praksis typisk betyde ved nedlukning af apoteker i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Det er Sundheds- og Omsorgsudvalgets holdning, at borgerne skal have let adgang til apoteker. Derfor er vi som udgangspunkt imod lukning af apoteker.

Sundheds- og Omsorgsudvalget har mange gange i forbindelse med de forskellige høringer fundet det utilfredsstillende at skulle forholde sig til en nedlukning af et konkret apotek uden at kende det fremtidige efterspørgselsmønster efter apoteker. Det afhænger bl.a. af den demografiske udvikling i kommunen, erhvervsstrukturen og pendlingsmønstre m.m. Derfor bad udvalget i oktober 2002 sundhedsforvaltningen om at udarbejde en plan for den overordnede apoteksplanlægning i kommunen. Borgerrepræsentationen tilsluttede sig efterfølgende forslaget.

Sundhedsforvaltningen udarbejdede planen, men inden den nåede at blive forelagt for udvalget, fremsatte indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen et forslag om at afskaffe udligningsordningen for apoteker i byområder. Det gjorde, at forudsætningen for planlægningsarbejdet pludselig var ændret.

Udligningsordningen, der populært kaldes Robin Hood-ordningen, indebærer, at apotekerne med den største omsætning indbetaler til de apoteker, der har den laveste omsætning. Hensigten med ordningen er at sikre, at det også er rentabelt at drive apoteker i tyndtbefolkede områder. Men da en række apoteker i Københavns Kommune også modtager tilskud via udligningsordningen, så forventes ophøret at medføre lukning af en række apoteker i Københavns Kommune.

Sundhedsforvaltningen har efterfølgende søgt at udarbejde en ny plan. Men projektet er strandet på, at Københavns Apotekerforening ikke finder det muligt at oplyse størrelsen af de udligningstilskud, der modtages, og derfor ved vi heller ikke, hvilke der er lukningstruede. Det gør det svært at lave en realistisk plan.

Ophøret af udligningsordningen betyder, at borgernes adgang til apoteker forringes. Sundheds- og Omsorgsudvalget foreslår derfor, at Borgerrepræsentationen anmoder Indenrigs- og Sundhedsministeriet om at udarbejde en samlet plan for apoteksstrukturen i fremtiden, så det er muligt at tilvejebringe et bedre grundlag for beslutninger om nedlukning af apoteker og dermed sikre, at eventuelle lukninger generer færrest mulige borgere.

Til denne brug vil jeg anbefale, at Borgerrepræsentationen i dag godkender sundhedsforvaltningens forslag til principper om apoteksbetjening i kommunen. Jeg vil også anbefale, at Borgerrepræsentationen tager orienteringen om, hvorfor det ikke har været muligt at udarbejde den ønskede plan, til efterretning.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal beklage, men det er blevet mig oplyst, mens Jens Johansen talte, at det er sådan, at borgmesteren har ret til at fremlægge sagen, men det har næstformanden ikke ... (*Ophold*). Undskyld, det er sådan, at borgmesteren ikke har nogen fortrinsret længere, men sådan var det i de gode, gamle magistratsdage, som Jens Johansen sikkert husker.

Så lidt forsinket har Johannes Nymark ordet.

Johannes Nymark (A): Tak for det. Det er jo ikke en sag, hvor vi politisk er meget oppe at toppes, men det er en sag, som har en sådan alvor, at der er grund til, uanset at formentlig, måske oven i købet en enig Borgerrepræsentation vil støtte indstillingen, at vi sender hilsener videre i en sag, som ganske givet vil give os mange knubs.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Hvis ikke vi får lavet en samlet plan, som Jens Johansen var inde på som fg. borgmester – om han nu er det, eller ikke er det, kan vi jo diskutere senere på aftenen ... men jeg vil sige, at det er afgørende for København, ikke mindst københavnske ældre, at der er en overkommelig vej til apoteket.

Spørgsmålet om ventetid er fremhævet i indstillingen. Jeg vil sige, at efter at denne sag er kommet frem, har jeg fået adskillige henvendelser om, at man er træt af at stå i kø i halve og hele timer på Københavns apoteker og har svært ved at forstå, at der er brug for færre apoteker end dem, der er i øjeblikket.

Vi kan formentlig ikke gøre andet end at vedtage sagen, som den foreligger her, men fortsat bede om en plan, insistere på, nu tror jeg, Jens Johansen sagde foreslå, jeg vil sige insistere på, at vi får oplyst de forudsætninger, der skal til, for, at vi er i stand til at lave en københavnsk plan for apotekervæsenet med de nye retningslinjer, som vi jo ikke her er i stand til at omgøre. Men altså som sagt, jeg tror, vi er enige om det, men sagen er så vigtig, at den kræver et ord med på vejen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget:

"Dansk Folkeparti tager forbehold for første "at"-punkt, da Dansk Folkeparti ikke føler sig sikker på, at det bliver nødvendigt at lukke apoteker."

=====

15) BR 479/04. Lægemiddelforsyningsstrukturen i Brønshøj, i den østlige del af Vanløse samt den nordlige del af Frederiksberg Kommune

Indstilling om, at vedlagte forslag til høringssvar som Københavns Kommunes høringssvar til Indenrigs- og Sundhedsministeriet vedrørende Lægemiddelforsyningsstrukturen i Brønshøj, i den østlige del af Vanløse samt den nordlige del af Frederiksberg Kommune godkendes.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Jens Johansen (F): Da jeg har lovet borgmester Inger Marie Bruun-Vierø at fremlægge denne sag, så vil jeg så også i loyalitet med det løfte gøre det.

Næste sag vedrørende apoteksområdet på dagsordenen er et eksempel på en af de førnævnte sager, hvor Indenrigs- og Sundhedsministeriet anbefaler lukning af et eller flere konkrete apoteker.

Af forskellige årsager er der ledige bevillinger til fire apoteker, der ligger i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Lægemiddelstyrelsen har derfor vurderet den samlede apoteksdækning i Brønshøj, i den østlige del af Vanløse samt den nordlige del af Frederiksberg Kommune.

Vurderingen tager udgangspunkt i størrelsen af det udligningstilskud, som de pågældende apoteker modtager, kundegrundlaget samt ekspederede recepter m.m. Lægemiddelstyrelsen anbefaler, at Brønshøj Apotek og Frederiksberg Fasan Apotek nedlægges, samt at bevillin-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

gerne til de to andre berørte apoteker, nemlig Grøndals Apotek og Gammel Kongevej Apotek, opslås ledige.

Anbefalingen skyldes bl.a., at Lægemiddelstyrelsen vurderer, at ophøret af udligningsordningen for byapoteker medfører, at de to apoteker, der anbefales lukket, ikke vil være økonomisk bæredygtige i fremtiden.

Sundheds- og Omsorgsudvalget bør naturligvis koncentrere sig om de apoteker, der er beliggende i Københavns Kommune, og er ikke enig i Lægemiddelstyrelsens indstilling, men mener derimod, at Brønshøj Apotek skal bevares.

Derfor opfordrer Sundheds- og Omsorgsudvalget til, at Borgerrepræsentationen i dag godkender høringssvaret, hvor det foreslås, at Brønshøj Apotek kunne overtages af en af de andre apotekere i området. Det er nemlig som noget forholdsvis nyt blevet muligt for en apoteker at drive mere end et apotek. Dette forventes at medføre stordriftsfordele, der vil reducere omkostningerne ved at drive de enkelte apoteker.

Sundheds- og Omsorgsudvalget anbefaler ligeledes i høringssvaret, at Brønshøj Apotek alternativt kunne etableres som en filial til et af de andre apoteker i området. Det vigtigste er nemlig, at borgernes adgang til apoteker ikke forringes her i København.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

16) BR 476/04. Anden anvendelse af almene ældreboligblokke

Indstilling om, at ældreboligkapaciteten i fremtiden tilpasses det reelle behov med udgangspunkt i den i indstillingen beskrevne løsningsmodel for udvælgelse og anvendelse af ældreboligblokke til andre målgrupper. Løsningsmodellen vil tage afsæt i en undersøgelse af ældreboligkomplekserne finansieret og styret af det af Borgerrepræsentationen nedsatte Samarbejdsorgan vedrørende boliganvisning, at de almene boligorganisationer fremover kan udleje ældreboliger, der har været ledige over 3 måneder, til personer på 60 år og derover fra deres egne ventelister. Dermed nedsættes aldersgrænsen fra 67 år til 60 år i den gældende procedure for udlejning af ledige ældreboliger, samt at

et kommissorium også afdækker i hvilket omfang prisniveauet er en hindring for de unge, ældre og særlige grupper, som ønsker at flytte ind i de ledige ældreboliger.

Der anvises kassemæssig dækning for undersøgelsen af anden anvendelse af almene ældreboligblokke på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget, bevilling Voksne med særlige behov, funktion 0.11.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Lise Helweg (V): Jeg skal først fastslå, at jeg ikke taler på nogen borgmesters vegne, men jeg taler på Venstres vegne i denne sag.

Denne sag drejer sig nemlig at tilpasse den nutidige ældreboligkapacitet til det reelle behov. Spørgsmålet er bare, hvad det reelle behov eksempelvis vil blive over en tidshorisont fra, lad os sige 2004 til 2018. Det er sådan set det tidsrum, vi i Sundhedsudvalget opererer med i øjeblikket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Antallet af ældre i Københavns Kommune inden for de forskellige aldersgrupper ændrer sig ret meget de næste ret mange år, og det både op og ned. Det største fald sker faktisk inden for den ældste gruppe, nemlig de 80-100-årige.

Derfor har jeg haft fat i noget statistik, og det lyder kedeligt, men jeg kommer alligevel til at bruge lidt af jeres tid på det.

Det er således, at faktisk stiger aldersgruppen de 65-69-årige prognostisk fra i dag til 2013 med 53 pct. Så aftager denne gruppe igen fra 2009 med 14 pct. indtil 2018, således at stigningen i den sidste del af denne periode så bliver på 39 pct. over dagens niveau.

Antallet af 70-79-årige vil falde med ca. 9 pct. frem til 2009, før de igen indtil 2018 stiger til 23 pct. over dagens niveau.

Endelig vil antallet af 80-89-årige i 2018 falde med 36 pct., og antallet af over 90-årige vil falde med 25 pct. i forhold til 2004.

Den største gruppe af ældre, nemlig de yngre ældre, altså de 65-69-årige, vil altså stige ret så markant. Spørgsmålet er så, hvor stor en procentdel af denne gruppe der vil efterspørge ældreboliger i perioden.

Den lidt mindre gruppe af de 70-79-årige vil formentlig i forhold til antallet i større omfang efterspørge ældreboliger eller plejehjem. Denne gruppe stiger med altså knap 24 pct.

De sidste to grupper vil så i sagens natur være langt mindre i antal, men en langt større procentdel af dem må vi se i øjnene formentlig vil efterspørge ældreboliger eller plejehjem.

Ser man gennemsnitligt på ældreområdet, vil dette stige med lidt over 6 pct. over alle årene til 2018. Det er altså en gennemsnitlig stigning, der er tale om.

Vi hører hele tiden, at antallet af ældrebefolkningen falder de næste ca. 10 år. Det er altså nok en sandhed med modifikationer, det viser statistikken jo i hvert fald.

Når det er sagt, er det naturligvis vigtigt, at kommunen ikke skal betale den dyre tomgangsleje, fordi efterspørgslen ikke svarer til udbuddet i øjeblikket.

Venstre finder det også udmærket, at man giver andre befolkningsgrupper lejlighed til at benytte disse boligtilbud. Men, og nu kommer jeg til hovedpointen, Venstre ønsker ikke at stå i en situation med henvisning til den tidligere situation i forrige samling med lukning af plejehjem, hvor udbud og efterspørgsel ikke tilnærmelsesvis svarede til hinanden. Dette må ikke ske i forhold til ældreboliger.

Venstre ønsker derfor, at der udformes en langsigtet handlingsplan, der skal være koblingen til, at vi fortsat kan yde vor ældrebefolkning den service, at der står et adækvat antal ældreboliger til rådighed i rette tid.

Venstre ønsker derfor at tilføje 2 "at"er, nemlig at der udformes en langsigtet handlingsplan, der iagttager det fremtidige behov for ældreboliger i forhold til befolkningsunderlaget i aldersgruppen 65-69-år, 70-79 år, 80-89 år og over 90-årige.

Ydermere et "at", der siger, at der udformes en retableringsplan, der til enhver tid kan dække det prognosticerede ældreboligbehov.

Hvis disse to "at"er kommer igennem her, bliver jo nok et problem for sundhedsforvaltningen.

Herudover ønsker Venstre følgende protokolbemærkning, der siger:

"Venstre finder det utilfredsstillende, at de af Sundhedsudvalget efterspurgte høringsvar fra ældrerådene først foreligger på bordene i dag og ikke i fuldt antal. Bl.a. mangler Fællesrådets høringsvar.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Generelt bør hørings svar foreligge så betids, at de kan indgå i ens overvejelser i konkrete sager.”

Det giver en bedre mulighed for behandling af en sag, at vi også har hørings svarene i så god tid, at det kan indgå i betragtningerne. Jeg er faktisk sur over, at det er foregået på denne måde.

Så jeg vil indstille til denne forsamling, at de stemmer ja til de yderligere 2 "at"er.

Joan Jensen (A): Socialdemokraterne synes, det er et rigtig godt forslag, fordi vi finder, det er meget dumt, at vi har tomme boliger, når vi har boligmangel.

Vi er dog måske, jeg vil ikke sige bekymrede, men vi vil godt have, at man er opmærksom på, hvordan anvisningen af disse boliger foregår, og hvad for en visitation der sker til dem, fordi selv om man er 60 år, kan man måske godt være psykisk syg eller have et udbredt misbrugsproblem, som kan gøre, at man giver en adfærd, så de her ældre, der bor derude, kan blive lidt skræmte og lidt nervøse.

Det, vi godt vil bede om, er, at vi, hvis der begynder at komme nogle problemer i denne retning, så tager det op og drøfter det og finder ud af, hvad vi så gør ved det. Vi vil egentlig godt bede om, at udvalgene bliver løbende underrettet om, hvordan det går med at besætte og anvise til de her boliger.

Heinrich Metz (F): Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, dette forslag har været grundigt behandlet i udvalget, og jeg synes, det er et godt forslag, SF kan stemme for det.

Når jeg alligevel har nogle betænkeligheder, så er det, fordi jeg har lidt svært ved helt at overskue det. Det er i orden, at der bliver tomme boliger, det er i orden, at man siger 60-67-årige, det er noget nyt, og det er positivt. Man siger studerende, det er også nyt, det er også positivt, men hvad med eksempelvis lærlingene?

Jeg ved godt, at en studerende lever af studieløn, men en lærling lever eksempelvis af lærlingeløn. Det er, ligesom man ofte glemmer, at håndens arbejdere ikke er så godt stillet som åndens arbejdere, og det synes jeg da godt, man kunne tænke på. Vi har jo lærlinge, og hvad er en studerende? Jeg ved godt, hvad en studerende er, men er det en student på 20 år, er de 27, 28? Jeg kender en, der læser, som er 34. Han er så også omfattet.

Men der er en stor gruppe mennesker imellem de studerende, imellem lærlingene og så til 60 år, som altid bliver glemt, føler jeg. Der er også mange af dem, der er pensionister, der er førtidspensionister. Mange af dem har det dårligt og har svært ved også at få en bolig.

Nu ved jeg godt, der er hjemløse, som er hjemløse, fordi de ønsker at være det, så det er ikke dem, jeg tænker på, men der er jo folk, der virkelig på grund af sygdom og andet mangler en bolig. Der håber jeg, at vi kan nå dertil senere, det behøver ikke at være nu.

Forslaget er godt, og SF stemmer for det, fordi det er bedre end det, der var. Men stadig væk mener jeg, der er ting, der skal tages op, og efterfølgende må I drøfte de her ting, synes jeg.

Bente Møller (Ø): Jeg glæder mig til, at jeg bliver folkepensionist, for når jeg bliver 65, så må jeg være alkoholiker og sidde og sutte bajere nede på Husum Vold, så må jeg have lov til at spise alle de piller, jeg vil, også dem, jeg bliver skæv af, jeg må ryge pot, jeg må tage nå-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

len i armen, jeg må hvad som helst, i hvert fald i relation til at få lov til at vove mig ind som lejer i et ældreboligkompleks.

Men hvis jeg er under 65, så skal jeg udsættes for en helt, helt særlig censur, så skal der kigges helt specielt kritisk på mig. Det er vi trætte af i Enhedslisten, vi er trætte af, at der står kommunale boliger tomme, og at vi i en misforstået skræk for at gentage det, der ikke gik så godt i de gamle ældreboligkomplekser, ikke lukker op for nogle af de grupper, der er nødlidende.

Det skal være vores bøn til det projekt, der går i gang nu. At tro, at folk holder op med at have de her problemer, når de bliver folkepensionister, er i hvert fald naivt. Jeg vil anbefale dem, der tror, det er sådan, at cykle en tur ad Husum Vold en sommerdag og se, at de, der sidder der og kæver bajere, i lige så høj grad er beboere fra Bystævneparken, som har passeret folkepensionsalderen, som det er yngre sutter.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne starte med at rose Venstres Lise Helweg for et blændende indlæg, fordi det her handler om meget mere end det, at vi blot har tomgang på nogle ældreboliger. Det handler nemlig også om, at vi kan diskutere, om også vores visitationskrav for, hvad det kræver at få sådan en ældrebolig, i bund og grund er dybt urimeligt højt.

Bl.a. er jeg blevet bekendt med, at hvis man som ældre lider af kraftig astma og faktisk har virkelige problemer rent sygdomsmæssigt, så er det åbenbart ikke tilstrækkeligt til at kunne få sådan en ældrebolig. Det er lidt trist, hvis vi faktisk har en hel række ældre mennesker i København, som gerne vil have en ældrebolig, men simpelt hen ikke opfylder kravene til at kunne få en sådan.

Det skal så også siges, at når vi nu har de regler, vi har, og der ikke er villighed til fra Borgerrepræsentationens side at ændre på de her visitationskrav, så er det selvfølgelig dumt, at de står tomme, og så er det jo helt oplagt, når vi har en anden forvaltning, som står og mangler de her boliger, at de så også kan benyttes her.

Så vil jeg godt understrege, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at bidrage til, at vi kommer i en situation, hvor man blander ældre med andre grupper på en måde, således at der kan skabes utryghed. Jeg har læst, at der i forslaget her står, at det er hele blokke, der er tale om, og vi kommer jo også til noget konkret lidt senere på året, som der er lagt op til her. Det vil sige, at Dansk Folkeparti vil så på det tidspunkt, når vi har noget konkret at forholde os til, tage stilling til, om det er noget, vi synes er godt eller skidt.

Men jeg vil gerne allerede nu sige, at det jo ikke er nok, at man tager en karre. Det er et spørgsmål om, at man meget hurtigt i et område kan skabe utryghed, hvis ikke man er meget, meget omhyggelig med, hvad det er for personer, som flytter ind i de her ældreboliger.

Jeg var vist det hele igennem. Jeg vil blot slutte af med at sige, at Dansk Folkeparti helt og fuldhjertet støtter den protokolbemærkning, som er kommet fra Venstres side.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi gør opmærksom på, at det ikke er en protokolbemærkning. Det er ændringsforslag, der er også ændringsforslag fra Venstre, de ligger på din plads, når du kommer ned.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jens Johansen (F): Det er så i denne sag den omvendte rækkefølge. Jeg har igen lovet borgmester Inger Marie Bruun-Vierø, at jeg i hendes fravær vil fremlægge hendes og udvalgets synspunkter, og det vil jeg så gøre.

Københavns Kommune har på nuværende tidspunkt anvisningsret til over 4.400 almene ældreboliger. Vi har i en årrække haft problemer med at få udlejet disse boliger til de ældre, som er visiteret til en ældrebolig af sundhedsforvaltningen. Her vil jeg gerne på egne vegne og slet ikke på Inger Marie Bruun-Vierøs i parentes indføje, at det er det stik modsatte af, hvad Carl Christian Ebbesen siger. De vil simpelt hen ikke bo i det gamle lort. Så er parentesen slut, og så fortsætter jeg på Inger Marie Bruun-Vierøs fremlæggelsestale.

Vi besluttede i Borgerrepræsentationen 2002, at det skulle være muligt at udleje ledige ældreboliger til personer fra den boligsociale venteliste til ældre over 60 år fra boligselskabernes egne ventelister samt til unge studerende. Men det var ikke nok.

Vi foreslår derfor en langsigtet løsningsmodel, som betyder, at dele af ældreboligområderne udvælges til boliger til særligt udsatte grupper, til ungdoms- og til familieboliger. Udvalget af de relevante ældreboligblokke skal ske på baggrund af en undersøgelse, som gennemføres af en uafhængig plankonsulent.

Det betyder, at der bagefter skal ske et samarbejde mellem forskellige interessenter om at få lavet en plan, en politisk beslutning og en iværksættelse af den nye anvendelse af ældreboligerne.

Fordele ved løsningsmodellen er for det første, at der skaffes flere boliger til særligt udsatte grupper. For det andet, at der er mulighed for flere familieboliger med 33 pct. kommunal anvisningsret, hvilket nedbringer den boligsociale venteliste. For det tredje, at der er mulighed for flere ungdomsboliger, og for det fjerde, at der kan spares tomgangstab.

Indtil denne langsigtede løsningsmodel er på plads, foreslår vi også, at der tages en række initiativer for at sikre, at der også på kort sigt er fokus på udlejning af ledige ældreboliger.

Den kortsigtede del af løsningsmodellen indebærer for det første, at aldersgrænsen sættes ned fra 67 til 60 år for boligselskabernes adgang til at udleje de boliger, der har været ledige over 3 måneder, til personer på deres egen venteliste.

For det andet, at samarbejdet fortsætter for i begrænset omfang at udleje ældreboliger til personer fra den boligsociale venteliste, som opfylder betingelserne for at bo i en ældrebolig.

For det tredje fortsat udlejning af boliger til studerende som hidtil.

For det fjerde, at der findes en boligblok, der hurtigt kan omdannes til boliger til særligt udsatte grupper og familieboliger.

Derfor anbefaler jeg salen at stemme for denne indstilling med en løsning på både kort og lang sigt.

Jeg vil så komme med mine egne og SF's kommentarer til Venstres forslag om at tilføje yderligere to "at"-er. Som jeg læser de "at"-er, der nu er omdelt her på bordet, så tolker jeg det som et helt nyt forslag. Der må man henstille til dirigenten, formanden, at ændringsforslaget afvises med en opfordring til forslagsstilleren om at komme med det som et særligt beslutningsforslag. Vi kan selvfølgelig altid stemme det ned, men det kunne jo være fornuftigt nok at se på, hvordan planlægningen af ældreboligerne, og de indgår ikke i ældreplanen, skal se ud. Den sag vil få en meget bedre gang på jorden, vil jeg sige til Venstres ordfører, hvis det stilles som et selvstændigt forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi er ikke enige i Jens Johansens vurdering af Venstres nye "at"´er. Vi mener, de falder inden for området. Hvis Jens Johansen ikke er enig i det, så må Jens Johansen foreslå sagen tilbagesendt til udvalget, og så bliver det diskuteret dér. Men vi mener, det falder inden for den sag, vi behandler i øjeblikket.

Så vil jeg give mig selv ordet.

Bente Frost (V 2): Jeg vil gerne støtte den protokolbemærkning, som er kommet fra Lise Helweg, ligesom den også bliver støttet af Dansk Folkeparti.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jens Johansen, afstedkom det en bemærkning? (*Jens Johansen*: Nej). Man kan jo omgå det ved at foreslå en udvalghenvisning? (*Jens Johansen*: Nej)

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Der tilføjes følgende at-punkter til indstillingen:

at der udformes en langsigtet handlingsplan, der iagttager det fremtidige behov for ældreboliger i forhold til befolkningsunderlaget i aldersgruppen 65-69, 70-79, 80-89 og over 90-årige,

at der udformes en retableringsplan, der til enhver tid kan dække det prognosticerede ældreboligbehov."

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 17. 5 undlod.

For stemte: C, O, V og V 2.

Imod stemte: A, B og F.

Følgende undlod at stemme: Ø.

Indstillingen – som anbefalet af Sundheds- og Omsorgsudvalget, Familie- og Arbejds-markedsudvalget og Økonomiudvalget – blev herefter godkendt med 48 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, V, V 2 og Ø.

Venstre ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Venstre finder det utilfredsstillende, at de af Sundheds- og Omsorgsudvalget efter-spurgte høringssvar fra ældrerådene først foreligger på bordene i dag – og ikke i fuldt antal. Bl.a. mangler Fællesrådets høringssvar.

Generelt bør høringssvar foreligge så betids, at de kan indgå i ens overvejelser i konkrete sager."

Dansk Folkeparti og Venstre 2 tilsluttede sig denne protokolbemærkning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

17) BR 470/04. Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende kompensationsmidler fra H:S til sundhedsplejen

Indstilling om, at de 800.000 kr. som er modtaget fra H:S, som kompensation for de studerendes praktik i sundhedsplejen i 2003, overføres til 2004.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Sagerne BR 470/04, BR 467/04, BR 477/04, BR 474/04, BR 473/04 og BR 469/94 blev behandlet under ét.

18) BR 467/04. Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende midler i forbindelse med anvendelsen af Omkostningsbaseret budget og regnskabsprincipper

Indstilling om, at overførsel af 1,3 mio. kr. til budget 2004 afsættes til udgifter i forbindelse med anvendelsen af principperne i det omkostningsbaserede regnskab.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Sagerne BR 470/04, BR 467/04, BR 477/04, BR 474/04, BR 473/04 og BR 469/94 blev behandlet under ét.

19) BR 477/04. Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende organisations- og ledelsesudvikling samt arbejdsmiljø

Indstilling om, at overførsel af 3,5 mio. kr. til budget 2004 afsættes til kompetence- og ledelsesudvikling, samt at overførsel af 1,5 mio. kr. til budget 2004 afsættes til arbejdsmiljøindsats i de centrale kontorer i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Sagerne BR 470/04, BR 467/04, BR 477/04, BR 474/04, BR 473/04 og BR 469/94 blev behandlet under ét.

20) BR 474/04. Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende Implementering af nyt lønsystem

Indstilling om, at overførsel af 4,4 mio. kr. til budget 2004 reserveres til implementering af nyt lønsystem.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Sagerne BR 470/04, BR 467/04, BR 477/04, BR 474/04, BR 473/04 og BR 469/94 blev behandlet under ét.

21) BR 473/04. Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende udskiftning af fagsystemer

Indstilling om, at overførsel af 4.0 mio. kr. til budget 2004 afsættes til udskiftning af Bistandssystemet med KMD Aktiv og KMD Udbetaling.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Sagerne BR 470/04, BR 467/04, BR 477/04, BR 474/04, BR 473/04 og BR 469/94 blev behandlet under ét.

22) BR 469/04. Anmodning om overførsel af midler fra 2003 til 2004 vedrørende udgifter til imødegåelse af voldgifter

Indstilling om, at overførsel af 4,2 mio. kr. til budget 2004 afsættes til forhandling af ny løn på anbringelses- og handicapområdet pga. forsinkelse som følge af en voldgiftssag. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Sagerne BR 470/04, BR 467/04, BR 477/04, BR 474/04, BR 473/04 og BR 469/94 blev behandlet under ét.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi har sat disse forslag om overførsel af midler under en »væltet tuborg«.

Så skal jeg lige sige, at der i disse seks indstillinger fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget mangler angivelse af kasse­mæssig dækning, så jeg vil foreslå, at det, hvis disse sager vedtages, i beslutningsprotokollen anføres, at der anvises kasse­mæssig dækning på konto 6.51.1, Administration.

Indstillingerne blev godkendt uden afstemning med bemærkning om, at der anvises kasse­mæssig dækning på kontonr. 6.51.1, Administration.

=====

23) BR 478/04. Udpegning til Tilsynsrådet for Arbejdsløshedsforsikring

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender, at KL besætter fælles­medlems­posten i Tilsynsrådet for Arbejdsløshedsforsikringen i den kommende 4-årige beskikkelses­periode. (Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 482/04. Dispensation fra lokalplan nr. 370 "Tøndergade-karreen"

Indstilling om, at der meddeles dispensation fra lokalplan nr. 370 "Tøndergade-karreen", for så vidt angår § 3, stk. 4 og 5 om lejlighedsstørrelser og fælles­anlæg, § 5, stk. 1 om etageantal og husdybde samt § 6, stk. 3, pkt. e om, at op­gange skal forsynes med adgang til begge facader, med henblik på opførelse af en ny bebyggelse med 18 boliger og en børneinstitution på ejendommene matr. nr. 1125 og 1499 Udenbys Vester Kvarter, København, Tøndergade 8-12, på betingelse af, at projektet ændres, som det fremgår af sags­beskrivelsen, samt at der meddeles de fornødne dispensationer fra lokalplan nr. 370 "Tøndergade-karreen" så vidt angår § 3, stk. 5 om fælles­anlæg, § 5, stk. 1 om etageantal og husdybde samt § 6 stk. 3, pkt.e om, at op­gange skal forsynes med adgang til begge facader, med henblik på opførelse af det ansøgte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

byggeprojekt, en ny bebyggelse med 18 boliger og en børneinstitution på ejendommene matr.nr. 1125 og 1499 Udenbys Vester Kvarter, København, Tøndergade 8-12. (Bygge- og Teknikudvalget)(Standsningsret)

Klaus Hansen (A) og Ole Hentzen (C) deltog ikke i behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Mikkel Warming (Ø): Enhedslisten har standset denne sag, fordi et flertal igen er ved at tage bagdelen på beboerne i Tøndergadekarreen.

Det har jo en forhistorie, som i hvert fald dem med langtidshukommelse kan huske, en byfornyelsessag, hvor arbejdsformidlingen med alle dens parkeringspladser umuliggjorde et ordentligt gårdanlæg, fordi man ikke ville af med p-pladserne, hvor et flertal eller alle i øvrigt besluttede at lave en huludfyldning med daginstitution, hvor der i forvejen lå et meget lavt byggeri, som så er ved at blive revet ned.

Nå beslutningerne bliver vedtaget, beboerne drikker det gravøl, de nu har lyst til, og prøver at se fremad, hvad sker så? Bygherren og SBS, kommunens forretningsfører på byfornyelsessagen, som også er bygherrens rådgiver, ønsker dispensationer, der reelt handler om flere kvadratmeter, trappetårne osv. gennem glas og trappetårne og gennem tagudformning.

Beboerne, der kan se deres ganske minimale gårdanlæg i den ene del af karreen blive endnu mindre, laver indsigelse. Men næh nej, flertallet bevilger bygherren alle de dispensationer, han beder om. Beboerne er flertallet tydeligvis ligeglad med.

Udgangspunktet må altså være, at folk kan stole på det, denne forsamling vedtager, stole på de rammer, en lokalplan sætter, en lokalplan, der ikke engang er 11 måneder gammel.

Derfor vil jeg gerne genfremsætte forslaget fra Bygge- og Teknikudvalget om, at lokalplanens rammer fastholdes. Det er 11 måneder siden, at denne forsamling vedtog nogle rammer. En bygherre er ikke indstillet på at overholde de rammer og søger derfor dispensationer. Ja, fred være med det, men når disse dispensationer også kommer til at minimere et i forvejen meget lille gårdanlæg for nogle beboere, som vi vist alle, der har sat sig ind i sagen, kan blive enige om ikke er blevet behandlet alt for pænt i et meget langt tidsforløb, så er den altså gal.

Værst er næsten, at et af argumenterne er vel, at hvis man ikke siger ja til dispensationerne, så bliver byggeriet forsinket, og daginstitutionen bliver forsinket, og det er jo forrygende. Der er for meget kort tid siden lavet en lokalplan, der tillader nybyggeri. Bygherren vil gerne bygge mere. Konsekvensen er mindre gårdanlæg og derfor dispensation. Hvis bygherren ikke kan få det, jamen så bliver daginstitutionen forsinket.

Det må altså ikke være sådan, at det kan legitimere hvad som helst, hvad som helst. Det handler ikke om, hvorvidt der skal være en institution her, for det skal der. Det handler ikke om, at den ikke skal laves hurtigst muligt, for det skal den, men det handler om, at man må kunne stole på de rammer, beboerne må kunne stole på de rammer, denne forsamling sætter for mindre end et år siden.

Jeg synes, det er pinligt, at kommunen har spillet med på den måde, man har, og det er pinligt, at flertallet bare siger ja og amen.

Johannes Nymark (A): Vi støtter indstillingen, som den er fremsat. Men den giver anledning til nogle mere principielle bemærkninger, for vi har oplevet det før, nemlig at når

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

kommunen selv er bygherre, så er det, som om lokalplangrundlag m.v. og kommuneplan ikke har samme virkning, som hvis det er en privat bygherre.

Så derfor skal der herfra komme en meget stærk, gentager: meget stærk henstilling til familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og også i virkeligheden til U&U-forvaltningen om, at man respekterer de spilleregler, der er i det almindelige planlægningsarbejde.

Det er ubehageligt at sidde i en situation, som vi har gjort her, og sige: Kunne det ikke have været gjort bedre? Løbet er bare, som vi ser, kørt. Vi ønsker at få afsluttet en stor og kompleks og problemfyldt byfornyelsessag, hvor vi næsten er gået fra opgang til opgang over en årrække kulminerende med den sag, vi har her. Men vi kunne godt have undværet, at vi har et sidste tryk fra en kommunal bygherre, som måske ikke i tide har været inde og drøfte detaljeret nok med planlægningsforvaltningen.

Så lad denne sag være anledningen til, at man fra især de to forvaltninger, måske også, kan man gøre sig håb om, sundheds- og omsorgsområdet, respekterer planlægningsarbejdet i et andet omfang end det, vi har været vidner til i i hvert fald 2-3 ubehagelige sager.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg synes, borgmester Søren Pind forsvandt fra talerlisten. (*Borgmester Søren Pind*: Det gjorde jeg også). Det er i orden. (*Borgmester Søren Pind*: Der er vel ikke noget galt i det?). Det sagde jeg ikke.

Jens Johansen (F): Vi kan i SF tiltræde dispensationen fra lokalplanen, og det er først og fremmest af hensyn til vores børneplan og af hensyn til behovet for daginstitutionspladser på Vesterbro og af hensyn til, at forældrenes ventetider ikke skal forlænges yderligere.

Men jeg vil gerne lægge mig i kølvandet på det, som Johannes Nymark siger. For det første vil jeg korrigerer og sige, at det ikke er en kommunal bygherre. Det er en privat bygherre og en kommunal institution, der skal ind bl.a., plus boliger, som i øvrigt får en stor herlighedsværdi med den tagetage, som er åben, hvad vi, må jeg sige, synes er værdifuldt, at der også er attraktivitet og kvalitet i byen.

Nej, jeg synes, at det måske handler mindre om, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen trykker et plangrundlag, end det handler om, at vi har et behov for, at de her ting afklares forlods i forbindelse med udarbejdelse af lokalplanen, således at der er en forståelse hos den forvaltning, som skal bygge institutionerne, og det kan lige så vel være U&U, for, at der er plangrundlag, og når det ligger fast, så ligger det fast. Men det er til diskussion og forhandling, når det skal fastlægges.

Så det er så at sige, om jeg må sige det sådan, arbejdet før der bliver grønt lys og en lokalplan er vedtaget, mere end det er arbejdet efter.

Det her kunne være taklet fra begyndelsen i den lokalplan, der var blevet vedtaget, så vi ikke skulle stå her i dag og vedtage en dispensation.

Men vi siger ja til dispensationen, først og fremmest af hensyn til børneplanen og vigtigheden af at få daginstitutionspladser på Vesterbro. Jeg kan se, at Mikkel Warming fra Vesterbro ikke er så enig i det, men hvordan er det, er I ikke også med i børneplanen?

2. næstformand (**Bente Frost**): Ikke så meget direkte tale, Jens Johansen, vel ... (*Afbrydelse*: Var det ikke direkte tale?) Det har jeg lov til, det er en fordel for mig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Mikkel Warming (Ø): Det er ubehageligt. Jeg synes ikke, man skal skyde på forskellige forvaltninger om hvem, og hvis det er, så er det i øvrigt ikke F&A, så er det mere den bygge- og teknikforvaltning, der med det samme går ind og spiller med på dispensationerne i stedet for med det samme at sige blankt nej, der er et plangrundlag, som er meget, meget ungt, og som man bør holde, punktum.

Problemet er, og det var det, jeg prøvede at rejse, at det jo ikke handler om, at der ikke skal være en daginstitution, og at det skal gå stærkt og alt muligt, men det handler om: Kan en bygherre få lov til at skubbe en daginstitution foran sig for at få flere kvadratmeter? for det er det, det her handler om.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er et ændringsforslag fra Enhedslisten om, at der ikke afviges fra plangrundlaget, og det sætter vi til afstemning først, selv om man vel sådan strengt taget kunne sige, at det bare var en modstand mod selve forslaget. Men vi stemmer om det.

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 5. 8 undlod.

For stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V 2.

Følgende undlod at stemme: F.

Indstillingen – som vedtaget af Bygge- og Teknikudvalget – blev herefter godkendt med 42 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, F, O, V og V 2.

Imod stemte: Ø.

=====

25) BR 475/04. Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 367 "Sadolin & Holmblad"

Indstilling om, at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 367 "Sadolin & Holmblad" vedtages endeligt under forudsætning af, at tillæg til Kommuneplan 2001 om detailhandel vedtages endeligt senest samtidig med lokalplantillægget.

(Bygge- og Teknikudvalget)

2. næstformand (**Bente Frost**): Som det fremgår af indstillingspunktet forudsætter iværksættelsen af lokalplantillægget, at Borgerrepræsentationen på et senere tidspunkt vedtager tillæg til Kommuneplan 2001 om detailhandel. Denne sag forventes behandlet i november måned.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning under forudsætning af, at Borgerrepræsentationen efterfølgende endeligt vedtager tillæg til Kommuneplan 2001 om detailhandel.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

26) BR 483/04. Forslag til høringssvar vedrørende det videre forløb i sagen om Sejl & Spis's udeservering på anløbsbroen ved Mindeankeret i Nyhavn

Indstilling om, at udkast til høringssvar vedrørende det videre arbejde i sagen om udeservering på anløbsbroen ved Mindeankeret fremsendes til Statsamtet.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

27) BR 484/04. Støtte til ekstraordinær renovering af Øresundskollegiet

Indstilling om, at godkende projekt for ekstraordinær renovering af Øresundskollegiet, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af andel af ydelsesstøtte, samt - om nødvendigt - 100 pct. garanti for realkreditlån, at meddele indeståelse for eventuelle underskud på kollegiets fremtidige drift at acceptere, at de til kollegiet tidligere bevilgede lån om nødvendigt respekterer det ansøgte renoveringslån, samt at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – inkl. Bygge- og Teknikforvaltningens notat af 11. oktober 2004, som Bygge- og Teknikudvalget tog til efterretning i møde onsdag den 27. oktober 2004 – blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 493/04. Medlemsforslag om at der udarbejdes en helhedsplan (en såkaldt strategiplan) for den kollektive trafik i København, før der træffes endelig beslutning om Metro 4

(Stillet af Søren Pind, (V)):

Der udarbejdes en helhedsplan (en såkaldt strategiplan) for den kollektive trafik i København, før der træffes endelig beslutning om Metro 4.

Borgmester **Søren Pind**: Igennem de senere år har der ikke været nogen tvivl om, at København er blevet en bedre by at leve og opholde sig i. Fremgangen har således også i den seneste tid i høj grad været i pressens søgelys alene ved den tidligere overborgmesters afgang blev hele udviklingen igennem de sidste 10 år jo omtalt i meget høj grad. Det virker, som om at den optimisme, der har præget store dele af Borgerrepræsentationens arbejde, også vinder genklang i den københavnske befolkning.

Men der er stadig visse områder, som jeg synes, vi ikke arbejder fokuseret nok med, og et af de områder er efter min bedste opfattelse den kollektive trafik.

Vi har et system, hvor alle hånde forskellige trafikorganisationer betjener borgerne og i virkeligheden ikke konkurrerer på den gode måde, men på den dårlige måde. Busserne kører i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

deres system, metrosystemet kører via Ørestadsselskabet, S-togene kører via noget helt tredje osv. osv.

Vi lever også i en tid, hvor overraskelserne åbenbart præger de forskellige selskabers opfattelse af, tingene skal køre sammen, således Ørestadsselskabets manglende viden om, at man naturligvis skulle kunne skifte fra en metro til et S-tog på Nørreport Station eller for den sags skyld besværlighederne ved at skifte mellem Flintholm og Vanløse.

I det hele taget kan man sige, at vores opmærksomhed om og på, hvordan den kollektive trafik bør fungere sammen, har været meget lille.

I stedet har hovedparten af diskussionen i København mellem de politiske grupperinger i Borgerrepræsentationen drejet sig om for kørselsafgifter, imod kørselsafgifter, for bompenge, imod bompenge osv.

Men der er faktisk et udenlandsk eksempel, et udenlandsk eksempel hvor man alene ved at samordne, koordinere og lægge en ambitiøs plan for den kollektive trafik har gjort den attraktiv for borgerne i byen, og her tænker jeg på Wien.

Man har via en bevidst indsats fra bystyrets side, hvor man har tænkt sig godt og grundigt om, før man gik ud og investerede massivt, så er det lykkedes at få andel af folk, borgere, som tog den kollektive trafik, til at stige, mens andelen af folk, som tog bilen, er stagneret, ja tilmed faldet frivilligt.

Det vil faktisk sige, at der er et alternativ til den måde, vi får tingene til at fungere på i dag, et alternativ som ikke indebærer tvang.

Vi står nu overfor som by at skulle investere særdeles væsentlige beløb i metroens 4. etape. Det er blevet gjort klart for regeringen, at den i modsætning til den tidligere regering, rent faktisk vil tilbageføre de værdier, som den tidligere regering ville fratage byen til byen. Det er i sig selv positivt, og det bør byen også kvittere for.

Men det er vel ikke nogen hemmelighed, at vi også selv skal bidrage meget væsentligt, og det er i hvert fald min opfattelse, at vi i forhold til, og nu ved jeg godt, der er nogle, der mener, alt har været fuldstændig perfekt i Ørestadsselskabet, alting har fungeret helt vanvittig godt, også selv om vi har måttet foretage den ene budgetudvidelse efter den anden eller godkende for nu at være meget præcis, lånerammernes udvidelse konstant.

Jeg synes, den størrelse af penge, vi nu skal investere i det her, gør, at vi bør se på, om vi synes, tingene spiller ordentligt sammen, eller om der findes egentlige alternativer.

Jeg vil også godt indrømme én ting, jeg har absolut været modstander af sporvogne tidligere, jeg har troet meget på de redegørelser, vi har fået om, at f.eks. 98 pct. af trafikken på Nørrebrogade ville lukke, hvis man fik sporvogne. Det har jeg tænkt lidt over, det er utænkeligt, enhver kan jo sige sig selv, at selvfølgelig vil det ikke standse 98 pct. af trafikken. Altså det er et absurd argument. Det er den ene side af det.

Men den anden side af det er, at hvis en rapport udarbejdet af førende specialister i Danmark kan overbevise mig om, at dette er en udmærket måde at transportere folk på, så vil jeg godt være med til at se fordomsfrit på det.

Det store problem ved den kollektive trafik i dag er, at den i høj grad virker socialt deklasserende for folk, at den er dyr, at kvaliteten er dårlig, og at tingene ikke spiller sammen. Det synes jeg, vi skylder københavnere som Borgerrepræsentation og som primær varetager af deres interesser at gøre noget ved.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Derfor har jeg stillet dette forslag, som jeg håber, Borgerrepræsentationens partier vil behandle velvilligt.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg finder, at der er gode intentioner i det stillede medlemsforslag. Det er vigtigt, at vi træffer vores beslutninger på et godt og oplyst grundlag.

Men spørgsmålet om metroringen har været genstand for mange og grundige undersøgelser undervejs, hvor en udbygning af metroen er blevet set i sammenhæng med byen og regionens trafikale udvikling.

Samtidig er det nok ikke fornuftigt allerede nu at lægge sig fast på, hvordan busbetjeningen bør se ud om 10-12 år, når metroringen kan stå færdig, der er meget, der kan nå at ændre sig i den mellemliggende tid, og busdriftens styrke er jo netop fleksibiliteten, sådan at man med kort varsel kan lægge driften om.

Med regeringens melding i fredags om støtte til metroringen har vi en ny situation. Regeringen har oplyst, at det er en invitation til forhandlinger med Frederiksberg og Københavns Kommune om metroudbygningen. Målet for regeringen er at få truffet en principbeslutning inden sommerferien, men vi skal være forberedt på en endnu hurtigere proces. Det er her, vi skal kende vores besøgstid.

Jeg ville være meget ked af at skulle meddele i disse forhandlinger med regeringen, at Københavns Kommune først kan gå i realitetsforhandlinger, når et længerevarende strategiarbejde er afsluttet. Jeg er ikke sikker på, at det er det, der forbedrer kommunens forhandlingsposition, jeg tror ikke på, at det er det, der øger mulighederne for, at vi faktisk får en aftale om metroringen.

Så min anbefaling skal være, at medlemsforslaget ikke vedtages, fordi det kan fastlåse vores forhandlingsposition.

Jeg vil også sige meget klart, at i så vigtige spørgsmål som dette, er det ikke nok at kunne tælle til 28. Det er nødvendigt, at det videre arbejde, som jo vil strække sig over mange år og adskillige valgperioder, at det bygger på et bredt flertal af partier her i Borgerrepræsentationen.

Det bliver en af mine første og vigtigste opgaver som overborgmester at få skabt denne brede forståelse, og i den sammenhæng vil jeg også søge at få en række af de synspunkter med, der er tilkendegivet fra partierne i denne sal. Det gælder i øvrigt også intentionerne i det medlemsforslag og de drøftelser, vi havde under budgetdebatten.

Sven Milthers (F): Jeg vil gerne starte med på SF's vegne at sige, at vi er meget glade for, at Venstre nu fuldtønt støtter en række af de forslag, som SF igennem de senere år har stillet om behovet for samordning af og samtænkning i den kollektive trafik. Det har vi ikke altid syntes, vi har kunnet høre, men det er glædeligt, at det sker nu.

Jeg vil også godt kvittere for en del af den afstemningsadfærd, Venstre udviste under budgetbehandlingen her for 3 uger siden, hvor Venstre undlod at stemme omkring den hensigts erklæring, som SF havde fremsat forslag om.

Men jeg må også sige i forhold til Venstres protokolbemærkning fra dengang, at vi vurderer, at behovet for at samordne den kollektive trafik ikke kun gælder i Københavns Kommune, det er et regionalt problem, og det er også det, som f.eks. et enigt trafikudvalg i HUR har udtalt, nemlig behovet for at man samordner de mange forskellige former for kollektiv trafik,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

der er i hovedstadsregionen og endda faktisk har udtalt, at det bør sammenlægges i én organisation. Det er på den måde, at vi kan få tingene til at hænge sammen.

Der vil jeg godt supplere borgmester Søren Pinds henvisning til Wien med de i og for sig langt mere relevante henvisninger, der kan laves til Lyon, til Paris, men specielt til Lyon, hvor man har en samlet regional organisation, der står for specielt planlægningen af den kollektive trafik, som oven i købet er under politisk ledelse, og så har man en samlet driftsorganisation.

Så kan man altid diskutere, om den skal være udliciteret eller ej, men vi kunne i hvert fald konstatere, at nogle, som var i Lyon sidste efterår, jeg skal blankt erkende, det var så altså ikke i kommunalt regi, men det var i andet regi, at det helt øjensynligt fungerede endog særdeles godt. Og netop samspillet mellem letbanetrafik/sporvogn, metro, regionaltog osv. Men også sammenhængen til parkeringsstrategi, som jo er et andet tema under Bygge- og Teknikudvalget.

Derfor vil vi godt fra SF's side sige, at vi synes, der er behov for en ekstra runde på det her i en udvalgsbehandling af det forslag, der er stillet fra Venstre. Vi ville i og for sig gerne stille et ændringsforslag her, men hvis det kommer til udvalgsbehandling, så vil vi foreslå, at man tilføjer i det her, at man skal sikre, at man vurderer det i den samlede regionale kollektive trafikforsyning, fordi det er sådan, det hænger sammen.

Det er ikke interessant alene at se på, hvordan en metroring spiller sammen med evt. letbanetrafik og bustrafik i selve Københavns Kommune, det er også relevant at se på, hvordan det spiller sammen med letbane i Ring 3 og nogle andre ting i regional trafik, så vi netop sikrer, at pendlertrafikken ikke foregår pr. bil, men rykker over, fordi der er så god pendlertrafik ind på radialtogene, at man netop har interesse i at kunne komme hurtigt rundt, og der er mange, der har den interesse.

Så derfor hænger det for os sammen, og jeg vil godt understrege til det, overborgmesteren lige sagde om, at der skal være bredde, at uanset hast og uanset ønsket om hastige beslutninger, så deler vi ønsket om en bred forankring af den fremtidige udbygning af den kollektive trafik.

Hvis det kommer til at tage 3 måneder ekstra, så lad os bruge den tid, så der kan blive bredde omkring de her løsninger. Det skal ikke jappes igennem af et snævert flertal, og det er, hvad vi frygter, det kommer til, hvis man ikke går ind i det medlemsforslag, som Venstre har stillet her i dag.

Derfor vil vi altså anbefale, at der lige tages en runde i et udvalg, før man så træffer den endelige beslutning om, hvad det er, vi skal have undersøgt for at kunne gå ind i den, ikke kunne gå ind i dialogen, for selvfølgelig kan der drøftes med staten undervejs, men det er afgørende også f.eks. for en anden kommune, kunne jeg forestille mig, som skal bidrage, at der bliver denne samlede helhed i den kollektive trafikudbygning. De hænger sammen, og de hænger altså endelig også sammen en hel del med afviklingen af den private trafik. Det nytter ikke noget at lukke øjnene for behovet for samordning og fælles planlægning.

Monica Thon (B): Regeringen havde nogle udmærkede argumenter for at forære os en bane, en ny metroring. De udmærkede argumenter forsvinder vel ikke, fordi vi venter et halvt år. Jeg kunne godt tænke mig at se, at de kunne bortforklare det, hvis de siger sådan, når vi siger, vi vil undersøge det, de så siger, jamen så får I den ikke. Jeg vil gerne overbevises om, at det er det, der sker, det tror jeg simpelt hen ikke på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Overborgmesteren siger, at der har været mange undersøgelser, det har der, men de har ikke været nok, de har heller ikke taget højde for den spiller, der pludselig er blevet kastet ind, som hedder havnetunnel.

Det Radikale Venstre ser meget gerne, at vi tager fat i det her en gang til i en lidt større plan. Vi vil gerne gå med til en udvalgshenvisning, vi tror, der kan files på denne, så den bliver mere raffineret, også at vi tager hensyn til, at der måske er nogle spillere i det her spil, som ikke ønsker at gå hundrede procent ind i det, fordi der ligger en kommunalreform og lurser lige rundt om hjørnet.

Jeg mener, det arbejde, vi har gjort indtil nu, og set på metroen, har vi indtil flere gange set områder, som ikke er behandlet godt nok, set ting, som er blevet lagt ved siden af hinanden. Et udmærket eksempel er den metro, som man ville lægge midt på Rådhuspladsen lige ved siden af busterminalen i stedet for at anvende det samme areal. Det betyder sådan set bare, at man minimerer vores Rådhusplads med et meget stort areal, fordi man ikke samordner.

Det må og skal samordnes, og vi vil gerne stemme for en udvalgshenvisning.

Mikkel Warming (Ø): En metroring, Cityring er en meget stor investering, ikke mindst fordi regeringen jo reelt mener, at københavnernes stort set selv skal betale det. At tale om en foræring er vist mildest talt en overdrivelse, når man kigger på regeringens udspil.

En metroring, en Cityring kan give et rigtig godt løft til den kollektive trafik, bl.a. fordi den som vel en af de eneste linjeføringer, der har været på tale, faktisk ligger fornuftigt i modsætning til så meget andet, der er bygget.

Men, men, men kun hvis den tænkes sammen med den øvrige kollektive trafik. En Cityring vil jo selvfølgelig være en fordel for alle, der bevæger sig rundt omkring City, naturligt mellem brokvartererne, en stor fordel der, men den vil i sig selv ikke nødvendigvis løfte særlig meget biltrafik over i den kollektive trafik, hvis ikke den bliver tænkt sammen med anden kollektiv trafik, med andre kollektive trafikinvesteringer.

Det er helt centralt for Enhedslisten, at en 4. ring tænkes sammen med, hvordan den kollektive trafik kan udvikles og udbygges i den 10-15-årige periode, der går, før ringen er færdig.

Derfor er det også centralt for os, at der tænkes i, hvordan kan der etableres fødelinjer, kollektive fødelinjer til Ringmetroen, tværbaner så man kan komme på tværs af byen, således at også bilpendlerne kan få et væsentligt mere attraktivt kollektivt trafiktilbud, end der er i dag.

Efter vores mening må det nødvendigvis kombineres med en betalingsring, dels for at skaffe midler til udbygningen af den kollektive trafik og dels - sagt ærligt - for at give det et økonomisk incitament til at lade være at køre i bil. Vi frygter, at der udelukkende, når man tænker kollektiv trafik i København, vil blive fokuseret på Cityringen, og at al anden kollektiv trafik vil blive glemt og beskåret. Det er jo det, vi ser ske i øjeblikket.

Det er særlig vigtigt for os at få undersøgt, om andre trafiksystemer, moderne sporvogne, moderne letbaner ikke også kan være med til at give den københavnske kollektive trafik et voldsomt løft i og omkring brogaderne på tværs af byen, altså også andre funktioner end den ring, som metroen er udtryk for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Derfor er vi enige i hovedsigtet i det forslag, som Søren Pind har stillet, at det er nødvendigt at få en sammenhængende plan for den kollektive trafik på bordet, før en 4. etape besluttes endeligt.

Vi kan derfor støtte forslaget i dets videre behandling. Og nu har der været snakket om udvalgsbehandling, men der er ingen, der rigtigt turde sige, hvor det skulle hen. Jeg vil godt give et bud, jeg vil godt foreslå forslaget henvist til behandling i Bygge- og Teknikudvalget og henvises til en hurtig behandling, altså ikke noget med at det først kommer på dagsordenen om mange måneder, som man kunne frygte, hvis det endte andre steder.

Vi synes, det er vigtigt at diskutere det her i en fart, ikke mindst når vi ser på det udspil, regeringen er kommet med. Tidligere på aftenen havde vi en lille runde om Ørestadsselskabet, om lukkethed, om oppustede budgetter, hvad er det så, regeringen vil, gentage succesen og lave et nyt selskab. Altså fordi regeringens udspil betyder en opsplitning af Ørestadsselskabet, hvor arealudviklingen lægges sammen med Københavns Havn i et nyt selskab, der skal etablere Cityringen.

Hemmelighedskræmmeriet skal altså fortsætte, regeringen har intet lært af Ørestadsselskabets hærgen rundt, den farce det er ved at udvikle sig til, og i stedet vil man fortsætte den dårlige tradition med, at kollektive trafikinvesteringer skal behandles og besluttes bag lukkede døre. Der er ingen tvivl om, at vi ønsker maksimal åbenhed og offentlig kontrol også med de budgetter, der kommer til at ligge til grund for etableringen af en 4. ring, og det sikres altså ikke i lukkede selskaber.

Det er positivt for os, at værdierne i Københavns Havn kan bruges til en udbygning af den kollektive trafik, jeg kunne indsætte en flabet parentes, der siger, at det var sådan set også det, trafikforliget fra 1999 gik ud på. Men det er unægtelig helt ude i hampen at sige, ved samme lejlighed skal man så lige lave en vej til halvanden mia. kr., som regeringen altså kræver. Så stort et projekt er grundlæggende en statslig opgave.

Som sagt, det er for os afgørende, at en 4. ring tænkes sammen med den øvrige kollektive trafik, så man kan få skabt et sammenhængende system, så man kan få skabt et system, som for alvor kan give mulighed for at flytte pendlere over i den kollektive trafik, for det kan en metrocyring ikke alene, kun hvis den bliver tænkt sammen med andre og nye systemer.

Derfor kan vi som sagt støtte hovedsigtet i det fremlagte beslutningsforslag og vil støtte det i det videre udvalgsarbejde, der venter os.

Ole Hentzen (C): Det, jeg synes er problemet i dette forslag, er, at det træner sagen, og det er det, der er nogle mennesker, der ønsker. Nogle siger 3 måneder, De Radikale siger 6 måneder.

Venstre er sådan set ligeglade. De vil sådan set bare have den udsendt, indtil nogle andre kommer til at beslutte. Fordi Venstre kan jo ikke løbe fra, at de aktører, som rent faktisk skal beslutte, om der skal være en samordning af hele den offentlige trafikbetjening i Københavns Kommune og regionen, jo bliver det nyvalgte regionsråd, som altså først træder i kraft om mere end 14 måneder. Det kan man selvfølgelig, synes jeg, helt ærligt og åbent sige, vi gider ikke røre ved sagen, før der sidder et nyvalgt regionsråd, som bliver ansvarligt for den offentlige trafikbetjening i hovedstadsregionen, herunder København.

Fra konservativ side siger vi, det vil vi ikke vente på. Vi vil oven i købet uddybe det ved at sige, vi tør ikke vente på det, vi vil være med til at træffe den beslutning, så længe vi kan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Det tilbud, der er kommet fra regeringens side, er soleklart, der er en fjerde metroring, som er en mulighed for Københavns Kommune.

Så må vores diskussioner med Frederiksberg vise, om det bliver sådan et appendiks i Frederiksberg, eller om det bliver en københavnske 4. ringmetrolinje. Det er ikke en debat, som vi behøver tage her i aften, for den har vi kendt i noget, der ligner over et halvt år, at den bombe ligger der. Vil vi have betjent vores Nørrebro-område, så kan vi ikke samtidig betjene Frederiksberg.

Det må denne her kommune gøre op med sig selv, om man vil eller ikke vil. Det er der ingen andre, der skal blande sig i, slet ikke nogen oppe fra Nordkysten på Sjælland, altså det vil jeg gerne sige, det ville jeg være dybt utryg ved. Det er Københavns Kommune, der skal træffe den beslutning.

Så er der nogle, der er blevet helt vilde med sporvogne, det har vi også inden for De Konservative nogle, der har været i mange, mange årtier. De bliver heldigvis ældre og uddør. Men light rail er en udmærket ting, og det har vi også sådan set sagt før, og vi vil gerne gentage det. Med det den nuværende ring 4 metro, som der her er lagt op til, vil det da være oplagt, at det vil være unaturligt, hvis man ikke tænkte i forsynings light rail-systemer, naturligvis.

Derfor har vi sådan set også viet noget særlig opmærksomhed til stationsplaceringerne de steder, hvor det vil være naturligt at få dem ind. For der er ønsker fra Brønshøj og ud af Frederikssundsvejslinjen, som er meget naturlige og helt oplagte, men som man jo ikke kan lave ringlinjeforsyninger med, men hvor man må sikre, at de naturligvis kan komme ind til det andet system. Det er vores forbandede pligt i det videre arbejde at sørge for, at de stationer og det opland bliver kreeret sådan, at det kan fungere.

Men at udarbejde en helhedsplan på vegne af DSB og HUR, ØS og S-togs- og regionaltrafikken det er for ambitiøst, når man kun er Københavns Borgerrepræsentation. Vi har altså ikke den magt, og ingen mere end borgmester Søren Pind ved, hvor vanskeligt det har været at få fremmede parter i dette offentlige trafiksystem til overhovedet at drøfte samordnede ting, hvor københavnske interesser skulle tilgodeses.

Derfor vender vi tilbage til det, jeg kalder hovedansvaret, det er den beslutning, der er taget i regeringen om, at der er en velvilje og en accept af, at vil vi have en metro 4, så er har man vilje fra Folketingets flertal til at komme videre med sagen og komite sig.

Så må vi drøfte detaljer med nogle stationsplaceringer og lign., ja, det har vi allerede drøftet i over et halvt år i København i visse lukkede fora, det kan vi nok også komme videre med.

Men vi kan ikke stemme for det her, fordi det kan ikke være andet end en trænering, hvis man igen forsøger at udvalgshenviser til Økonomiudvalg og Bygge- og Teknikudvalg, uanset om Mikkel Warming siger, at det skal være hurtigtarbejdende og inden for en måned, og hvad ved jeg.

Altså kære Mikkel Warming, inden for en måned, må jeg have lov at fortsætte, og så skal jeg gøre det kortere næste gang. En måned, og Bygge- og Teknikudvalget, selv om det er verdens bedste udvalg og mest effektive, så er dette ganske simpelt så komplekst, at de medlemmer, vi er fra de respektive partier, jo ikke har en jordisk chance for at træffe lad os så kalde det besluttende nye afgørende ting om det her, undtagen vi har været ude i vores grupper. Det kan ikke lade sig gøre. Så derfor må vi vælge den overordnede ramme, som der er lagt vedrørende metroring 4, vil vi have den, eller vil vi ikke have den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jeg har respekt for nogle, der siger, vi vil ikke have den, så synes jeg, man skal sige det helt åbent. Men at begynde at plumre vandene med noget sporvogn eller noget light rail til afløsning af det her, det mener jeg er ganske forkert.

Sven Milthers kom til at sige, at han selvfølgelig ikke vil jappe det igennem, tror jeg, han sagde. Ja, jeg ved ikke, hvad det er, han vil jappe igennem, for hvis denne Borgerrepræsentation er i stand til på 3 måneder at skulle lave en helhedsplanlægning for den offentlige trafikbetjening i hovedstadsregionen, så vil jeg gerne sige, så behøver Sven Milthers ikke sidde herinde, så har han altså alle tiders jobmulighed uden for denne forsamling, for så vil alle stå i kø for ligesom at hyre ham, hvis det overhovedet kunne lade sig gøre.

Monica Thon var dog mere venlig og sige, sker der noget, hvis der går et halvt år. Jamen efter konservativ mening sker der frygtelige ting, hvis vi venter et halvt år, ingen mere end jeg kender denne her jydemafia, jydemafiaen eksisterer for alle, der er valgt på den forkerte side af Storebælt. I øjeblikket er der en regeringsbeslutning, der siger, at der er en velvilje til, at metroring 4 har en chance for at kunne komme igennem, hvis vi ikke selv obstruerer den.

Hvis disse ting udskydes, så vil et flertal i Folketinget hellere have asfalt i Jylland, hvad enten vi kan lide det eller ej, så vil de hellere have asfalt i Jylland. Det er klart, at de bruger argumentet, at hvis der er 13 mia., uanset om det ikke er deres egne 13 mia., som regeringen har proppet i det her til at bygge metro for, så står de på stribet, amtsborgmestre som skal fra-træde, kommende regionsborgmestre og nuværende borgmestre og siger, vi er klar, vi har landet, vi har pladsen, og der er ingen, der forstyrrer jer, mens I graver, så vi vil gerne have anlægsarbejderne i Jylland.

Hvis det er det, man vil, så skal man bare trænerne denne sag, så skal man bare stemme for Venstres forslag. Det vil Konservative ikke.

Karin Storgaard (O): Jeg skal nok prøve at gøre det nogenlunde kort.

Jeg vil med det samme sige, at Dansk Folkeparti synes, det er et rigtig godt forslag, som Venstre kommer med her. Vi kan godt se, der står her, at man skal lave planen, før der træffes endelig beslutning om metro 4, og De Konservative er meget nervøse for, at sagen bliver forsinket, og der måske ikke rigtigt sker noget.

Det er vi altså ikke enige i, og i øvrigt bestemmer vi jo selv, hvor hurtigt vi vil gå frem, og jeg mener, man sagtens kan tage en beslutning eller lave en plan om den kollektive trafik og så samtidig have metroen med.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi tager stilling til alle ting på nuværende tidspunkt. Jeg synes, det er vigtigt, vi både går ind og ser på busserne, og vi ser på metroen, og vi også, så vidt det er muligt, ser på DSB. Det er vigtigt, at vi samarbejder det, fordi det er jo det, der har været problemerne hele tiden, vi hører uafbrudt om problemer med den kollektive trafik, som ikke kan samarbejde og også økonomisk, hvem bruger pengene til hvad. Måske ville det være meget bedre, hvis man kunne samordne det.

En metro nr. 4 eller metro 4 det skal vi da have, altså hvad søren havde man ellers tænkt sig i sådan en by som København. Hvis vi sagde nej til at få yderligere metro, det er jo nemlig det, der er med til at udbygge metroen, vi har en del metro, men vi kan bruge meget mere. Godt nok er det dyrt, vi kan nu få mulighed for at udvide metroen, og det synes jeg da ikke, man skal sige nej til, tænk hvor glade vi vil blive for den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Men jeg er enig i, at man ikke skal prøve at forsinke den, fordi det tager i hvert fald 10-11 år, er i hvert fald det vi har fået at vide, før at man er færdig med noget af det. Det skal vi selvfølgelig ikke trække yderligere ud. Men vi kan ikke se, at der er nogen grund til at være så bekymrede.

Dansk Folkeparti har heller ikke noget mod, at forslaget kommer i udvalg, om det så er Bygge & Teknik, eller om det er Økonomiudvalget, eller det er begge dele, det er for så vidt underordnet, vi mener bare, det er vigtigt, der sker noget.

Vi er godt nok enige med Enhedslisten, der siger noget om, at det skal være et hurtigtarbejdende udvalg, og det kan vi så også selv bestemme, fordi det er jo fuldstændig op til os selv, hvis vi vil have det til at arbejde noget hurtigere at fremme sagerne. Vi behøver jo ikke bare sætte os ned og få den udskudt fra gang til gang. Så det skal vi bare huske, når vi udvalgsbehandler, så er vi nødt til at gøre noget ved det og ikke, som vi så meget tit ser, når der er sager, der er lidt problemer med, dem udsætter vi til næste gang, eller vi mangler oplysninger. Det er jo gerne det gængse, vi plejer at bruge.

Karen Hækkerup (A): Nu er Ole Hentzen jo en af denne sals mest begavede medlemmer, men også en af bedste talere. Jeg må sige, at jeg var meget enig i det, som Ole Hentzen fremførte her fra talerstolen.

Men da det lader til, at der er flertal for denne udvalgshenvisning, på trods af at jeg er fuldstændig enig i det, som Ole Hentzen har sagt, nemlig at det gælder om, at vi som københavnere nu står sammen og siger, selvfølgelig skal vi have den metro, det er det eneste rigtige, og det skal ved gud i himlen ikke være os selv, der skyder os selv i foden og kan være den udslagsgivende faktor for, at investeringskroner render til Jylland.

Så uanset hvor meget enig jeg er, så vil jeg gerne formelt fremsætte et ændringsforslag eller et andet forslag end det, Enhedslisten havde, et formelt forslag om i stedet for at sende sagen til høring i Bygge- og Teknikudvalget, så sender vi den til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Borgmester Søren Pind: Overordnet set vil jeg godt takke for Borgerrepræsentationens meget venlige modtagelse af dette forslag. Jeg har naturligvis nogle enkelte bemærkninger til de bemærkninger af negativ karakter, som er faldet om forslaget.

Til overborgmesteren vil jeg sige, at jeg synes egentlig ikke, der er noget som helst forgjort i rettidig omhu, og jeg synes, det er ærgerligt, at udtrykket ”nu presses der på”, og ”tingene skal gå stærkt” endnu en gang bliver brugt i denne sammenhæng.

For hvor højt jeg end skatter det nuværende metroprojekt, så synes jeg uomtvisteligt, at det, der har skæmmet det, har været den konstante argumentation, uanset etaper, uanset fra hvem, uanset hvornår, at tingene hastede, hele tiden. Denne sal har været igennem adskillige dramatiske diskussioner, fordi lige pludselig manglede man en stemme eller to, og tingene skulle partout presses igennem.

Jeg synes ikke, det er værdigt for så stort et projekt, at det bliver ved med at fortsætte på denne måde.

Det bringer mig til det, min gode ven Ole Hentzen bemærkede til denne sag, at der er mennesker, som ønsker at træne sagen. Jeg vil for mit eget vedkommende godt sige, det tror jeg egentlig også godt, Ole Hentzen ved, at jeg er meget varmhjertet metrotilhænger. Vi har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

været der hele tiden for projektet, det eneste, der har været diskussion om, har været, hvorvidt det skulle graves ned eller ej. Ellers har vi været en fuldtone del af det flertal, som har gennemført metroen.

Men jeg synes, når nu regeringen har leveret sin del, og jeg er i øvrigt enig med Mikkel Warming, selvfølgelig henstår der forhandlinger omkring vejfinansieringen, nu må vi se, ikke, regeringens synspunkt er jo det, at vi får jo også indtægter på, at der sker denne vejudbygning med erhvervsbeskatning og lign., det må vi forhandle om. Der er jo visse muligheder.

Men hvis vi skal blive ved med, når nu regeringen har sat sin indsats op, så at hævde, at noget presser sig på, at der er en hast, så vi endnu en gang får noget gennemført på denne måde, det synes jeg simpelt hen er forkert. Jeg synes ikke, det har noget med trænering at gøre, jeg synes, det har noget med rettidig omhu at gøre. Et projekt, som varer 10-12 år, det er alligevel noget, som kræver omtanke.

Derfor er jeg selvfølgelig også uenig med Ole Hentzen, når han synes, det er for ambitiøst, at Københavns Kommune selvstændigt med den volumen, vi nu en gang har, tilkendegiver, hvor vi synes, den kollektive trafik skal udvikle sig hen.

Jeg må tilføje, jeg var glad for Ole Hentzens bemærkninger omkring light rail, det vil vi så også få lejlighed til at drøfte, hvis forslaget her går igennem.

Der er et spørgsmål, der må stilles, hvis man virkelig mener, det her er for ambitiøst, hvem skal ellers gøre det, hvem skal ellers varetage københavnernes interesser i at få en helhed i vores kollektive trafikbetjening. Den kommende region, så vidt jeg er orienteret, kommer ikke til at tage sig af metroen eller S-togene. Den kommende region kommer til at tage sig af busserne og regionaltogene, for så vidt ligesom den nuværende HUR gør. Men jeg vil gerne belæres, for jeg indrømmer åbent, at det er ikke et område, jeg har finstuderet.

Men hvis ikke vi som kommune med et ordentligt udvalgsarbejde og eksperter indkaldt til det samme skulle tilkendegive fordelene ved at få samordnet den kollektive trafik i København, hvem i alverden skulle så. Der er efter min bedste opfattelse ingen andre til det.

Vi vil godt have mere metro, men vi vil have, at der er sikkerhed, at helheden er gennemtænkt.

Jeg vil godt kvittere for Dansk Folkepartis støtte til forslaget, det synes jeg er positivt.

Jeg vil sige til Karen Hækkerup, der er næsten noget, sådan som De Radikale var i gamle dage, der er næsten noget fortvivlende oprigtigt over det, når Karen Hækkerup her uden antydning af tvivlens nådegave stiller sig op og siger, dette er det eneste rigtige. Hvor må det være rart, sådan var De Radikale også i gamle dage, de vidste, de havde ret. Har I det stadig sådan? (Afbrydelse). O.k. nå ja. I er i tvivl, det er endnu ældre radikalt.

Men jeg er ked af, at Socialdemokratiet er imod helhed. Og hvis jeg skal være helt ærlig, så har det faktisk været min eneste anke mod den politik, der er ført reelt de sidste 6-8 år, at hver eneste gang vi har prøvet på at få sat en helhed ind i tingene, så har man stirret sig blind på, at der skulle bare vum-vum-vum. Det er lidt pudsigt, at det er mig, der skal stå og argumentere mod blind vækst. Men alligevel, det har været essensen, og det irriterer mig.

Derfor skal jeg foreslå, at sagen henvises til Bygge- og Teknikudvalget med høring af Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Som man sikkert har bemærket, så er vi godt inde i 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Sven Milthers (F): Jeg vil godt til Ole Hentzen sige, at jeg sådan set godt vil påtage mig det andet job, som han næsten foreslog, jeg skulle prøve at søge. Hvis det altså ikke lige var, fordi det efter al sandsynlighed ville gøre mig inhabil i behandlingen her, så jeg ønsker ikke at skifte job, for jeg ønsker at være med i diskussionen her, og jeg ønsker at være med til at træffe beslutningen.

Jeg beklager, men jeg tror faktisk godt, det kunne lade sig gøre, hvis ellers denne forsamling også ville tage beslutninger, også de lidt besværlige, også dem der tager tid at få diskuteret, men ikke nødvendigvis at få truffet, når diskussionen har været foretaget. Det vil sige sætte tid af til diskussionen, sådan så vi kan lægge en samlet plan frem.

For virkeligheden er jo den, at det kan man altså gøre rundt omkring i verden, man kan lave beslutningsstrukturer også, der gør det muligt, man kan sikre sig, at de ting bliver set i sammenhæng.

Jeg er sådan set enig med overborgmesteren i, at der i den mellemstadierapport, der har været omkring Cityring 4 har stået lidt om konsekvenserne for den samlede kollektive trafik, vel at mærke på de strækninger, vi snakker om. Det vil sige, man er ikke for alvor inde i diskussionen om, hvordan det er, det hænger sammen med den øvrige kollektive trafik, og det er det, der er kerneproblemet.

Det beslutningsgrundlag, der ligger, er ikke i dag tilstrækkeligt til at belyse de samlede konsekvenser, og det er dem, vi ønsker at få belyst. Det er derfor, vi fra SF's side har udtrykt glæde over, at Venstre nu også har stillet dette forslag.

Det er ikke et ønske om at træne sagen, men det er et ønske om at sikre, at når sagen kommer til beslutning, at der så kan sikres det brede flertal, som overborgmesteren ønsker, for ellers ender det her meget, meget nemt i en 28-27-afstemning her i salen eller 30-25, som jeg også har opfattet som snævert, og det er ikke der, den hører hjemme. Den hører hjemme i den brede aftale, for det er derved, der skabes robusthed omkring disse beslutninger og også troværdighed i forhold til de borgere, der skal dele det her.

Der må jeg altså sige til Søren Pind, undskyld borgmester Søren Pind, at han nok bør følge lidt bedre med, det gør Ole Hentzen også i det, han siger, begge tog nemlig fejl. Det er ikke regionsrådet, der efter den nuværende skitse kommer til at træffe nogen som helst beslutning på dette punkt.

Næh, regeringens udspil til en kommunalreform peger på, at vi skal have et samlet trafik-selskab øst for Storebælt, som skal tage sig af bustrafikken, men at vi så stadig væk skal have et DSB, et DSB S-tog, muligvis et DSB-metro osv., som skal tage sig af de andre dele.

Jeg ville meget gerne lægge op til, og jeg må da overveje, om vi skal nå at stille ændringsforslaget eller et beslutningsforslag til næste gang, vi mødes her i BR, om, at også Københavns Kommune kan tilslutte sig samlet den enstemmige udtalelse fra Trafikudvalget i Hovedstadens Udviklingsråd, som siger, må vi ikke godt få lov til at få et samlet trafiksselskab, en samlet organisering af den kollektive trafik i hovedstadsområdet. Så kan vi få det til at hænge sammen, så kan vi nemlig også tænke på tværs mellem de forskellige også i tilrettelæggelsen, også i økonomiudviklingen, som det f.eks. er beskrevet af mit partis ordfører tidligere under sagen om lånerammen for Ørestadsselskabet, hvor han nævnte problematikken omkring fordelingen af pengene mellem de forskellige trafikarter, hvor vi for øjeblikket altså

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

har et kæmpeproblem med, at der ikke kan træffes beslutning om, hvordan disse midler skal fordeles, fordi det er til forskellige selskaber.

Derfor går der selskabsegoisme i det. Det er dybt uhensigtsmæssigt, vi har brug for den der samtænkning, vi har brug for den samlede økonomiske disponering på dette område. Men det er altså sådan, virkeligheden er, og derfor er der god grund til at snakke også på tværs.

Jeg vil godt sige i diskussionen om, hvilket udvalg der skal have hovedansvaret, hvilket der skal høres, at der er jeg et eller andet sted, og SF er, græsk-katolsk, det vigtige er, at det går hurtigt, og det er det, det handler om.

Jeg synes måske, det ville være hensigtsmæssigt, at man stak hovederne sammen og fik fundet ud af, hvad der så er den rigtigste vej. For det er ikke det, der er der afgørende, det afgørende er, at vi får denne udvalgsbehandling af det samlede område her, og at vi altså på den måde får en fælles holdning til det. Så vi kan gå ind seriøst i forhandlingerne med regeringen.

Mikkel Warming (Ø): Blot lige i forhold til det regionale sammenskudsgilde: Som jeg erindrer det, så er det oven i købet sådan, at de enkelte nye kommuner skal spille en ret afgørende rolle i den her nye øst eller det sjællandske trafikelskab, hvilket nok skal gøre koordinationen både sjov og spændende, om jeg så må sige i hvert fald af busdriften.

Det var primært Ole Hentzen, der fik lokket mig herop i denne runde. Jeg vil godt starte med at gøre opmærksom på, at regeringen har altså ikke fundet en eneste løst milliard til noget som helst i forhold til en 4. etape, ikke en eneste. Der er havnens værdier, og det er positivt, det sagde jeg også i mit første indlæg, men det er ligesom ikke nu, de skal udvikles, de skal sælges, arealudvikles først. Der er ikke en eneste milliard på finansloven, der er øremærket til noget som helst, der har med metro at gøre.

O.k., jeg erkender, Nordjyllands amtsborgmester vil til enhver tid kunne mene, at havnens værdier skulle realiseres i Nordjylland, det erkender jeg, på den led kan Ole Hentzen have en lillebitte pointe, men regeringen har ikke hentet én milliard op af lommen i forhold til det her.

Ole Hentzen begyndte jo selv at komme ind på nogle af de ting, der nødvendigvis må indgå, nødvendigvis må indgå, hvis 4. ring skal blive en succes, en succes på andet end at være et gode for dem, der bor og arbejder lige omkring den, nemlig da han begyndte at snakke om forbindelser til Brønshøj, light rail-forbindelse.

Det er præcis sådan nogle ting, som vi i hvert fald synes er centrale at få lagt fast, at det hører med i udbygningen af den kollektive trafik, netop for at 4. ring skal blive en succes, at der etableres skal vi sige fødelinjer med andre trafiksystemer f.eks. moderne sporvogne, light rail-forbindelser, hvad man nu måtte vælge at kalde det.

Det er jo sådan nogle ting, som så til gengæld efter vores mening er oplagte, for ikke at sige nødvendige at være meget langt nede i diskussionen med at begynde at få nogle planer for, inden man siger ja. Fordi ellers vil det formentlig gå, som det går nu, nemlig at al fokus er på metroen, og så kan resten af den kollektive trafik sejle i helvede, det er jo det, der er ved at ske i øjeblikket.

Det er derfor, det er vigtigt for os at få en helhedsplan for den kollektive trafik i forbindelse med beslutningen om etableringen af en 4. etape.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

I forhold til alt det her med udvalgshenvisning, vi støtter det af borgmester Pind stillede forslag om Bygge & Teknik med høring af Økonomiudvalget. Og derved hvis jeg har stillet et forslag et eller andet sted på tavlen, så skal det trækkes til fordel for det af Pind stillede.

Det gør jeg, fordi det er her, og jeg sidder altså i begge udvalg og kender begge forvaltninger, alt andet lige det er her, man kan få den hurtigste og mest kompetente behandling af forslaget ved at gøre det på denne måde.

Hvis et flertal skulle vælge at sige, det er Økonomiudvalget, der skal være drivkraften i det her, jeg vil godt anmode overborgmesteren om at garantere, at forslaget ikke lægges i den berømte skuffe, hvor så mange andre medlemsforslag har henslået år i økonomiforvaltningen, men kommer på på det førstkommande udvalgsmøde.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det Ole Hentzen, og der er 1 minut og 53 sekunder.

Ole Hentzen (C): Jeg må med det samme melde ud, at vi ikke kan støtte det af borgmesteren stillede ændringsforslag om, at det skal være Bygge & Teknik, der er pennefører, og så med budgetudvalget eller Økonomiudvalget bagefter. Det er selvfølgelig Økonomiudvalget, der må være håndhæver i det her med os med på pinden, og så må det være op til den nye overborgmester at sikre, at det selvfølgelig kommer til at få et forløb, som er forsvarligt, og det kan vi så lade være en prøve på den nye overborgmesters effektive hånd til, at vi kan få denne behandling så seriøst og hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg vil gerne sige til Søren Pind, at alle de fine ord om den store overordnede planlægning og lign., har jeg det lidt svært med at forstå, fordi i 6 måneder har vi nu drøftet detaljer, stationsplaceringer, også knudepunkter for evt. light rail, og så pludselig så siger venstreborgmesteren stop.

Havde det ikke været rimeligt at sige stop, da de indbydelser og drøftelser gik i gang, altså for mere end 6 måneder siden. Havde det ikke være rigtigt at sige, skulle vi ikke bruge de her 6 måneder, som vi ved, det tager at drøfte det her, men så nu pludselig komme rendende og sige, ha, der er en god politisk sag, den kan jeg slå mig lidt op på, så nu siger jeg sgu stop.

For der er jo ingen, der er i tvivl om, at der selvfølgelig er nogle fordele ved noget samordning og samtænkning, det tror jeg heller ikke, at borgmesteren overhovedet har hørt her i dag.

Jeg tror, der var en, der brugte ordet, om jeg havde en pointe, jeg vil gerne sige, det er faktisk en 3 milliarder kroners pointe, Ole Hentzen fremførte heroppefra, fordi faktisk er der en investering fra statens side, godt nok ved at realisere nogle værdier i Københavns Havn, som rent faktisk altså kommer byen til gode.

Så ved jeg godt, der er nogle, der bliver ved med at sige, jamen det er jo egentlig vores, og der vil jeg bare sige stadig, jeg mangler at se det på tryk, det har været ønsketænkning altid, at det var vores, men det er ikke byens, men nu bliver det i hvert fald fra statens side sagt, at det kan vi da få lov til at hygge os med.

Jeg venter sådan set bare på borgmesterens næste forslag, skal havnetunnelen også udskydes, eller er Venstre imod en havnetunnel. Er det sådan, at han nu pludselig siger, det må vi tænke meget over i Venstre, det bliver vi nødsaget til ligesom at gå meget i udvalg med, fordi der er der ingen, der skal tænke end lige Venstre, nu må vi udskyde det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Det er, som om når vi er ved at være fremme ved målet, hvor nogle pludselig begynder at sige det højt, og der er et flertal, så siger Venstres borgmester, ah ah, nu må I sgu lige vente, vi er ikke med endnu, nu bliver vi nødsaget til at tænke i Venstre, for vi har uro på bagklappen, eller hvad vi nu ellers har.

Det er jeg ked af, at Venstre har, for det er jo så et forsinkende moment, som vi ikke bryder os om. Vi mener sådan set, at det skal være et handlekraftigt forum, vi er valgt til, og det vil sige, vi er klar til at træffe beslutninger, når beslutningsgrundlaget er til stede. Det mener vi, det er for metroen, og vi vil meget gerne drøfte yderligere kraftcenterfødelinjer til metroen, og det kan vi så bruge den her halve eller hele måned til. Gerne ved et seminar, gerne heldags, gerne 2 dage med indbydelse af alle eksperterne fra HUR, og hvem vi nu ellers måtte ønske, DSB's S-togs-station, gør bare det, men lad os komme i gang.

Carl Christian Ebbesen (O): Det der har bragt mig herop det var Sven Milthers kommentarer omkring HUR's ønske om et samlet trafikelskab og kommentaren om, at det burde vi måske også fra Københavns Kommune sende det signal, at det var det, man ønskede.

Jeg synes blot som bidrag til den diskussion, at det er jo vigtigt at finde ud af, at selv om man så vælger at have et fælles trafikelskab, så løser det jo ikke alle problemer, fordi hvor skal man slå strengen.

Fordi hvis man vil have en fælles trafikløsning, så handler det om meget mere end blot det, at man har metro, S-tog og busser, som spiller sammen, så handler det også om, hvordan man behandler den individuelle trafik, nemlig vejbanerne. Hvem har retten til at lave busbaner, hvem har retten til at lave fremrykkede busholdsteder, hvem har retten til eksempelvis at lave trængselsafgift, hvis man ville det, er det trafikelskabet, eller er det kommunen. Så hvor grænsen skal ligge for at få en fælles trafikplan, altså en fælles trafikløsning til at spille sammen, den er meget, meget svær at trække.

Derfor måtte vi også konstatere, at da vi havde diskussionen i HUR's Trafikudvalg, at der var det laveste fællesnævner, vi var nødt til at gå efter, nemlig at man så trods alt kunne blive enige om, at sådan noget som taksterne godt kunne være lidt skævvridende, når HUR, som alene kørte med busser, de kunne sidde og vedtage taksterne i metroen og S-togene, det var måske lidt åndssvagt. Derfor kunne vi så blive enige om, at i hvert fald de 3 selskaber kunne være sammen.

Jeg synes jo også, at når vi nu taler om trafikløsninger, så handler det om meget mere. Jeg vil blot lige herfra understrege, at vi i hvert fald ikke skal gentage den samme fejl. Jeg er meget enig med Enhedslisten i, at vi ikke skal begå den samme fejl, når vi nu laver mere metro, det går jeg ud fra, at vi gør, at den så ikke kvæler økonomien i hele bussystemet, som vi så med den sidste.

Altså det ligger i hvert fald mig meget på hjerte, at vi ikke oplever det, at alle vores gode busruter bliver kvalt af, at der nu kommer en metro, der tager alle de passagerer, og så er man stort set nødt til at rydde op i hele bussystemet. Det skal altså tænkes ind, økonomien i busserne skal tænkes ind i den samlede plan for metroløsningen.

Jeg synes også, man kunne tænke en anelse videre. Det er et spørgsmål overdækning, og det er et spørgsmål om at få de busser til at hænge sammen med metroen, fordi hvis metroen for alvor også skal have passagerer, så handler det jo også om, at busserne rent faktisk passer og brødføder metroen. Det skal de også.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Så det er også i metroens interesse, at man måske afsætter et lille beløb til netop at få busserne til at spille sammen med metroen, så det er også et ansvar fra metroens side og et stort ansvar fra vores side, når vi tilrettelægger planen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det borgmester Søren Pind. Der er lidt over 2 minutter. Man behøver ikke at bruge dem.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal bl.a. på baggrund af Sven Milthers bemærkninger om et behov for bredde i de her beslutninger trække mit tidligere forslag om, at sagen henvises til Bygge- og Teknikudvalget med høring af Økonomiudvalget.

Jeg vil i stedet foreslå, at beslutningsforslaget henvises til Økonomiudvalget med høring af BTF, men at der på baggrund af beslutningsforslaget snarest udarbejdes et oplæg til drøftelse i udvalgene af en fælles arbejdsgruppe mellem økonomiforvaltningen og bygge- og teknikforvaltningen.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt sige, jeg er meget enig i det, Søren Pind her har foreslået om, hvordan det er, vi kommer videre.

Men jeg vil til Carl Christian Ebbesen sige, at vi har jo altså indtil flere modeller for, hvordan det er, man kan tænke sammen. Vi har Lyon-modellen, som vi begge to har haft lejlighed til at stifte nærmere bekendtskab med, det er den, der ikke taler noget om den private bilisme, men der er så andre modeller dernede, der går ind i afviklingen af den private trafik.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra SF's side er meget optaget af de løsninger, der er fundet i London, hvor man har en samlet organisation, der hedder Transport for London, som kombinerer tingene, men som altså også kan fastsætte en kørselsafgift eller en trængselsafgift, som den hedder derovre. Fordi de hænger sammen, uløseligt sammen de her ting, også om hvordan man laver parkeringsstrategi, parkeringshuse, parkeringsmuligheder.

Men det er ikke det afgørende for os, men det er bare for at sige, når nu spørgsmålet kommer op om, hvad det er, man går efter, jamen der er da ingen tvivl om, at det er det, vi ville foretrække, men vi foretrækker først og fremmest en robust beslutning i denne sag, hvor man kan blive enige om, hvor det er, vi vil henad.

For os er der ingen tvivl om, at der er behov for en samordning af den samlede trafikafvikling både den kollektive og den private, hvor vi tager hensyn til, at der er en synergi eller en sammenhæng imellem de to, som bl.a. skal være med til at forhindre, at vi får endnu værre miljø og miljøproblemer inde i de centrale kommuner.

Det hører vi også, der er en urolighed over i EU, så vi kan komme i den pudsige situation, at det ender med, at EU giver os nogle spillemuligheder for, hvordan vi kan fastsætte reguleringen på dette område. Der er faktisk i EU en stærk betænkelighed ved de luftkvaliteter, vi nu opnår i byerne på grund af den meget bilisme.

Derfor hænger det sammen, men det vigtige er, at vi nu kommer videre, og vi tager gerne både et 2- og et 3-dages seminar eller 2 x halvanden dag, eller hvordan vi nu skal til, for at vi kan komme frem til noget. For det koster tid i diskussion det her, det er vi godt klar over, og det må vi så prøve at få til at hænge sammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Carl Christian Ebbesen (O): Når nu Sven Milthers meddeler, at SF er meget optaget af et fælles trafikskab, som også har vejret og byggeret osv., så er jeg nødt til at stille det ene spørgsmål, er det så et selskab, som er væk fra denne forsamling, som ikke er denne forsamling, og det er jo der, Dansk Folkeparti har et problem, det er jo netop, hvis det er, at man ikke har et direkte valg, og man ikke har et organ, som har den samlede kompetence. Vi bryder os ikke om, at der skal puttes endnu et forvaltningsled ind eller et selskab ind, som kan træffe disse beslutninger. Det er netop derfor, uenigheden den opstår.

Men ellers er vi jo nogenlunde enige om målet, det er bare svært at komme dertil.

(Kort bemærkning).

Sven Milthers (F): Jeg skal blot sige, at det kan jo netop ikke blive Københavns Kommune, der træffer beslutning om det samlede, fordi vi derved kommer til at afskære os fra den sammenhæng, der er. Så derfor må det blive et eller andet samarbejde.

Vi skal jo slet ikke være blinde for, at det kommende regionale trafikskab, eller hvad vi nu skal kalde det, det er jo i hvert fald slet ikke noget, hvor Københavns Kommune træffer nogen isoleret beslutning. Der tror jeg faktisk, vi har en meget stor interesse i, at vi kan få det til at se mere fornuftigt ud end det, der for øjeblikket er oplægget fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Den er så kort den her bemærkning. Det vil så sige, at SF er villig til at aflevere vejretten væk fra Københavns Kommune til et andet led, og det synes jeg er dybt bekymrende set med Københavns borgeres øjne.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Efter adskillige forslag om udvalgshenvisning er vi, så vidt jeg kan se, landet på, at der er ét forslag.

Venstre foreslog følgende:

"Beslutningsforslaget henvises til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Der udarbejdes på baggrund af beslutningsforslaget snarest et oplæg til drøftelse i udvalgene af en fælles arbejdsgruppe mellem Økonomiforvaltningen og Bygge- og Teknikforvaltningen."

Forslaget om udvalgshenvisning blev godkendt uden afstemning.

=====

29) BR 494/04. Medlemsforslag om at der hurtigst muligt udarbejdes en vejledende København-kanon, der både skal indeholde den obligatoriske og den supplerende kanon fra ministeriet; samt henvisning til hvilke værker der skal læses m.v.

(Stillet af Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Martin Geertsen, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Wallait Khan, Annette Engell, Søren Pind, samt Heidi Wang (alle V)):

Forslag om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

at der hurtigst muligt udarbejdes en vejledende Københavner-kanon, der både skal indeholde den obligatoriske og den supplerende kanon fra ministeriet; samt henvisning til hvilke værker der skal læses.

at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, bestående af eksperter, elever, lærere (både nye og erfarne, fra skoler med mange to-sprogede og få), som sammen skal komme med et forslag til de konkrete værker i denne kanon inden marts 2005.

at den vejledende kanon afslutningsvis vedtages i Borgerrepræsentationen,

at den vejledende kanon skal revideres hvert 5 år.

Pia Allerslev (V): Venstre stiller dette forslag ikke for at indføre gammelkonservative, autoritære tilstande i København, ikke for at pådutte eleverne diverse litterært smagsdommeri og ikke for at umyndiggøre folkeskolelærerne, ikke for at udstille diverse politikeres eventuelle magtsyge og selvfølgelig heller ikke for at underkende ministeriets forslag.

I den forbindelse har vi selvfølgelig glædet os over at se, at vores forslag falder i tråd med det oprindelige forslag i Folketinget fra Louise Frevert fra Dansk Folkeparti.

Vi stiller ganske enkelt dette forslag, fordi vi finder, at det er yderst nødvendigt, nødvendigt for at give alle elever i København med eller uden etnisk baggrund så solidt et grundlag som muligt, så fælles et kulturbærende grundlag. Det er ikke for at ensrette, men det er for at give eleverne mulighed for at finde en fælles identitet, få et fælles grundlag for diverse diskussioner om den danske kultur og den danske historie og samfundsmæssige udvikling.

I vores forslag er der lagt op til, at det ikke er politikerne, der skal komme med en liste over værker, men det er de rigtige eksperter, det er nemlig folkeskolelærerne, det er eleverne, og det kunne evt. også være professorer.

Det er nødvendigt, at det er de folk, der har fingrene i tingene til hverdag, der også kommer med en indstilling til Borgerrepræsentationen om, hvilke værker der kunne være hensigtsmæssige at læse, som vil være repræsentativt for tiden, forfatteren og for den daglige debat.

Til alle dem, der har brugt deres energi de forgangne uger på at skyde dette forslag ned bl.a. med argumentet om, at vi fjerner metodefriheden blandt lærerne, så kan jeg kun ryste på hovedet af dette.

Med vores forslag vil det blive omkring 3-5 værker om året fra 5. – 9. klasse, der er besluttet fra centralt hold, resten er stadig op til den enkelte lærer og den enkelte elev.

Andre, både medlemmer af denne ærede forsamling og andre, har også brugt argumentet, at når der er så store problemer med indlæringen i de københavnske folkeskoler, så skal vi ikke stille nogen større krav her fra salen.

Hvorfor ikke, må jeg spørge? Er det, fordi man nu er blevet så begejstret for den nye socialdemokratiske overborgmesterkandidats gamle læresætning fra 70'erne om, at det ikke alle kan lære, det skal ingen lære.

Jeg vil blot sige, jeg er barn af den folkeskole, og jeg ved, hvor kønsløs og uinspirerende den var, til trods for at jeg gik i den sorte, sorte vestjyske folkeskole, hvor alle Ritt Bjerregaards ideer heldigvis ikke nåede over.

Men jeg vil simpelt hen ikke være med til at genindføre den politik fra 70'erne her i København. Det er vigtigt, at der bliver et fælles grundlag for en vis del af faget dansk, at der bliver påbegyndt en debat om, hvad der er kvalitet i folkeskolen, og hvad der er overflødig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Vi mener f.eks. også, at det at synge salmer op til jul, påske og andre højtider er vigtigt. Så når man hører om klasser i København, der ikke gør det, så bliver jeg bekymret for vores kultur og for vores historie.

Men noget, der bekymrer mig meget mere, det er at læse skoleborgmesterens udtalelser i JP København for nylig, hvor han bliver citeret for at sige, at det ikke betyder noget for ham, om alle elever har læst H.C. Andersen, inden de forlader den københavnske folkeskole. Er det virkelig det signal, vi ønsker skal sendes til alle de forældre, der allerede har sendt deres børn i privatskole, og til de forældre, der går og overvejer det?

Hvis ikke de kan vide sig sikre på, at i det mindste den øverste såkaldte ansvarlige politiker på området vil forsvare kvaliteten og kulturarven, som jeg da håber alle, undtagen Per Bregengaard åbenbart, synes, at H.C. Andersen er en del af, så bliver jeg meget, meget bekymret.

Vi mener ikke, at man kan forsvare ikke at stemme for dette forslag, det er en støtte til de pressede københavnske lærere, til de mange forskellige elevgrupper, og det er til for at skabe et minimum af et kulturbærende grundlag i København.

Afslutningsvis har vi en tilføjelse til vores eget forslag, et ekstra ”at”, der kommer til at hedde:

”Der søges om dispensation hos Undervisningsministeriet til at fjerne ordet vejledende i forhold til værkerne og gøre den bindende, uanset om skolen har en læseplan eller ej.”

Jakob Hougaard (A): Først fik Ulla Tørnæs sin kanon, og nu vil Venstre og Pia Allerslev have sin københavnske kanon. Ærlig talt, jeg mener, det er et slag i luften. Jeg tvivler på, at en vejledende litteraturliste vedtaget her i Borgerrepræsentationen vil kunne revolutionere den københavnske undervisning.

Forslaget om at nedsætte et kanon-udvalg, sådan som det er beskrevet i indstillingen, er heller ikke særlig gennemtænkt og overbevisende, når man læser det.

Til diskussionen om undervisningskvalitet, faglighed, historiekendskab og kulturarv blandt børn og unge i København og i vores folkeskole er jo væsentlig for os. Jeg tror også, at et flertal af politikerne her i Borgerrepræsentationen deler ambitionen om, at vi skal arbejde på at give de københavnske børn og unge bedre mulighed for at få kendskab til de litterære værker og styrke skolernes rolle i formidlingen af det fælles.

Men mit synspunkt er, at en obligatorisk kanon ikke vil være nødvendig, hvis lærerne var ordentligt uddannet, så derfor er man også nødt til at have den side af det med. I Finland underviser man kun i fag, hvor de er uddannet til det, og der har grundskolen, som jo alle ved, fået et solidt fagligt niveau og fået hæder af OECD, mens man i Danmark har satset på 4 forskellige linjefag, og det har også været med til at forringe mulighederne for, at lærerne kan formidle klassikerne til eleverne. Det vil en obligatorisk kanon vedtaget her i Borgerrepræsentationen ikke grundlæggende ændre ved.

Undervisning og læring skal ikke bare knyttes til obligatoriske tekstvalg. Det er i mine øjne et for snævert syn på det, vi kalder for kulturarven. Derimod så bør undervisningen inddrage billedkunst, film, arkitektur, videnskabshistorie og mange andre elementer. Vi skal give eleverne litterære oplevelser, som opmuntrer deres læselyst, som får dem til at reflektere over den fælles kulturarv, og som øger deres forståelse for den samtid, de er en del af. Vi skal kun-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

ne forklare, hvorfor de valgte tekster har kanon-kvalitet. Det er jeg ikke sikker på, at denne debat her i Borgerrepræsentationen vil kunne gøre klart for eleverne.

Endvidere så skal eleverne forstå, hvilken politisk og historisk sammenhæng de tekster er skrevet i, og de rækker ud over deres tid og form, jeg har skrevet noget videre om det også i Københavns Kommunes blad.

Se i stedet for blot at udvide den obligatoriske kanon, som jeg sådan set fornemmer, at Venstre helst kunne tænke sig det i stedet for en vejledende model, ja så mener jeg, man skal starte et helt andet sted. Jeg mener, vi skal begynde at styrke de fælles bogsamlinger og de undervisningsmaterialer, som vi jo rent faktisk har i København, og som vi har samlet bl.a. i Center for Undervisningsmidler.

Vi skal forstærke formidlingen af tekster, som findes her, og som dækker litteraturlæsningen, og det gælder også naturligvis i forhold til anskaffelse af nye tekster, hvor vi må sikre, at kommunerne har et alsidigt udbud, og at vi også sikrer, at vi som stor kommune kan stille nogle krav til forlagene. Jeg ved jo, at Gyldendal jo er i gang med at lave nogle af de her tanker realiseret i nogle udgivelser. Vi skal også kunne stille nogle kvalitative krav til det.

Det synes jeg kunne være et meget mere interessant sted at starte, og rent faktisk så har vi jo med det vedtagne budget, som vi har fået vedtaget, afsat ekstra midler til Center for Undervisningsmidler. Der kunne vi godt indlede nogle forhandlinger med de øvrige partier, der står bag den aftale, men også med Venstre, om hvordan man kan udmønte det for at styrke det fælles.

Venstre skriver, at de litterære klassikere ikke længere kommer ind med modermælken, men jeg synes ærlig talt, at den københavnske kanon er modermælksstatning.

Trine Schaltz (F): Jeg synes, jeg kunne tolke, at Socialdemokraterne ikke havde tænkt sig at stemme for dette forslag, og det har vi heller ikke i SF.

Der er altså ikke ret meget, jeg hellere vil end støtte pressede lærere, det vil jeg frygtelig gerne være med til. Men jeg har meget svært ved at se, hvad dette forslag har med den del at gøre.

Nu kan jeg se, der er en lang talerliste, der skal åbenbart siges meget om de her ting. Men det skal overhovedet ikke underkendes, at det har betydning, hvad man lærer, hvad man læser, og hvordan man bearbejder den litteratur, man læser, at det har betydning for ens udvikling og ens forståelse af mange ting.

Det er faktisk derfor, at vi uddanner og ansætter lærere, fordi de skal ikke bare tage udgangspunkt i en eller anden forudbestemt liste. Jeg tror, det er en rigtig god ide også at tage udgangspunkt i de elever, man har foran sig, den klasse man har. Læreren har noget pædagogisk viden og indsigt og en anden form for faglighed også, og det er en eller anden kombination af de ting, der gør, at de skal vælge de værker, som de synes, at netop denne klasse kan have glæde af på dette tidspunkt. Det er i hvert fald en af mine tanker om det her.

Jeg ved ikke andet end, at regeringen har besluttet en eller anden fælles kanon, jeg synes ikke, vi skal udvide det på nogen måde yderligere til at gå videre med dette og så lave en københavnsk kanon.

Så vi siger nej tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Tanwir Ahmad (B): Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget om udarbejdelsen af en københavnsk kanon. Vi synes selvfølgelig også, at kulturarv er vigtigt, men vores kulturopfattelse er ikke kun en statisk opfattelse, vi synes, at kulturarv er noget dynamisk, og vi synes, det er vigtigt, at kulturarv tager bestik af den virkelighed, man lever i.

Ud over det så synes vi heller ikke, at det er et kommunalpolitisk anliggende, at vi som Borgerrepræsentation skal udstykke nærmere retningslinjer for denne kanon. Vi kan heller ikke forstå, hvorfor behovet skulle være der.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig, at Venstres ordfører måske ville komme op og belyse, hvad det er, der gør, at det er særlig nødvendigt, at vi på dette tidspunkt har behov for en kanon, særligt når der bliver henvist til det her med mange tosprogede elever. Er det, fordi der er dårlige erfaringer, og er det, fordi der er nogle meldinger på, at mangel på kulturel indsigt har resulteret i problemer ude på skolerne.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig, at ordføreren måske lige uddybde, jamen hvad er det for nogle problemer. Fordi inden vi diskuterer løsninger, så er det måske meget godt at få defineret, jamen hvad er problemet.

Vi har tillid til den kanon, som Undervisningsministeriet har udarbejdet og har fremlagt. Vi synes også, det er mest nærliggende, at det er Undervisningsministeriet, som er ressortministerium, og det er dem, der udstikker de her retningslinjer.

Der bliver snakket om, at dette er en udvidelse, men vi ser det kun som en begrænsning, det vil kun være med til at indsnævre råderummet for lærerne. Vi har tillid til, at lærerne selv kan finde ud af at udfylde indholdet af den obligatoriske ramme, så vi vil ikke stemme for dette medlemsforslag.

Borgmester Per Bregengaard: Se, Søren Pind sagde for lidt siden, Venstre er i tvivl om, hvorvidt man har ret. Jamen det var De Radikale, der var så skrāsikre og mente altid, de havde ret, Venstre var i tvivl om, om de havde ret.

Så er det jo ikke særlig formålstjenligt at være smagsdommer. Og på trods af Pia Allerslevs besværgelser så er det jo smagsdommeri det her. Det kan godt være, man inddrager eksperter og lærere, elever osv., men det er jo Borgerrepræsentationen, altså politikerne, der skal autorisere denne kanon, det kommer man ikke uden om.

Jeg kan også levende forestille mig de store politiske diskussioner, vi får om værker og forfattere i denne anledning. Det skal man ikke foragte, det er nemlig en god ting at diskutere disse ting, vi skal bare aldrig have autoriseret det som en kanon.

Når Venstre måske er i tvivl om, om de har ret i mange sager, så er det, fordi partiet er under hastig forandring fra sådan et højskolevenstre til et handelshøjskolevenstre, men ikke nok med det, Venstre er også i en bevægelse til at blive et nationalkonservativt autoritært højrefløjparti. Dette illustrerer det ganske glimrende. Det med selvforvaltning, frisind, respekt for et fags udøvere det er i løbet af ganske kort tid kørt på møddingen. I dag er det sådan nogle partier som Enhedslisten, der alt for ofte temmelig alene forsvarer sådanne liberale ideer.

Venstres sådan lidt ubehjælpsomme begrundelse for forslaget er, at en stor andel af elever med anden etnisk baggrund og mange elever med dansk baggrund, der måske ikke får disse værker ind med modermælken længere, har vi en forpligtelse som politikere til at se, at denne vigtige kulturbærende del af det danske samfund og historie ikke går tabt og bliver de unge fuldstændig uvedkommende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Baggrunden for at kunne udtale noget af dette er, at Venstre mener, at børnene og de unge, det er sådan nogle tomme papkasser, og med de her tomme papkasser kan man så hælde noget kultur ned på. Når de ikke har fået det med modermælken, så skal de nok få det senere hen i skolen, de skal have den vedtagne kultur ned i den her papkasse.

Det er jo et utrolig autoritært synspunkt at have, vil jeg sige. Det der faktisk gør sig gældende det er, at børn og unge mennesker er levende væsener med en bevidsthed og med værdier, og denne bevidsthed, de her værdier, de her forudsætninger, børnene møder op med i skolen, uanset hvilken alder de har, jamen det er jo det, skolen skal tage udgangspunkt i. Det sår der jo også smukt formuleret i folkeskolelovens § 18. Hvis skolen ikke gør det, så får den ikke meget indflydelse på børnenes dannelse.

Mange af os lidt ældre er blevet tvunget til at læse Christian Winther og det ene og det andet, og jeg kan altså ikke huske noget af det, jeg læste hos Christian Winther i hvert fald. Det er måske synd. H.C. Andersen husker jeg anderledes.

Fordi at eleverne ikke er sådan nogle tomme papkasser, så har vi faktisk i det danske samfund prioriteret at have uddannede lærere til med engagement at udforme elevernes undervisning og gå ind i deres læreprocesser. Jeg vil altså ikke være med til at diskvalificere eller afkvalificere lærerne til at være sådan nogle maskinpasser med en bestemt manual i hånden, selv om vi måske starter med 30 pct. eller 50 pct., som ved, at det her værk skal gennemgås, og så behøver man i øvrigt ikke at reflektere over det, fordi det har man fået besked oven fra på.

Lærerne skal derimod opdnes til at tage del i dialogen om, hvad er væsentlige værker og forfatterskaber, hvad er væsentligt for de elever, vi har på denne skole. Det her skal også være et lokalt anliggende for den lokale skole, hvor vi har skolebestyrelser, som kan diskutere læseplaner i forskellige fag og engagere sig i dem og sætte sit præg på det.

Det er det, som Enhedslisten forbinder med selvforvaltning på den enkelte skole omkring disse ting hos en lærer, respekt for professionen og lærernes faglige kunnen. Hvis man ikke har den respekt, hvis man ikke tør give skoler og lærere dette ansvar, jamen så dør skolen i et autoritært system.

Kravet om en sådan national og lokal kanon eller kanon, som det hedder, opfatter vi som en reaktion i en tid, hvor samfundet er under hastig forandring. Det kræver altså, at de her ting ses i et dynamisk perspektiv, at man ikke stivner i en form, og det var bl.a. det, som Tanwir Ahmad var inde på.

Vi er på vej et nyt sted hen, samfundet bliver mere internationaliseret, lokalsamfundet mere multikulturelt præget, og det betyder, at vi skal skabe et fællesskab og nogle forskellige fælles værdier og nogle fælles kulturelle træk. Men det gøres ikke ved et autoritært system, det gøres ved at forme det i en dynamisk proces, afpasse det efter lokale forhold.

Det jeg siger betyder ikke, at man skal kassere alt gammelt, men der er ingen tvivl om, at det traditionelle nationale dannelsesgrundlag også i litteraturen er smuldrende. Men i stedet for reaktionært at søge tilbage, så skal vi søge frem. I stedet for at fastsætte autoritært en kanon, jamen så skal man måske erkende, at menneskene ikke har sådan nogle imaginære rødder. Rødder er selvfølgelig vigtige, men vi har det ikke. Den måde man skal betragte det på, det har vi nogle fødder, og vi skal bevæge os for hinanden, vi skal skabe noget nyt i fællesskab, også med de anderledes kulturer og med dem, som ikke fik tingene ind med modermælken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Hvis jeg skal konkretisere det, så vil ministeren kanonisere den ortodokse kommunist Martin Andersen Nexø's forfatterskaber. Pia Allerslev vil så kanonisere et af hans værker, jeg er meget spændt, om det nu skal være Pelle Erobreren, eller Ditte Menneskebarn, der får prisen her. Hvis det nu bliver Pelle Erobreren, som man kan forvente, om det så er på grund af filmen, som så mange har set.

Men jeg synes, at det f.eks. på Hellig Kors Skole ville være mere givende at læse sådan en som Christian Christensen: »En rabarberdreng vokser op«. Det handler om det der lokale miljø ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Undskyld, Per Bregengaard, nu skal vi til at runde af, fordi nu er vi langt inde i 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Ja, det er rigtigt, jeg skal nok runde af.

Altså han har en værdi i det lokale miljø, det skal ses på med nye øjne de ting, som han skildrer, de værdier og den solidaritet, som han skildrer, for nu drejer det sig ikke om indvandrerdrengene fra Lolland, men indvandrerdrengene fra andre steder. Men hvorfor skal de tvinges til at læse Martin Andersen Nexø, hvis Christian Christensen i denne sammenhæng er et godt bud på et alternativ, og så skal de bruge tiden på meget andet.

Men spørgsmålet er dybest set, har vi brug for en kanon i en verden, hvor vi gennem en interkulturel pædagogik snarere skal nå frem til noget nyt, om vi har brug for smagsdommere.

Helle Sjelle (C): Det er jo ikke nogen hemmelighed, at i Det Konservative Folkeparti synes vi, at forslaget om at udbygge vores kommende nationale kanon, en konservativ mærkesag, om jeg så må sige, bl.a. med lokale værker, at det er en rigtig god ide, et lokalt supplement det kan efter vores opfattelse være ganske fornuftigt.

F.eks. kan københavnske skolebørn efter vores opfattelse have stor glæde af at læse f.eks. Tove Ditlevsens beskrivelse af 30'ernes Vesterbro og Bjarne Reuters skildringer af Brønshøj i 50'erne og 60'erne.

Så skal jeg i øvrigt lige påpege, at selv hvis en kanon udbygges med de supplerende lokale værker, så er der stadig masser af muligheder for, at lærerne selv kan præge undervisningen med andet læsestof. Det er simpelt hen noget vrøvl at sige, at hvis vi laver en kanon, så bliver lærerne frataget metodefriheden.

Jeg tror faktisk også, at mange lærere vil være ganske glade for en udbygget kanon. Det kan være med til at give undervisningen et lokalt præg og kan gøre det mere nærværende, og det giver også et godt udgangspunkt efter vores opfattelse for f.eks. klassediskussioner om de udfordringer, som netop vores by eller kvarter står overfor.

Vi støtter derfor forslaget og håber, at det bliver til noget.

Louise Frevert (O): Vi kommer vidt omkring her i aften. Det er et strålende forslag, det var en glædens dag i Folketinget ... (*Tilråb*: Dem har du ikke mange af). Nej, det har jeg ikke, men der er trods alt nogle undervejs, gudskelov, da vores undervisningsminister endelig fik et klarsyn og kunne se fornuften i, at man indførte en kanon i den danske folkeskole.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Så derfor kan jeg kun begræde én ting, og det er, at Dansk Folkeparti ikke er med i forslaget, men det skyldes en fejl, har jeg senere fået at vide, fordi jeg vil bare tilkendegive, at vi selvfølgelig støtter det varmt.

Jeg vil nok sige, at der er blevet sagt mange fornuftige ord heroppefra, men det er så sandelig også blevet sagt en masse ævl og vrøvl. Jeg vil nok sige, at det værste, jeg har hørt, det er jo altså en gammel socialist som Per Bregengaard, der påstår, at vi har et multikulturelt samfund. Det har vi altså ikke, vi har nogle parallelsamfund, vi kan ikke betegne det danske samfund som et multikulturelt samfund. Fordi var det et multikulturelt samfund, så ville hovedsproget ikke være dansk, vi ville ikke følge den danske grundlov, vi ville stadig væk ikke have vores base i grundloven og vores religion i den luthersk-evangeliske kirke, og som er vores statsreligion. Så derfor så har vi ikke et multietnisk samfund og et multikulturelt samfund. Det er forskellige betegnelser og en forskellig terminologi, som ligger for dagen i det her.

Den anden del af det til den socialdemokratiske ordfører. Altså i princippet har jeg misforstået noget, det vil ordføreren sikkert påstå, men jeg har hørt meget opmærksomt efter, meget opmærksomt, og så hørte jeg faktisk, at ordføreren ville foreslå, at man kunne indføre en kanon på alle områder, fordi det er jo lige netop det, man kan.

Man kan indføre en kanon inden for alle de kunstneriske områder, og det ville da være vederkvægende for eleverne og for lærerne i særdeleshed at have en facitliste. Fordi det, man bruger kanonen til, det er faktisk en facitliste.

Så det er jo noget vrøvl, der er blevet sagt heroppefra, at man vil tage både metodefrihed, og man vil tage det frie valg fra lærerne. Tværtimod, vil jeg sige, man giver jo lærerne en valgfrihed oven i det at have denne såkaldte, som jeg vil kalde facitliste af litteratur. Fordi det hjælper jo lærerne til at huske, at vi nu får det hele med, se det er jo en anden vinkel at anskue tingene på, de får det hele med, samtidig med at de kan supplere det.

Den ide med, at man har andre interesser med inde i billedet her til at kunne finde ud af, hvad det er for nogle værker, der skal være med, titler, som jeg vil ynde at kalde det, synes jeg faktisk er en rigtig glimrende ide, også fordi København er meget sammensat del af Danmark, og har mange forskellige befolkningsgrupper. Derfor vil det være godt at kunne tilgode disse befolkningsgrupper i en kanon, som er sammensat af lokalbefolkning og af forskellige interesser, som har indblik i lige netop det.

Så det synes jeg er en ganske udmærket ide, som Dansk Folkeparti selvfølgelig bakker Venstre fuldt op omkring.

Jeg tror, det er, fordi man egentlig har misforstået, hvad man egentlig vil med denne kanon, fordi det er jo faktisk en form for guideline, man gør, man hjælper jo lærerne, man stigmatiserer dem jo ikke ved kun at sige, at man kan læse det og det og det. Nej, der er jo frit valg alligevel på første hylde oven i at kunne have de her forskellige kanon både obligatoriske, og hvad man ellers ville med en supplerende liste også.

Så kommer vi så til de tosprogede. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vores tosprogede børn får indblik i vores litterære kultur. De har jo ikke den samme begrebsverden som de danske børn, der er ikke en, der har berørt ordet begrebsverden heroppefra, men de har jo ikke den begrebsverden med i deres bagage, som vi andre har. De har ikke fået læst højt som børn, de har slet ikke den samme mulighed for at kunne have fået højtlesning og få indblik i litteratur mange af de indvandrere, der bor her, fordi mange af dem har desværre været funktionelle analfabeter, når de er kommet til Danmark. Men det er heller ikke noget, vi taler

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

om, for det er ikke comme il faut at tale om den slags ting, det er ikke politisk korrekt længere at tale om den slags ting, men det er fakta.

Så derfor er det klart, at har vi en stor gruppe, der ikke har været i stand til at give deres børn den intellektuelle ballast, så har vi altså en tabergruppe, som ikke har fået det fornødne med i bagagen til at kunne give deres børn denne litterære kulturelle ballast, som man netop kan gøre igennem en kanon.

Se, det er et område, som jeg synes er meget, meget vigtigt og en anden dimension at få med ind i debatten.

Per Bregengaard omtalte også, at det ikke er nødvendigt, at man skal kende nogen kulturelle rødder i sin kulturarv, den skal ikke være statisk. Nå, undskyld det var den radikale ordfører, der sagde, at kulturarven ikke var statisk, men man skulle se fremad, og den skulle være i bevægelse.

Altså når vi taler om kulturarv og kulturrødder, det tror jeg også, at den radikale ordfører vil medgive mig, så er det noget, man har som bagage, noget man har kendskab til, noget som er tungtvejende i ens vurdering i forhold til den fremtid, som man går i møde. Ens kulturrødder er basen, ens kulturarv det er basen overhovedet for at kunne tage stilling til tingene i et andet perspektiv end kun i et nutidigt og fremtidsmæssigt perspektiv. Så det er helt fejlagtigt.

Jeg vil nok sige, der er jo mange postulater, som svæver igennem luften, og der er selvfølgelig også mange i denne forsamling, der vil påstå, at jeg postulerer, og sådan er der så meget, men jeg er nu sikker på, at en kanon for vores børn er faktisk det eneste rigtige.

Fordi man skal heller ikke glemme den sidste ting, jeg nu kommer til, den sidste ting, det er, at igennem litteratur og bøger, som er indeholdt i denne liste, der får du en alsidighed rent sprogmæssigt, som man ikke ville kunne få ellers. Du berører sproget i alle mulige facetter og på alle mulige forskellige måder igennem næsten 3 århundreder. Det er da et tilbud at give vores elever, det kan man da ikke sige nej til.

Borgmester Søren Pind: Hvad var Socialdemokraternes og den socialdemokratiske ordførers bedste bud på at genskabe fællesskaberne i København? Fælles bogsamlinger. Nej men det er jo imponerende, altså jeg synes virkelig, det er et dynamisk intensivt bud på, hvordan vi håndterer den skabelse af parallelsamfund, som er i gang i København, hvordan vi håndterer, at flere og flere mennesker føler og fornemmer, at fællesskabet forsvinder og kun koncentrerer sig, uanset hvor de måtte komme fra, om deres egne grupper. Fælles bogsamlinger.

Jeg synes helt ærligt, at det er et fattigt bud fra et parti, som altid har hævdet at ville skabe fællesskaber. Men sandheden er, pudsigt nok ligesom i øvrigt i sagen om trafikken før, at Socialdemokratiet og i denne sag venstrefløjen, har opgivet helheden. Socialdemokratiet og venstrefløjen - værre endnu - har også opgivet fællesskabet, og det synes jeg er synd.

Når vi i Venstre i dag har fremsat dette forslag, så er det jo ikke, fordi, som Per Bregengaard prøver på at antyde det, at vi går imod en hundredårig fritænkningstradition. Men vi erkender bare, at fællesskabet er under et enormt pres i disse år, uanset om man går ud i Mjølnerparken og snakker med ulykkelige indvandrersforældre, som kan se, at deres børn, deres børns fremtid allerede i dag er defineret ved, at de ikke kan komme ind i det danske samfund. Eller man går alle mulige andre steder hen og ser, at fællesskaberne forvitrer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Det er en fattig påstand, at det at man politisk sætter sig for i et fællesskab med lærere og andre at sige, 30 pct. fælles gods det bør vi dog i det her i stigende grad opsplittede samfund kunne blive enige om, så vi har nogle fælles referencerammer.

Så det sidste vi i virkeligheden har tilbage, bortset fra Danmarks Radio, Kongehuset og fodboldlandsholdet, nemlig skolerne, pensum, kan formidles til os i det fællesskab, som jeg synes, og som jeg egentlig tror, størstedelen af denne sal synes er vigtig.

Jeg er ked af at sige det, Per Bregengaard, men jeg synes, det er underlødigt at kalde et sådant synspunkt for højrenationalt. Jeg synes, det er forkert at frasige sig muligheden for delvis at skabe bevidst fællesskabskabende initiativer.

Det må også give anledning til forundring, når skoleborgmesteren står her og siger, lærerne ikke skal være maskinpassere, at vi ikke har talt om 100 pct.s pensum, men om 30 pct., og at oven i købet Lærerforeningen i Københavns formand helt naturligt har bakket op om det her. Hvorfor, fordi han ved godt, hvor svære arbejdsopgaverne er.

Hvad har Per Bregengaards indsats på området været omkring lærerne? Et stigende sygefravær, et konstant stigende sygefravær. Hvad har Per Bregengaard gjort for at fjerne presset fra lærere, som han hånligt kalder maskinpassere, fordi nogle gerne vil give dem et redskab til at prøve på at skabe fællesskaber? Jeg har intet hørt, intet andet end det, at vi skal tilstræbe det multikulturelle, det moderne, vi skal frigøre os fra vores rødder, alt det der gamle pjat. Hvad skal vi med det, historie, glem det. Det er et mærkværdigt standpunkt.

Jeg synes, det er drønhamrende ærgerligt, at et forslag som dette, som kommer alle befolkningsgrupper til gode, som bryder med den stigende opsplittning og skabelse af parallel-samfund, som vi desværre ser, at et sådant forslag bare bliver mødt med disse påstande.

Jeg kan ikke forstå, man ikke vil være med til at prøve på at styrke fællesskaberne i København, og jeg kan slet ikke forstå, at venstrefløjen argumenter imod det.

Tanwir Ahmad siger, at kulturarv er en dynamisk størrelse. Ja over tid er det naturligvis en dynamisk størrelse, over tid bevæger alting sig jo. Men på kort sigt, i hvert fald mellemkort sigt synes jeg egentlig ikke, kulturarv er dynamisk. Kulturarv er ønsket og evnen til at formidle historien og de egentlige, ægte værker, det, som Solsjenitsyn om kunst sagde var det åbenlyst, indlysende rigtige, det, som ingen kan være i tvivl om er kunst, som taler til hjertet af vores kultur... (*Afbrydelse*). Undskyld, nu har I siddet og talt i 5 minutter. Altså I kunne jo afbryde mig fra start af, hvis det er det, I har til hensigt.

Men jeg indrømmer, jeg har forstået, at Socialdemokrater ikke ønsker helhed. Det skal være stigmatisering af de særligt udsatte grupper, blæse være med det, her har vi det godt, og det synes jeg er beklageligt for alle grupper i København.

Hamid El Mousti (A): Jeg har også 10 minutter ligesom de andre, ikke?

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Søren Pind brugte lidt over 5 minutter.

Hamid El Mousti (A): Ja, det bekymrer mig faktisk meget, at eleverne forlader folkeskolen uden at have læst »Kapitalen« eller »Det Kommunistiske Manifest«. »Kapitalen« og »Det Kommunistiske Manifest« er en del af vores kulturarv, og det er en fælles referenceramme, det at være dansker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jeg vil meget gerne stemme for Venstres forslag, hvis de lover mig, at både »Kapitalen« og »Det Kommunistiske Manifest« bliver en del af den der kanon, som man taler om, det vil jeg meget gerne.

Godt, det var det hele.

Klaus Bondam (B): Borgmester Søren Pind slog på det åbenlyst, indlysende rigtige. Nu er vi jo politikere, vi er medlemmer af hver vores politiske parti, og derfor er der nok lidt uenighed om, hvad vi synes er åbenlyst, indlysende rigtigt.

Som vores ordfører på området, Tanwir Ahmad, har gjort opmærksom på, så kan Det Radikale Venstre ikke støtte det af Venstre stillede medlemsforslag.

Det her er jo en af de debatter, som får bølgerne til at gå højt i andedammen her i København. Jeg må sige til min gode veninde Helle Sjelle, at nu er Danmark jo ikke større, hvorfor skal jyderne snydes for Tove Ditlevsen, og er det kun skolebørn i Thisted, der må læse I.P. Jacobsen? Jeg spørger bare.

Vi strør også om os med ordene, hvad er fællesskab, parallelsamfund, er det ensartetheden, vi gerne vil, er det de ens tankesæt, vi gerne vil. Det er ikke det, vi vil.

Vi vil gerne have, at folkeskolen i Danmark giver indbyggerne et fælles udgangspunkt og en kulturel og demokratisk fællesskabsfølelse. Det synes vi er folkeskolens fornemste opgave. Det er i vores øjne det her fælles udgangspunkt, som fungerer som det kit, der binder os sammen både som samfundsborgere og ikke mindst som solidariske skatteydere.

Men det fællesskab det må nødvendigvis tage udgangspunkt i dem, som udgør befolkningen, altså med andre ord kan man sige, at vores nationale historie skal således ikke alene afspejle etnisk-dansk identitetshistorie.

Set i radikal optik så skal vi arbejde for et inkluderende curriculum i folkeskolen og i gymnasiet, et inkluderende curriculum, der inkorporerer alle elevers identitetshistorie til en fælles national fortælling.

Det er nemlig i den forbindelse også vigtig at bibringe eleverne i folkeskolen og i gymnasiet en forståelse for, at migration er en gammel og allesteds nærværende problematik. De europæiske udvandrere til Amerika i sin tid, jødernes vandringer og fordrivelser til nyere migration fra Mellemøsten og Tyrkiet til Vesteuropa.

Set i et demokratisk perspektiv er målet at fremme en gensidig identifikation og solidaritet minoriteterne og majoriteten imellem.

Vi tror ikke på, at de københavnske folkeskolelærere er maskinpassere, vi tror på, at langt størstedelen af de københavnske skolelærere udviser det nødvendige ansvar i deres job og har helt tydeligt fokus på at sikre, at de københavnske skoleelever får de bedst mulige tilbud.

Bente Frost (V 2): Jeg havde hjemmefra ikke i sinde at blande mig i denne debat, jeg var ikke enig i forslaget, da jeg læste det. Men jeg må indrømme, at Per Bregengaards indlæg næsten gjorde mig i tvivl, om jeg nu havde truffet den rigtige beslutning hjemmefra.

Det er egentlig lidt ærgerligt. Jeg er meget enig i det forslag, der er vedtaget i Folketinget omkring en obligatorisk læsevejledning for, hvad børn skal have, men det er så det, og resten det udformes af lærerne på de enkelte skoler, som det altid har været gjort. Man har lavet en undervisningsvejledning, og det er den, man har fulgt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jeg mener ikke, det er vores opgave her at fastlægge, hvad lærerne på Nørrebro og i Valby og i Hellerup mener, at deres børn skal læse af dansk. Jeg vil selvfølgelig håbe, at de får nogle gode danske læseoplevelser, men livet i dag er jo altså også andre ting, der sker rundt omkring i verden. Derfor mener jeg, at den kanon, man har vedtaget i Folketinget, den mener jeg er mere end rigeligt, og jeg synes ikke, at vi i København skal gå ind i det.

Jeg ved godt, det er blevet et enormt politisk slagsmål, men jeg synes også, man ligesom må have fornuften med i behold og tænke over, hvad er det her, der foregår. Vi har en folkeskole, hvortil vi sender vores børn, og selv om forældrene meget gerne vil have indflydelse på alt, hvad der foregår i den skole, så er der også nogle lærere, som har en lang uddannelse og har en forstand på, hvad det er, de gør med de børn. Det synes jeg også, vi skal respektere.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det 2. runde.

Tanwir Ahmad (B): Jeg har ikke tænkt mig at gå ind i en længere diskussion omkring parallelsamfund og ikke parallelsamfund og statisk og dynamisk.

Men jeg er da meget enig med i, hvad borgmester Søren Pind siger, jeg anerkender også litteraturens vigtighed. Jeg anerkender også formidlingens vigtighed, men jeg tror da også, de ting også kan ske, uden at vi udarbejder en københavnsk kanon.

Mit spørgsmål går igen på, jamen hvorfor har man ikke tillid til den kanon, som Undervisningsministeriet har lavet, og hvorfor skal vi gå ind, det som vi så kalder en udvidelse, men hvorfor skal vi så gå ind og indskrænke den. Hvorfor har vi ikke tillid til de dansklærere, som er ude på skolerne, selv kan finde ud af de her ting.

Man snakker så meget om, især fra Venstre, frihed til at vælge, decentralisering, selvforvaltning, men sandheden er åbenbart, jamen så er det åbenbart ikke Venstre, der er Borgerrepræsentationens liberale parti. Det er, hvad jeg forstå, hvis jeg skal lytte til, hvad der bliver sagt her.

Så er jeg selvfølgelig meget enig i hele sagens kerne, som Bente Frost også er inde på, det er, at vi går faktisk ind og laver et indgreb i, hvad lærerne godt selv kan finde ud af. Lad os da have tillid til, at lærerne godt selv kan finde ud af at udarbejde litteraturlister.

Hvor langt skal vi gå ind og specificere det. Den kanon, Undervisningsministeriet har lavet, den går netop ind og siger, jamen det er de og de her forfattere, og det er rammen, og så kan de selv finde ud af det på skolerne. De har trods alt taget en lærerseminarieuddannelse derude.

Pia Allerslev (V): Dette forslag handler i høj grad om rødder. Det handler om bagage, og det handler om en fælles identitet. De fødder, som borgmester Per Bregengaard taler om, det er fremtiden, de er også vigtige, det er derfor, vi ikke bare vil plante os på litteratur på de sidste 1000 år og så sige, det er det, der skal læses, men vi skal ikke have noget fra 80'erne og 90'erne og i dag.

Men rødderne, bagagen og den fælles identitet, det er faktisk det, der har gjort, at vi har stillet dette forslag. Der kan gøres rigtig, rigtig meget for at sikre, at man når til, at uanset hvor man har gået i skole i København, så har man noget, der binder en sammen.

Det behøver ikke nødvendigvis at være litteratur, der handler om København. Det behøver ikke at være Tove Ditlevsens »Barndommens Gade« eller nogen af de andre glimrende,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

glimrende forfattere, som har skrevet glimrende litteratur om København. Det kan lige så vel være gode jyske forfattere, der har skrevet om gode ting, der er sket på heden, eller andre ting.

Det her handler ikke kun om, at det skal være en københavnsk kanon med kun københavnerlitteratur. Det handler i lige så høj grad om, at man får givet et billede af, hvad er det for en kultur, der har dannet det land, man bor i i dag, og hvad er det for en litteratur, der har dannet den by, vi bor i i dag.

Når så Jakob Hougaard går ind og siger, at bogsamlingen på CU skal styrkes, så er det da en smuk, smuk ide, men mit spørgsmål til Jakob Hougaard er så for det første, hvor pengene til det skal komme fra, og for det andet hvordan man ved hjælp af de bogsamlinger vil få lærerne til at benytte CU i højere grad, end man gør i dag, om det ville gøre nogen forskel overhovedet. Det tror jeg desværre ikke, det vil. Men hvis I kan anvise pengene, så vil vi da måske gerne være med på det forslag også, hvis I støtter vores.

Men jeg vil meget, meget gerne, og nu kan jeg ikke lige se ham i salen, men jeg vil meget gerne give håndslag til Hamid El Mousti, hvis Socialdemokraterne vil være med på dette forslag, så for vores skyld ingen ballade, om det er »Kapitalen« eller »Det Kommunistiske Manifest« eller andre, der skal være med. ... (*Afbrydelser*). Ja, uddrag, uddrag, uddrag, så lad os da få det med, lad os få en glimrende diskussion om, hvad det var for nogle ting, folk gjorde oprør mod, hvad det var for nogle ting, det her indeholdt, som gør, at det ikke er sådan, vores samfund ser ud i dag, det ville ikke være noget problem for os.

Men jeg vil gerne understrege, at det er altså ikke os politikere, der skal sætte os ned og lave den her liste, vi skal godkende den, javel i sidste ende, men det er altså ikke os, der skal beslutte, hvad der skal være på denne liste, det er de rigtige eksperter, folkeskolelærerne, eleverne og andre.

Og for at komme tilbage til det med folkeskolelærerne. Altså jeg bliver bekymret, når jeg hører, hvor lidt tillid skoleborgmesteren har til, at folkeskolelæreren kan se en fordel ved både at blive inspireret af en fælles liste over nogle værker og derudover selv få lov til at beslutte en hel masse, som de altså gør i forvejen.

Hvis man ikke har større tiltro til, at man som folkeskolelærer kan gå ud og vælge god litteratur suppleret med det, som en flok har sat sig ned og snakket om, det kunne være en god ide at have som et fælles grundlag, så synes jeg, det er trist. Og at man ser på dem som maskinpassere, tankpassere og kalder børnene for tomme papkasser osv., det er et fuldstændig forfejlet billede af, hvordan Venstre ser på det. Altså jeg står selvfølgelig her og taler som politiker, men så sandelig også som folkeskolelærer, og jeg ved, at mange folkeskolelærere ville tage det her som en kærkommen lejlighed til at se ekstra på, hvad er det for nogle værker, man arbejder med i folkeskolen.

Så har vi den sidste, også borgmester Per Bregengaard, som taler om, at det vigtigste er, at eleverne selv skal bestemme alting, at det vigtigste er, at det er elevernes eget erfaringsgrundlag, og det er elevernes egne oplevelser af tingene, der er det væsentligste. Men det er dog forhåbentlig ikke ensbetydende med, at det er eleverne, der skal bestemme alting selv, fordi så kunne vi spare rigtig mange penge i Københavns Kommune ved så at fyre halvdelen af lærerne og så netop blot have tankpassere.

Så hvis det er Per Bregengaards holdning til, hvad det er for nogle ting, de københavnske folkeskoleelever skal igennem, så synes jeg måske, at det kræver nogle budgetændringer hist og pist.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Men jeg håber stadig, at dette forslag dog i det mindste kan sætte en debat i gang, og der vil være nogle af de ansvarlige partier rundt omkring, der endnu en gang vil overveje at støtte behandlingen af dette forslag. Fordi vi synes rent faktisk, det er det, der skal til for at gøre de københavnske folkeskoler et bedre sted at gå.

Helle Sjelle (C): Til hr. Klaus Bondam skal jeg bare sige, at vi da gerne ser, at flere danske børn f.eks. stifter bekendtskab med Tove Ditlevsen, og det vil der også være ganske rig mulighed for. Der er jo masser af plads i den kanon, som Undervisningsministeriet har udarbejdet til, at lærerne selv kan vælge andre forfatterskaber end dem, der allerede er noteret i kanonen.

Men jeg synes, det er prisværdigt, at man i hvert fald i København vil være med til at give kanonen et lokalt præg.

Afslutningsvis skal jeg blot sige, at grunden til, at vi netop synes, at det er en god ide med en kanon er, at det kan være med til at sikre, at alle elever får en mulighed for at lære deres litterære arv bedre at kende. En kanon kan være med til at videregive vores kulturarv til de generationer, der kommer efter os, den er med til at sikre den fælles referenceramme, og det synes vi faktisk også, vi i høj grad har brug for her i København. Vi ser som sagt så gerne, at den får det lokale præg.

Jeg tror, det er alt, hvad jeg vil sige på nuværende tidspunkt.

Overborgmesteren (Lars Engberg): Så er det Louise Frevert. Der er 3 minutter og 9 sekunder.

Louise Frevert (O): Det lyder jo næsten som om, at hr. Klaus Bondam ikke bryder sig om sin danske kulturarv. Altså hellere tage alt det nye ind, og vi skal kaste alt det gamle væk igen, altså sådan rigtig et barn af forbrugssamfundet. Det gamle det duer ikke, lad os få noget nyt.

Altså jeg prøver en gang til, hvad er der i vejen med det, vi har, thi man ved ikke, hvad man får, men til gengæld ved vi, hvad vi har. Vi har en strålende kulturskat, vi har nogle strålende kulturelle rødder, vi har nogle fantastiske forfattere, som giver en base for, at vores børn og unge kan stifte bekendtskab med en kulturarv, som ikke vil fornægte sig i deres videre udvikling, både når de skal igennem en ungdomsuddannelse og senere hen i deres liv.

Der bliver talt om fælles referencerammer heroppefra, jamen hvordan i alverden skal vores børn, uanset om de er såkaldt etnisk danske eller tosprogede kunne have en fælles referenceramme, hvis de ikke kender til de samme begreber og til den samme kultur, så kan de jo godt læse deres egen litteratur ved siden af, vi kan også læse tegneserier, vi kan læse alt muligt andet. Men en fælles base, en fælles referenceramme, det er da vigtigt for, at vi kan forstå hinanden på tværs af kulturer.

Jeg troede faktisk, at det var det, der var formålet med at have det, der hedder en fælles referenceramme netop også Per Bregengaard, at man kunne mødes i en fælles forståelse af tingene.

Så vil jeg nok sige, fru Pia Allerslev, at selv i dette tilfælde har jeg altså en grænse, fordi hvis vi skal til at have Maos Den Lille Røde og Kapitalen og den slags med ind i det her, så er jeg nødt til at stå af. Men indtil det blev kørt ind i debatten her, der er jeg fuldstændig med,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

fuldstændig, altså det skal der overhovedet ikke være tvivl om. Jeg vil bare lige nævne det, så ordføreren ikke pludselig begynder at få nogle flyvske tanker i den henseende her. Det synes jeg ikke vil være så givtigt for dialogen og debatten.

I må da se at komme ind i kampen i denne forsamling, det bliver I da nødt til, det kan da ikke nytte noget, at I vil blive betragtet som en gang åndelige ignoranter, fordi I ikke vil stå ved, at vi har en kulturarv og nogle kulturrødder, vi skal værne om. Det er ufatteligt. Jeg tror også, der er mange, der faktisk ikke kan forstå, at Københavns Borgerrepræsentation fornægter deres kulturarv og fornægter deres kulturelle rødder. Jeg synes, det er skrækkeligt, jeg synes, som jeg indledte med at sige, altså det var på et tidspunkt en glædens dag for mig, og som en sagde, det kan godt være, der ikke er mange af dem, men så kan jeg da fortælle, at de bliver da færre og færre, når man er ude for sådan noget som det her. Så i dag er det da så absolut en sorgens dag.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det Bente Frost, og der er 5 minutter, men ingen pligt.

Bente Frost (V 2): Altså jeg må indrømme, jeg bliver mere og mere forvirret, altså der er en hel masse partier i Folketinget, der har vedtaget, at vi skal have sådan en kanon, hvor børn skal lære nogle bestemte forfattere at kende. Det er blevet nedfældet i en eller anden vejledning, som bliver sendt ud til alle skolerne om, at de der forfattere skal de børn lære at læse og hvad så.

Jamen hvorfor i alvilde verden skal de københavnske børn tvinges til at læse endnu mere af den type læsning i stedet for at få noget læsning, som passer til den tilværelse, de har i København. Jamen jeg forstår det simpelt hen ikke.

Jeg er utroligt glad for det forslag, der er blevet vedtaget i Folketinget, jeg står fuldt ud bagved det, men det er så det.

Så er jeg altså også utrolig glad for, at nogle synes, at det er godt at give flere penge til Centralen for Undervisningsmidler her i Københavns Kommune. Jeg synes, det er en fantastisk baggrund for, at de københavnske skolebørn har en mulighed for at få flere bøger til læsning. Jeg må indrømme, jeg selv foreslog det i budgetalen, og jeg har måske også haft en lille finger med i, at det blev vedtaget. Det er jeg utrolig glad for.

Jamen jeg forstår stadig væk ikke, hvad det er, der gør, at vi i København skal gå endnu videre, end man gør i resten af landet. Jeg synes da netop, vi har behov for i København at gå ind i den forskelligartede kultur, vi har i de forskellige bydele, vi har i byen, og det er lærerne i mine øjne gode nok til at finde ud af.

Klaus Bondam (B): Det skal nok blive en kort bemærkning. Det er ikke til at holde ud at høre på, den kultur vi har, den kulturarv vi er en del af. Jeg vil ikke puttes ind i den slags kasser, jeg har nogle ting. Jeg er halv hollænder, jeg er vokset op med en julesang, der hedder "Sinterklaas kapoentje, gooi wat in mijn schoentje". Det er en del af min kulturarv. I 54 andre har vidt forskellige andre kulturarv. Det er det, der udgør det moderne Danmark.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Det fik lige et par korte bemærkninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Jeg kunne godt tænke mig at spørge heroppefra, altså nu har vi en 2. generationsindvandrer, jeg er 4. generationsindvandrer, og en fra min gruppe er 2. generationsindvandrer også, og vi gør, hvad vi kan, synes vi selv, for at være rigtig godt integreret i det danske samfund. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge, når de politikere, der står heroppe også, som har indvandrerbaggrund, der er trods alt 8, der har indvandrerbaggrund, har I læst denne kanon? Har alle læst denne her, for så har vi også alle en fælles referenceramme. Så ved I jo også, hvad jeg taler om, så har vi jo den samme begrebsverden, og så kan jeg ikke forstå, I tager afstand fra, at det er fornuftigt, at vi kan tale om de samme ting.

Fordi man kan jo ikke tale om de samme ting, hvis man ikke har den samme terminologi. Hvis vi ikke kalder de ting for pålydende, som vi står og diskuterer heroppefra, kan vi jo aldrig nogen sinde finde en dialog.

Eftersom jeg også ved, at det er det, venstrefløjen altid efterlyser, samtale, dialog, vi skal tale om tingene for at kunne forstå hinanden, så kan vi da ved gud kun gøre det, hvis vi har en fælles referenceramme og en samme begrebsverden.

Så det vil jeg gerne bede om svar på.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg skal ikke tale om en kanon, men derimod om det med antallet af medlemmer af Borgerrepræsentationen, der er 1., 2., 3. eller 4. generationsindvandrere. Det tror jeg ikke, Louise Frevert ved en disse om, ja, jeg var lige ved at sige det, som jeg kunne mundaflæse på min navnefælle. Jeg er 4. generationsindvandrer til Danmark og 1. generationsindvandrer til København.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er vi tilbage, og Per Bregengaard har 50 sekunder. Til mikrofonen.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg har forsøgt at trykke mig ind også i 3. runde ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Det kan jo ikke lade sig gøre.

Borgmester **Per Bregengaard**: Nej, men hvis jeg havde behov for mere end 50 sekunder, så går jeg ned og klikker mig ind.

Altså når jeg taler heroppe, så vil jeg bede Pia Allerslev om at høre efter. Jeg har ikke sagt noget med, at børnene skulle bestemme selv og sådan noget. Det, jeg sagde, og det har jeg nemlig skrevet ned, er, at børn er levende væsener med en bevidsthed af værdier, som skolen skal tage udgangspunkt i. Det er jo ikke ensbetydende med, at børn skal bestemme alt.

Men i øvrigt synes jeg, det ville have klædt Pia Allerslev netop at reflektere over som folkeskolelærer, forholdet mellem et eller andet, som vi vil formidle til børnene, og så det der med, hvordan det spiller sammen med børnene og deres udgangspunkter. Fordi det er jo det, der har været udgangspunktet for meget af vores tale. Det var derfor, jeg snakkede om papkassefilosofi og sådan nogle ting.

Jeg vil sige til Louise Frevert, at jeg tror aldrig, jeg har snakket om, at vi har et multikulturelt samfund, men vi har et samfund med et multikulturelt præg. Man kan jo se, hvordan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

mavedans er kommet ind i dette samfund og er i færd med at konkurrere med Fanødans og hvad vi ellers har haft af folkedans i gamle dage. Jamen jeg tror, der er flere, der danser mavedans i Københavns Kommune, end der danser folkedans, og det er da synd og skam for vores kulturarv, ville jeg sige, hvis jeg var Louise Frevert.

Det, jeg savner, er jo, hvordan andre kulturer sætter sit præg på det, vi skal formidle, og det var det, jeg mente med fødderne. Det er meget godt det med rødderne, og jeg er ikke blind for, at man skal have historien med og sådan noget, men hvordan får vi bevæget os for hinanden, hvordan får vi skabt noget i fællesskab?

Jamen Søren Pind stiller sig jo gladelig herop og fortæller, at man skaber noget i fællesskab ved, at der er en kanon, nogle obligatoriske ting. Vi skal undgå parallelsamfund. Jeg husker salig Stalin prædike, hvordan man skulle skabe sovjetmennesket for at undgå parallelsamfund, for at skabe et Sovjetunionen ... (*Borgmester Søren Pind: Det var ikke Stalin*). Jo, jo, jo, han er død. Jeg husker, hvis jeg skal genopfriske Søren Pinds historiske viden, hvordan man i Nazityskland også var meget imod det her med parallelsamfund, og der skulle skabes det her Tyskland.

Jamen jeg forstår ikke Venstre, så kun med 30 pct., men alligevel, det er nøjagtig samme filosofi, stiller sig op her og galer om, hvordan man skal skabe fællesskabet på autoritær vis. Jamen det er jo det, man i virkeligheden er ude på med 30 pct., og det er derfor, jeg kalder Venstre, og det markerer sig nok især i Københavns Kommune, for en nationalkonservativ, autoritær reaktion. Det er det, man gør.

Hvis vi skulle snakke om de her nye platforme og hvad der binder os sammen, jamen så skal vi brede tingene ud. H.C. Andersen, tror jeg, lever, og når jeg sagde det der med, at jeg ikke var bekymret for, at der ikke var nogen børn, der fik læst H.C. Andersen her i Københavns Kommune, så er det, fordi jeg tror nemlig, det gør alle. Hvis der skulle være en enkelt klasse, hvor det af uransagelige årsager er glippet, så glipper det nok også i fremtiden. H.C. Andersen er en pragtfuld forfatter, i hvert fald hvad angår hans eventyr.

Men hvis vi skal snakke noget om, hvad der er fælles referencerammer måske op til min generation, men i hvert fald nedad, jamen så er det jo ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Se, Per Bregengaard, nu er 3. rundes taletid også brugt.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil lige slutte af ... men sådan noget som Pippi Langstrømpe, Astrid Lindgrens, ja, hun har skrevet Pippi Langstrømpe og de der, jamen det er da det, der er fælles referencerammer. Den nye generation vil have Harry Potter. Jamen det er det, vi skal se dynamisk på ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Nu slutter vi.

(Kort bemærkning).

Klaus Bondam (B): Kære Borgerrepræsentation. Jeg ved faktisk ikke, hvor godt jeg er integreret. Jeg forsøger at være så godt integreret i mit eget liv og i min families liv og mine venners liv, som det overhovedet er mig muligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jeg må også indrømme, at jeg ved ikke, om jeg har læst alle de forfattere, der er på den vejledende litterære kanon, men jeg ved, at jeg har læst en masse bøger, bl.a. Christian Kampmanns Gregersen-sagaen, Thomas Mann's »Felix Krull«. Det er nogle af de bøger, jeg husker, som har givet mig den identitet, jeg har, og givet mig det syn, jeg har på livet. Sådan er vi alle sammen forskellige. Gudskelov og tak for det.

Borgmester **Søren Pind**: Nazisme, kommunisme, stalinisme, en helgenkåring af Stalin, hvad har Per Bregengaard ellers gang i. Altså må jeg ikke godt sige, Per Bregengaard, at i en situation, hvor den københavnske folkeskole fravælges af over 20 pct. af de københavnske forældre, jeg kender desværre ikke det præcise tal ... (*Afbrydelse*). Tak for det – hvor 67 pct. af forældrene generelt ønsker mere disciplin, hvor Lærerforeningens formand støtter, at der bliver udarbejdet hjælp til lærerne på dette område, hvor lærerne bliver konstant mere syge i den københavnske folkeskole, der synes jeg knageme godt nok, det er ringe, at man gør et spørgsmål om at udarbejde et fællesskabsforsøg på 30 pct. af det, vi kan undervise ungerne i, til noget autoritært, helt ærligt.

Når jeg taler om parallelsamfund, nu kan jeg ikke huske, hvem det var, der spurgte, om ikke det var pragtfuldt med parallelsamfund, nej, det er ikke pragtfuldt med parallelsamfund. Det er ikke pragtfuldt med parallelsamfund, som isolerer sig mere og mere og mere fra hinanden. Det er pragtfuldt med folk, som bevarer kulturen, men som kan tale med andre mennesker, men parallelsamfund det er godt nok ikke pragtfuldt.

Ved I, hvad I gør? I svigter tusinder af mennesker i denne her by på denne måde. I har efterladt folk i fuldstændig afmægtighed, og det eneste, vi næsten har tilbage, bortset fra et fejlet integrationssystem, er at appellere om, at vi kan bruge vores folkeskole på at skabe et fællesskab. Men hvad er svaret? Det er autoritært. Helt ærligt, jeg synes, det er fattigt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Per Bregengaard**: Når Søren Pind taler om fattigdom, så synes jeg, det er et fattigt bud på at bekæmpe et højt lærerfravær ved at indføre en kanon, Vorherre bevares, som om det gør noget som helst forskel med hensyn til de udfordringer, lærerne står over for.

Jeg er egentlig enig med Søren. Ulykken er parallelsamfund. Vi skal skabe en kultur, hvor man taler med hinanden, men det kan ikke lade sig gøre på autoritær vis. Det kan ikke lade sig gøre ved at kanonisere en bestemt kultur.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det borgmester Søren Pind i 3. runde. 3 minutter.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg har ikke hørt Per Bregengaard give et eneste bud på, hvad han vil gøre ved sygefraværet i den københavnske folkeskole, andet end, at han har udtalt følgende i avisen, at vi skal i hvert fald ikke presse folk på arbejde, hvis de er syge. Nej, det er jeg sgu søreme meget enig i, men at man ikke engang vil hjælpe dem på baggrund af Lærerforeningens formands udtalte støtte til dette forslag, synes jeg er ærgerligt.

Så siger Per Bregengaard, jamen vi skal da selvfølgelig tale sammen, men det at man kan tale sammen, er det bare noget, man henter ned fra månen. Altså når Per Bregengaard taler

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

om, at vi skal tale sammen, så kommer jeg til at tænke på de der radiostationer, vi har, der lytter til det ydre rum og sidder og venter på, at signalet kommer ned.

Hvad skal vi tale sammen om, Per Bregengaard, hvis ikke der er nogen fælles referencerammer, hvis Hassan vokser op i Mjølnerparken og ikke lærer dansk, og faderen kommer ned til den lokale skoleinspektør og svarer hende, og det ved hr. Bregengaard jo er rigtigt, jamen Hassan er ikke vokset op i Danmark, Hassan er vokset op i Mjølnerparken.

Hvad skal vi tale om? Jeg synes, venstrefløjen inklusive Socialdemokraterne mangler et komplet bud på, hvordan man vil håndtere det her. Det synes jeg, hr. Per Bregengaard, ærligt er fattigt.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er ikke flere på talerlisten ... jo, der nåede lige at komme en. En meget kort bemærkning, og så tror jeg, vi slutter her.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Per Bregengaard**: Der er meget at tale om, bl.a. med udgangspunkt i en litteratur, som jeg tror i fremtiden vil blive skabt i Mjølnerparken.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Der tilføjes følgende til forslaget:

Der søges om dispensation eller om fornødent en lovændring hos undervisningsministeren til at fjerne ordet vejledende i forhold til værkerne og gøre dem bindende, uanset om skolen har en læseplan eller ej."

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 15.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, V 2 og Ø.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 32 stemmer imod 15.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, V 2 og Ø.

30) BR 497/04. Medlemsforslag om, at der afholdes vejledende folkeafstemning i Valby bydel om tre temaer

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Per Bregengaard, Bente Møller, Rikke Fog-Møller og Mikkel Warming (alle Ø)):

Enhedslisten foreslår, at der afholdes vejledende folkeafstemning i Valby bydel om følgende tre temaer:

Valby bydel som selvstændig kommune

Folkevalgt bydelsråd i Valby bydel med klart definerede kompetencer

Valby bydel får samme status som de øvrige bydele

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Folkeafstemningen finansieres af den i budget 2005 afsatte pulje til udvikling af nærdemokrati.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil på Enhedslistens vegne håbe, at den glæde, som den tidligere diskussion udtrykte om den danske kulturarv, nu rigtigt slår igennem i forhold til dette forslag.

Man kan stille sig det spørgsmål, om man kan få mere demokrati for 800.000 kr. Man kan også stille sig et andet spørgsmål: kan politikere lære noget af en folkeafstemning. Man kan stille sig et tredje spørgsmål: kunne man forestille sig, at vi blev inspireret til politisk afklaring om fremtidens demokrati ved hjælp af en folkeafstemning.

I Enhedslisten tror vi på det. Der er 2 årsager til, at vi har stillet dette forslag, som det også er ristet op i begrundelsen og i motiveringen. Det ene er, at ordet ”skandaløs” dækker slet ikke situationen, men sådan mere funktionelt og pænt betragtet, så er arbejdet i Borgerrepræsentation og i Demokrati- og Serviceudvalget gået totalt i stå i forhold til at udarbejde forslag, ideer i forhold til at inddrage borgerne ude i bydelene i forhold til udvikling af nærdemokrati. Det er den ene årsag.

Den anden årsag er, at det eneste sted, hvor der er overlevet noget efter bydelsrådsafstemningerne, var i Valby, og der har man et lokaludvalg i dag, og dets funktionsperiode udløber som sagt næste år.

Derfor kræver det selvfølgelig, at man allerede nu overvejer, hvis man vil noget, jamen hvad er det så, man vil.

Jeg vil først lige sige noget til spørgsmålet om Demokrati- og Serviceudvalget. Der sidder så mange utroligt, ikke fremstående, men fremragende politikere fra denne forsamling i Demokrati- og Serviceudvalget. De kan have fremstående delelementer, det vil jeg ikke komme ind på her, men der sidder så mange utroligt fremragende repræsentanter for denne forsamling i udvalget. Hvis nogle ikke kan huske, hvem det er, så kan man jo slå op på hjemmesiden, det har I anledning til på skærmen foran jer. Jeg siger, det er en hoben af dygtige mennesker.

De har nu siddet og arbejdet intenst og intenst, der er bare det problem, at de ikke kan finde ud af det forstået på den måde, det er vel nok mest tydeligt, nogle af partierne vil ikke finde ud af noget.

Det har så resulteret i det stade, vi befinder os på nu, der er ikke sket en hujende fis for at sige det ligeud siden sidste afstemning til Borgerrepræsentationen.

I Enhedslisten, og det vil jeg ikke bruge min tid på at argumentere for, det står i motiveringen, går vi ind for, at man inddrager borgerne meget mere radikalt, end det finder sted i dag. Vi går ind for folkevalgte bydelsråd med klart definerede kompetencer som beskrevet i forslaget.

I Valby, hvor man blev efterladt efter at have stemt ja til at fortsætte bydelsrådene, der fik man som sagt denne lille narresut, der hed lokaludvalg. Og i Valby er diskussionen da også lige siden bølget frem og tilbage, og i Valby er der også mange synspunkter på, hvad fremtidens demokrati skal indebære.

Men der er en diskussion, det er det interessante, det har man ikke mærket meget i denne forsamling, at man respekterede, at der faktisk var nogle, der tog ordet demokrati alvorligt.

Vi mener, det er væsentligt, at der sker en afklaring såvel for Valby som for København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

De 3 temaer, vi har ridset op, er ganske klare, tror jeg, for hele forsamlingen. Der er dem, der ønsker en selvstændig kommune, vi har stillet vores tema op, folkevalgt bydelsråd, og så er der dem, der sikkert ønsker, at der skal være status quo over hele byen, dvs. i virkeligheden ingen særlige forhold i Valby eller andre steder.

Hvordan de som afstemningstemaer skal fremstå rent konkret, så vi ikke ryger ind i skandalen som ved sidste afstemning omkring bydelsrådene, hvor man virkelig kunne mistolke frem og tilbage, hvad det egentlig var, man stemte på for, ja for at afpudse det her, så er det selvfølgelig nødvendigt, at det berømte Demokrati- og Serviceudvalg virkelig kommer på banen.

Derfor vil jeg, når forhandlingerne er afsluttet, selvfølgelig foreslå, at forslaget her sendes i Demokrati- og Serviceudvalget.

Folkeafstemning som instrument er jo ikke noget, vi i denne forsamling har anvendt særlig hyppigt hverken i den politiske kamp eller i den politiske diskussion. Folkeafstemning som instrument er selvfølgelig alvorligt i den forstand, at det jo handler om magt.

Jeg har hørt flere borgerrepræsentanter i denne forsamling, som åbent vedkender sig, at de dybest set ikke aner, hvad der foregår i denne by, og det synes jeg er ærligt at gøre.

Omvendt er det så underligt, at de selv samme politikere ligesom ikke vil give folk noget at være med omkring i demokratiet, ikke vil modtage inspiration, ikke blive klogere. Det er et paradoks. Det skyldes muligvis spørgsmålet om angsten for at tabe magt.

I Enhedslisten er vi indstillet, hvis der er nogle, der skulle opfatte, at det var et tab af magt, den magt er vi indstillet på at give fra os. Vi går jo stadig væk ind for København som én sammenhængende by, som én sammenhængende kommune, det er ikke det, der er vores indgangsvinkel, selvstændig kommune hverken i Valby eller andre steder.

Til sidst vil jeg bare sige, når politikerne giver op, så findes der vel ikke noget, der er mere i overensstemmelse med vores demokratiarv end, at så spørger man folket til råds om, hvad mener de, og så kan vi forhåbentlig igennem den proces alle sammen blive klogere på, hvordan man styrker udviklingen for et meget stærkere demokrati i København.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er ca. 1 minut, som bliver trukket fra taletiden i 2. runde.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg melder mig gerne i rækken af meget kompetente og også lidt småfrustrerede politikere i Demokrati- og Serviceudvalget, hvis det var det, Jens Kjær Christensen prøvede at sige.

Når jeg ikke synes, at det nødvendigvis er så opløftende læsning det forslag, der er stillet, ej heller motivationen, så er det, fordi jeg synes, det bygger på den falske antagelse, at der ikke sker noget som helst i København ud over lige i Valby. Det er jeg meget uenig i, at der ikke gør, for det mener jeg faktisk, der gør.

Men det jeg synes er vores problem og også vores ansvar i Borgerrepræsentationen, det er at sørge for, at der er nogle ordentlige muligheder for at få en dialog med os, få indflydelse på nogle lokale ting, og at det bliver lagt ind i nogle rammer, så det er ikke en tilfældig, hvem der hvornår får indflydelse, men at man rent faktisk er i stand til som københavnere at finde ud af, hvornår man skal stille op til hvad. Det er det, jeg synes, der er vores problem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Ikke at der ikke foregår rigtig mange ting, for det gør der, men det bliver lidt tilfældigt, hvem der deltager hvor, og hvem der lige ved, at det er nu, man skal være på banen.

Vi synes i Socialdemokratiet ikke, at der er brug for opsplitting. Hvis man endelig skulle ønske noget, så var det større sammenhænge.

Jeg synes heller ikke, at der i virkeligheden er grund til at pille Valby ud til en selvstændig behandling. Man kan sige, hvis man endelig skulle snakke om det her med demokratiet og dialogen med københavnernes, hvorfor er det så, der skal ske en særbehandling af en bydel år på år på år, mens de andre 14 bydele stadig væk ikke kan komme til at lave noget. Det kunne man jo også godt diskutere.

Det der handler om, kan man sige, hvis man ikke vil have selvstændige kommuner og ej heller genindføre bydelsråd, det vil vi ikke, resten af det, det kunne handle om, nemlig at få et nærdemokrati i Valby og resten af byen, bliver der jo taget hånd om i forbindelse med, at der er afsat en pulje til at udvikle demokratiet i København.

Så kunne man ønske sig langt mere end 5 mio. kr., og de 5 mio. skal stadig væk have et indhold. Men pengene er der i 2005, og der står der bydele på spring for at få lov til at bruge dem. Men der står også andre end bydele, som gerne vil udvikle demokratiet i København.

Jeg synes, at det, at man ustandselig rejser, kan man sige, forslaget om Valby som en selvstændig kommune, jeg ved i virkeligheden ikke, hvorfor man gør det, hvis der endelig skulle være hold i det, så skulle man jo sige, at alle lokalområder i København havde mulighed for gennem en folkeafstemning at beslutte sig for, om de ville være en del af København eller ej. Det her kunne være en lige så relevant afstemning på Amager i virkeligheden eller i Brønshøj eller på Østerbro. Så hvorfor det lige er Valby hver gang, det forstår jeg faktisk ikke, hvis man snakker om demokrati og nærdemokrati og dialog med borgerne.

Der bliver jo løbende lavet undersøgelser i Valby, og dem synes jeg også et eller andet sted, man om ikke skal rette sig slavisk efter, så dog i hvert fald og reflektere over. Fordi Valby har været det her lokaludvalgsforsøg, så er der også for nylig lavet evalueringer, hvor man har været ude og spørge valbyborgerne, ligesom man har spurgt resten af københavnernes om, hvad er det for nogle styreformere, som de helst vil have.

Jeg skal bare minde om, at det kun er en ud af 3 af Valbys borgere, som ønsker en selvstændig kommune.

Man kan selvfølgelig gøre meget ved hjælp af en valgkamp og gennem en folkeafstemning osv. rykke på det, men jeg vil bare sige, at i den seneste undersøgelse, hvor man har spurgt i Valby, og man har fået de valgmuligheder, der hedder, hvilken styreform vil man helst have, så svarer en ud af 3, at de godt vil være en selvstændig kommune. Jeg tror ikke, resultatet ville være så meget anderledes, selv om vi holdt en folkeafstemning.

Hvis man endelig skulle begive sig ud i det, så forstår jeg ikke, hvorfor det her demokrati for borgerne kun skal omfatte Valby. Det er sådan set ikke, fordi jeg har noget imod dem ude i Valby, men jeg synes bare, hvis man hiver de store demokratiske armsving op her på talerstolen, så kan jeg ikke forstå, vi altid snakker om Valby. Hvorfor snakker vi ikke om, om de skal være selvstændig kommune på Amager eller på Østerbro eller i Brønshøj.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal sige, at der er dele af dette forslag, vi vil kunne stemme for, og jeg derfor ved afslutningen af det, jeg agter at sige, vil stille et ændringsforslag til det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jeg synes egentlig, at de spørgsmål, som borgmester Winnie Berndtson stiller, giver sig selv, men jeg vil godt besvare dem alligevel.

Hvorfor er det umiddelbart blot Valby, som skal have denne mulighed? Ja, det er efter min bedste opfattelse en følge af resultatet af bydelsrådsafstemningen, hvor Valby var det eneste sted, der var flertal for en fortsættelse af bydelsrådene, og hvor enhver kan se det uholdbare i, at dette mærkelige lokaludvalg fortsætter som en eller anden mærkelig appendiks på resten af Københavns Kommune.

Det vil sige, at medmindre selvfølgelig Socialdemokratiet har tænkt sig at udbrede modellen fra Valby til alle de øvrige bydele i Københavns Kommune, det ville da være interessant at få at vide, om det er planen, ja, så står vi i en situation, hvor vi inden for kort tid, formentlig kommer til at gå en ret smertefuld debat igennem i forhold til at få en ensartet styringsmekanisme for hele byen.

Der synes jeg egentlig, det er rimeligt, at man spørger valbyenserne, jamen hør her, kammerater, nu har der været grøde, nu har der været diskussion, nu har der været debat, København er en by, som har brug for alle kræfter til at skabe den verdens bedste by, som vi i virkeligheden alle sammen ønsker. Ønsker I at være en selvstændig bydel på de præmisser, udtrykket selvstændig er dårligt valgt, men en bydel i Københavns Kommune på de præmisser, der gælder for alle andre bydele, eller ønsker I at være en selvstændig kommune, vælg selv. Den debat synes jeg, man skal have.

Jeg var et øjeblik en anelse fristet til at formulere mit ændringsforslag sådan, at jeg lod 2. punkt udgå og erstatte det med et "eller". Men desværre tror jeg, at det vil forplumre tingene, så det vi ønsker i Venstre det er, at der sættes et punktum efter det 1. punkt og så selvfølgelig sker en redaktionel rettelser af forslaget, dvs. der er jo ikke 3 temaer, men altså et tema om følgende: Valby Bydel som selvstændig kommune.

Sven Milthers (F): Vi er fra SF's side i den situation, at vi faktisk er rørende enige med Venstre i det ændringsforslag, der lige er stillet. Vi finder også, at det var det, der burde holdes afstemning om, det foreslog vi sådan set også som hensigtserklæring her ved budgetbehandlingen, men der blev det stemt ned med et brag. (Afbrydelse). Det ved vi godt. Ja, der sagde vi også Sundby, det er rigtigt, her er det kun Valby, det er så rigtigt, det er o.k., så giver jeg mig.

Så det ændringsforslag fra Venstre kan vi godt støtte. Men grundlæggende synes vi faktisk, at der er grund til at få dette diskuteret lidt nøjere. Jeg synes, den beskrivelse, der er givet af Enhedslisten nede i motiveringen om, at arbejdet er gået i stå i Demokrati- og Serviceudvalget, den er faktisk rimelig korrekt, Winnie Berndtson. Fordi virkeligheden er den, at vi har fået aflyst en række møder, lovet orienteringer, har været mildest talt korte og ret indholdsløse, det synes vi er et problem.

Problemet skyldes efter vores vurdering, at der er specielt et parti her i salen, som har meget svært ved at finde ud af, hvad det er for noget demokrati, man egentlig gerne vil lave. Uanset om vi så kalder det hverdagens demokrati, eller bydelenes demokrati, eller hvad det bliver kaldt.

Det er tilsyneladende noget aldeles uforpligtende, hvor man ikke rigtigt tør tage tyren ved hornene og sige, vi vil inddrage befolkningen i bydelene seriøst i arbejdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Så længe man er der, så kommer man ikke længere, og derfor støtter vi, at der bliver mulighed for en grundig debat eller for en debat. Dvs. hvis dette bliver henvist til Demokrati- og Serviceudvalget, så vil der faktisk også være noget at holde møde om næste gang, så er vi i hvert fald sikre på, at vi har et dagsordenspunkt, som vil kræve en diskussion på det næste fastsatte møde.

Så vi synes, det måtte være det grundlæggende rigtige for at sikre, at der nu kan komme lidt gang i arbejdet igen.

Jeg vil egentlig ikke på nuværende tidspunkt forholde mig til andet end en udvalgshenvisning, for det er det, der må være den rigtige måde at komme videre på med det forslag, der ligger fra Enhedslisten. Så jeg håber, at der i denne sal kan være rimelig bred enighed om, at der skal snakkes videre om dette, for der skal gang i noget, og vi skal sikre, at der faktisk kommer noget demokrati ud i bydelene.

Omvendt vil jeg sige, at en folkeafstemning med 3 temaer, det har vi erfaringer fra mange andre steder, at det fører til en meget uklar situation. Nogle af os kan huske nogle afstemninger i andre lande, nabolande, hvor man stillede op om forskellige alternativer i forhold til atomkraft, det gav mildest talt mudret resultat med 3 temaer. Vi er stensikre på, at der ikke er et af dem, der får flertal og hvad så, hvad er så konklusionen, så har vi dybest set den samme diskussion bagefter om, hvad det egentlig er, der er vedtaget, hvad det er, der egentlig har været vælgerne reelle attitude også i forholdet mellem de forskellige.

Så dette forsøg på at stemme ideen om en selvstændig kommune ned, som jeg oplever er Enhedslistens ønske, den er vi ikke med på, derfor vil vi gerne have debatten i udvalget, så der kan komme en reel afstemning, som vil kunne afspejle borgernes holdninger.

Klaus Bondam (B): Jeg skal forsøge at gøre det kort.

Man kan jo sådan set godt sige, at der er noget ganske forfriskende i Enhedslistens medlemsforslag, og man kan jo også med stor fornuft lytte til den gode Sven Milthers, som på så glimrende vis har beskrevet udviklingen og tilstanden i udviklingen for demokrati og service.

Men når det er sagt, så må vi fra Det Radikale Venstres side sige, at vi ikke ønsker en udvalgshenvisning, vi ønsker at stemme imod medlemsforslaget. Det gør vi, fordi toget er kørt, der har været holdt møde på møde på møde, der har været indbudt til 117 forhandlinger hos den daværende overborgmester, som er blevet aflyst. Der er ikke sket noget som helst i det her. Svaret bliver nu, vi vil ikke skjule det her, dække det inde bag Rådhusets mure for de københavnske borgere længere. Det her må og skal blive en tematik i den valgkamp, vi så småt er inde i.

Jeg kan bare sige, for der er sådan set meget fornuft i mange af de ting, som Enhedslisten siger i denne sag, og det ved de også godt, og jeg skal bare genopfriske, hvad det er, som Det Radikale Venstre ønsker i det her.

Vi ønsker ikke nogen demokratiske fora og kommunalt ansatte og små kontorer til, hvad er det, plejer at koste i Socialdemokraternes pristabel, jeg tror, det er 1,5 mio. kr. Vi vil en reel magtafgivelse fra Københavns Rådhus, vi vil en reel beslutnings- og ansvarskompetence ude i bydelene. Vi vil, at de borgere, som berøres af beslutningerne, er langt tættere på dem.

Og ja, for at bruge et godt gammelt ordsprog, man rider, som man sadler, og derfor bliver det sådan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Mogens Lønborg (C): Det er på mange måder et mærkeligt forslag det her, og det rejser naturligt en række spørgsmål. For det første hvorfor Valby? Læser man motiveringen igennem, så er der sådan set kun én begrundelse for, at det skal være Valby, nemlig at de har et lokaludvalg, hvis funktionsperiode udløber. Det er det eneste overhovedet i dette forslag og motiveringen til det, der ellers forholder sig til Valby, at de har et lokaludvalg.

Hvorfor kun Valby, kunne man for det andet spørge, er det, fordi Valby som det eneste har et lokaludvalg. Ville man sige til Sundby, ville man sige til alle mulige andre bydele, kære venner, det kan godt være, I også har lyst til en folkeafstemning, men I havde jo ikke et lokaludvalg, og det var den eneste begrundelse for, at Valby fik lov.

Der er overhovedet ikke i motiveringen anvist eller i selve forslaget noget som helst der skal begrunde, at det her det er Valby. Man fristes til at tro, at det er forslagsstilleren eller hovedmanden bag forslaget egen bopæl, der ligger til grund for, hvorfor man lige ønsker det her i Valby.

Jeg synes også, det står lidt i det uvisse, hvad man har tænkt sig at gøre, hvis nu dette forslag bliver vedtaget, og man gennemfører en folkeafstemning i Valby, og den ender med, at Valbyborgerne stemmer for at få en selvstændig kommune.

Vi hørte forslagsstillerne heroppe sige, vi ønsker ikke, vi ønsker ikke, at Valby skal være en selvstændig kommune. Skal det så forstås sådan, at man så vil stemme det ned, eller man vil rette sig efter folkeafstemningen. Man må vel anstændigvis tro, det er det sidste.

Men hvordan kan man så begrunde, at eksempelvis, lad os sige Indre Nørrebro, der er nogle mennesker derinde, som har lyst til en folkeafstemning, eller der kan være et parti her i salen, som foreslår, at der nu skal holdes en folkeafstemning på Indre Nørrebro, hvordan vil Enhedslisten forholde sig til et sådant forslag, vil man også der sige, fint Indre Nørrebro får en folkeafstemning.

På den måde kan man jo så i fald, nu tror jeg slet ikke, det sker, men sådan teoretisk så ser man sådan efterhånden nogle, så er det ikke bare Frederiksberg, der er den her hvide plet på kortet, så begynder man at få andre hvide pletter på kortet. Så smadrer man et fællesskab, som naturligt hører sammen, som organisk er vokset sammen igennem mange, mange år, er det det, man ønsker med dette forslag? For man kan jo ikke anstændigvis sige til alle andre bydele, I må for resten ikke. Så skal der være en smadder god begrundelse for, hvorfor lige præcis Valby skal have lov.

Det lugter meget, undskyld, også af at der er nogle stemmer ude i Valby, som man ønsker at hale hjem. Der er så meget populisme i dette forslag, så det er lige til at få kvalme af for at sige det ligeud.

Jeg synes, Enhedslisten og andre partier, som er positive over for det her, bør stille sig op og svare konkret på, om man er parat til også at give alle andre bydele lov til at holde sådan nogle folkeafstemninger. Og i fald man er parat til også uanset udfaldet at følge folkeafstemningens resultat så også er parat til at få hvide pletter rundt.

Så kan man forestille sig en kommune, hvis der er 6 bydele tilbage, som ønsker at blive i København, de hænger geografisk ikke engang sammen, så skal man til at bygge korridorer, for det er jo lidt besynderligt, at en kommune ikke sådan geografisk hører sammen. Hvad er det egentlig, man er ude i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Karin Storgaard (O): Jamen Dansk Folkeparti synes normalt, det er o.k. med folkeafstemninger, det kan vi godt lide, men ikke for hver en pris, og vi synes specielt ikke i denne sag. Vi er ikke tilhængere af, at Valby Bydel skal være en selvstændig kommune.

Folkevalgt bydelsråd i Valby Bydel er heller ikke vores kapital, vi synes, vi har dårlige erfaringer med de steder, vi har haft forsøg med bydelsråd, så det synes vi ikke er nogen god ide.

Vi ved godt, man kører derude i øjeblikket med et lokaludvalg, men er der nogle, der kan fortælle mig, om det fungerer godt, jeg har i hvert fald ikke oplevet, at det fungerer godt. Hvis I lægger mærke til, hvor mange der går ud og ind af det udvalg, jeg tror næsten kun, det er formanden, der stadig væk sidder derude. Så jeg synes ikke, det er en god baggrund at have for, at man skal fortsætte i en eller anden stil derude med enten bydelsråd eller noget lignende.

Det er da også værd at lægge mærke til det, som Winnie Berndtson fra Socialdemokraterne sagde med, at 1 ud af 3 i Valby siger, at de ønsker selvstændig kommune, 1 ud af 3, prøv lige at tænke over det.

Så vil jeg sige, at når man nu siger, at i Demokrati- og Serviceudvalget er der ikke sket ret meget. Det er rigtigt, det siger jeg også selv, men det er jo ikke alt, der skal ske i udvalget. Jeg synes, man skal prøve at se på, hvad der foregår ude omkring i byen, og der må man da indrømme, at der er sket meget, siden vi gik over til udvalgsstyre.

Så kom ikke her og sig, at folk ikke har mulighed for at få demokratiet til at fungere, hvis de gerne selv vil, men det kræver altså en indsats fra folk selv. Jeg ved i hvert fald ude fra Østerbro, hvor jeg selv kommer fra, men også fra andre steder i byen, at der er mange, som vil gøre noget, og som også har mulighed for at gøre det, og de bliver medinddraget i beslutninger, f.eks. miljø- og trafikplan. Prøv at se, hvem der har været med både i hele planen for København, men også specielt for Østerbro, hvor man tager aktive folk ind, nogle der har forstand på det, nogle der har lyst til det. Det synes jeg er det, som jeg mener er noget, der er demokrati. Det har også meget større muligheder for at få kontakt med politikerne, det er også en del af demokratiet.

Så jeg må indrømme, at jeg ikke er tilhænger, og det er vi ikke i DF, af det forslag, der ligger her. Så vi vil stemme nej til forslaget. Vi synes heller ikke, der er nogen grund til at sende det i udvalg, fordi det kommer der såmænd nok ikke så meget ud af.

Bente Frost (V 2): Jeg tror, det var i 1974, jeg var med til at udarbejde den første brochure for Venstre omkring opdeling af København, det er mange år at arbejde på den samme ide. Jeg var utrolig glad, da vi fik indført bydelsråd for nogle år siden, fordi jeg følte på den måde, at det var ligesom det første skridt på vejen hen til en opdeling af København i selvstændige kommuner.

Jeg synes, der var meget skandaløst omkring bydelsrådene. Det store parti i kommunen behandlede hele sagen omkring bydelsråd temmelig skandaløst og i hvert fald også tiden efter bydelsrådene. Bydelsrådene fik alt for kort tid til at fungere, og det blev til en masse spild af ressourcer, fordi vi ikke udnyttede de erfaringer, som bydelsrådene havde samlet sammen. Det hele blev bare smidt på gulvet og stoppet og satte en stor frustration i mange bydele og især i Valby.

Så synes jeg også, at man må sige, så blev der nedsat et udvalg for demokrati her i kommunen. Jeg blev tilbudt en plads i udvalget, og jeg sagde pænt nej tak, og det har jeg takket

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

min gud og skaber for mange gange siden, fordi jeg ville simpelt hen have været faldet i søvn af kedsomhed over det, der ikke foregik i det udvalg.

Det de har præsteret det, ja, jeg har utrolig svært ved at tage det alvorligt som et udtryk for, hvordan man skal fremme lokalt demokrati i Københavns Kommune, det har været noget om at lave en bydelsbutik med en kvikskranke og sådan nogle ting. Det har i mine øjne ikke meget med lokalt demokrati at gøre.

Nu har man så nedsat et lokaludvalg ude i Valby. Til Karin Storgaards oplysning kan jeg sige, at det fungerer da vældig godt på de meget, meget lousy betingelser, som vi har givet udvalget at arbejde på.

Det kan da godt være, der er nogen udskiftning, men kigger man rundt i forsamlingen her, så har der minsandten også været noget udskiftning undervejs. Jeg tror, det er 8 medlemmer, der ikke har mødt på arbejde i aften, så vi kan vist ikke rigtigt prale af, hvad vi udgør for demokratiet herinde.

Men jeg havde altså håbet på, at det strukturforslag, som kom fra regeringen, som dog trods alt tilhører det parti, jeg også er medlem af, men der er jeg også blevet utrolig skuffet. Jeg havde jo håbet, at strukturforslaget ikke en gang til stoppede ved Københavns grænser. Det gjorde de, og det betyder så, at der ikke var nogen løsning på min ønskedrøm, nemlig en opdeling af København.

Så kommer så forslaget, om Valby skal køre alene, og man skal lave en afstemning, om man i Valby vil have sin egen kommune. Det er jeg ikke vild med, fordi for mig at se var det hele Københavns Kommune, der skulle deles op.

Men på den anden side set må jeg også sige, at de kræfter, der er i Valby, og jeg er bestemt ikke enig med dem, der siger, at en almindelig gallupundersøgelse, der siger 1 ud af 3, at det er noget, man bare sådan kan sige, det var ikke noget. Jeg synes faktisk 33 pct., der på en gallupundersøgelse siger ja til et forslag, det synes jeg er utrolig meget.

Det er nok det, der har fået mig til at sige, at det her forslag i dag det vil jeg stemme ja til, fordi jeg synes, tvivlen må komme Valby til gode.

Mona Heiberg (A): Det var dog alligevel utroligt, det var dog alligevel en stor indrømmelse fra mange af de politikere, der mener, vi har et udvalgsstyre i denne by, et udvalgsstyre, hvor man har den reelle indflydelse på indholdet i udvalgets behandling af de forskellige sager.

Sven Milthers mener, at det han har indflydelse på er indholdsløst, Vorherre bevarer, så ville jeg gøre noget. Altså hvis jeg mente, at det udvalg, jeg sad i, og de behandlinger, man havde af de forskellige sager, var indholdsløse, så ville jeg bruge min ret som medlem af et udvalg med udvalgsstyre til at lave det mere indholdsrigt.

Jeg synes, det er beskæmmende at høre, at man ønsker at få gang i arbejdet, hr. Sven Milthers, og sidder passivt og ser til. Det forstår jeg simpelt hen ikke, det forstår jeg ikke. Jeg forstår ikke, at man stadig væk synes, man har et magistratsstyre med formandens ansvar for at få gang i arbejdet, hvad skal vi så have udvalgsstyre for. Det her er jo et gammelt levn.

Jeg vil så sige, hvis der intet er sket, og man rider, som man sadler, hr. Klaus Bondam, ja, så må man jo tage affære.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jeg har i løbet af vores budgetforhandlinger stået med 2 i venstre og højre hånd forslag til at komme til en enighed i forhold til dette spørgsmål, og man har sagt nej. Man har ikke ønsket at komme til et resultat, man har ikke ønsket at indgå et forlig i forhold til det her.

Jeg må sige, hvis man synes, det er kedsommeligt, fru Bente Frost, at sidde i et udvalg, så skal man bestemt lade være. Men man kunne jo også ønske at lave dette om og sige, jamen altså de skal ikke sidde og kede sig der mere, jeg kommer med nogle gode forslag, ser at få gang i debatten, så vi kan få nogle resultater. Det burde være det ønske, man stillede med.

Dels synes jeg midt i en strukturdebat, som man har i dette land med at lave kommuner af en vis størrelse, kommer København med et forslag stillet af Enhedslisten om at lave en lillebitte kommune ude i et hjørne, fordi et af medlemmerne tilfældigvis bor i det pågældende område. Skal man være bykonge, Jens Kjær, i Valby, er det det, det går ud på, jeg spørger bare, er det det, der er hensigten med dette forslag. Vi hverken kan eller vil eller ønsker at stemme for det.

Lige meget om folkeafstemning eller ej, jeg har fuld forståelse for Dansk Folkepartis synspunkter for folkeafstemninger, det kan nogle gange være meget godt som et pejlemærke som en del af vores beslutning, helt klart. Det gjorde vi jo rent faktisk, det gjorde vi, vi havde jo lavet en folkeafstemning, da vi havde haft de 4 bydelsforsøg med vores velsignelse.

Desforuden synes jeg, at når man nu står her og siger, overborgmesteren har ikke indkaldt til forhandlinger, han kan jo ikke rigtigt forsvare sig, han er her jo ikke mere, det er jo et dårligt argument, må man jo sige. Altså så må man da skyde på den nuværende overborgmester i det mindste, således – han har ikke haft tid endnu, siger han – den nuværende overborgmester har siddet i udvalget, må man sige, har været med til det pågældende arbejde. Så skyd dog på folk, der ikke sidder i embedsmandslogen eller ikke er til stede i aften. Det er da nogle billige points.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det 2. runde.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg forstår ikke helt, hvorfor Jens Kjær Christensen skal karakterisere bydelsarbejdet, lokaludvalgsarbejdet ude i Valby som dette mærkelige lokaludvalg.

Altså jeg synes sådan set, at de ude i Valby har givet udtryk for, at de sådan set er glade for det, de har lavet, og de er blevet klogere på nogle ting, og det de ønsker det er sådan set at indgå i en sammenhæng, altså en større sammenhæng i byen i det her nærdemokratiske arbejde, og det er det, de har peget på i forhold til den model, de har valgt, men som de jo ikke vil påtvinge resten af byen, hvis de hellere vil have en anden model.

Men det de har sagt i forhold til den model, de har derude, det er, og jeg undskylder over for Klaus Bondam, men det er faktisk det, de har sagt, så hvis man må tillade sig at forholde sig til fakta, så er det, de har sagt, det er flere ressourcer. Vi vil gerne have den pulje penge, der gør, at vi kan have et par ansatte ude i bydelen, som kan gøre, at vi rent faktisk kan støtte op omkring netværksarbejdet, få de frivillige organisationer med, være dem der står for, at tingene kommer til at hænge sammen ude i bydelene, være dem der professionelt formidler dialogen mellem lokalområdet og Borgerrepræsentationen og på den måde får en større politisk sammenhæng i denne by.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Fordi for mig at se handler nærdemokrati ikke kun om, at det, de træffer beslutning om ude lokalt, det skal vi holde fingrene fra centralt. For mig handler det her nærdemokrati, og det er derfor, vi har formuleret det forslag, vi har i Socialdemokratiet, og som vi også i foråret har fået bekræftet af vores delegeretmøde en gang til, at for os handler det lige så meget om, at der bliver lavet indflydelse på de beslutninger, vi træffer i Borgerrepræsentationen. Det handler ikke nødvendigvis om nogle geografiske enheder, det handler også om nogle geografiske interessefællesskaber.

Så jeg vil sige, det kan godt være, man siger ja, ja, så skal vi bare have sådan en socialdemokratisk model igen og nogle penge ud, og så kan de sidde der og lege med det. Men jeg vil bare sige, og undskyld mig, men på miljøområdet i forhold til vores lokale miljøcentre så er det faktisk det, der virker. Det er faktisk dem, der bliver drivkraften og sammenhængskraften rundt omkring i lokalområderne i forhold til at få formidlet arbejdet omkring miljøet mellem kommunen og helt ud til den enkelte borger.

Så det at man har gode erfaringer på et andet udvalgsområde skal vel ikke dømmes ude, det har vi vel en eller anden forpligtelse til måske også at bruge.

Så vil jeg sige til Bente Frost, at vi har også brugt tiden på at lave en borgerrådgiver og blive forsøgskommune i forhold til at kunne lave en kommunal ombudsmand, det er vi glade for at kunne, det handler om service. Vi har lavet 4 borgerservice sådan, så københavnernes møder kommunen entydigt og ikke som 7 forvaltninger.

De 4 servicebutikker, borgerservice, har vi lavet nu, det var servicedelen af det her Demokrati- og Serviceudvalg, og så mangler vi demokratidelen. For når det hedder Demokrati- og Serviceudvalget, så er det ikke, fordi det er et fedt, så er det, fordi det er 2 forskellige ting, noget er borgerservice, noget andet er demokrati.

Så er jeg fuldstændig enig med Bente Frost i, at man kunne have brugt erfaringerne fra bydelsrådene lidt mere begavet end bare at sige, det var det, og så gider vi ikke mere.

Jens Kjær Christensen (Ø): Først til Mona Heiberg, for Mogens Lønborg han kan i hvert fald undskyldes, hans tid herinde er rimelig kort, han ved ikke, hvad jeg har beskæftiget mig med de sidste 8-9 år, det har nemlig været med demokrati også med de gamle bydelsråd. Så hvis han mener, eller Mona Heiberg mener, jeg vil være bykonge, så lad dem mene det.

De har åbenbart ikke læst forslaget, for der står helt tydeligt, at Enhedslistens mål er, at der bliver oprettet, Mogens Lønborg, det var et af spørgsmålene, folkevalgte bydelsråd i hver bydel, det er vores formål. Vores formål er ikke selvstændige kommuner, undskyld.

Så er Mogens Lønborg inde på, hvad nu hvis alle mulige andre kom og stillede forslag og bad os om dit og dut og dat. Fint, lad os nu se dem komme og bede os om det. Her i Valby er det sådan, at det har fungeret på en eller anden facon som modelbydel. Det eneste, der har overlevet fra forsøget, vi havde fra forsøg med bydelsråd, det er det eneste sted. Der har været livlig debat, det ved alle og enhver, der har beskæftiget sig med dem, Mogens Lønborg har endda engang selv været derude.

Så please, der er faktisk sket noget, og folk har forholdt sig til spørgsmålet om demokrati. Baggrunden er, som flere har forklaret, at der faktisk var et flertal i Valby for at fortsætte noget med bydelsråd ved afstemningen.

Når nu så formanden for udvalget kommer og taler om, at 1/3 af de adspurgte i en gallup, noget med selvstændig kommune, jamen det er jo ikke det, vi snakker om. Det havde klædt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

formanden mere at nævne, at halvdelen af de adspurgte mente, at man skulle have noget i retning af bydelsråd. Det er jo sådan et tal, der er interessant, når man nu skal referere set i forhold til forslaget her.

Nå, jeg kan høre på det hele, at der ikke engang er flertal for, at det skal i udvalg. Klaus Bondams begrundelser er meget mystiske, altså man kan ikke lære ret meget af det der, man rider, som man sadler, hvad det har med forslaget at gøre, aner jeg ikke.

De Radikale opfatter jeg grundlæggende er enig i det, der er intentionen, det Enhedslisten vil, De Radikale vil bare slet ikke være med på, at det skal blive til noget, før De Radikale kan sige det i en valgpeje op til næste kommunevalg, sådan lyder det.

Hvis der var mulighed for at lave noget omkring det lokale demokrati, skulle man så ikke gøre det nu. Det er en underlig opgiveness, som jeg ikke synes ligner Klaus Bondam.

Hvad i øvrigt Socialdemokraterne har forelagt forligspartnerne, det vil vi andre også ved lejlighed, det er jeg sikker på, os der ikke har fået det forelagt, meget gerne se. Vi kan frygte, at det handlede om nogle af de gamle socialdemokratiske forslag, der hed "frem af stalden".

Så vil jeg lige til sidst sige, ja, at det her udvalgsarbejde der vil jeg da håbe, at det adskiller sig voldsomt fra alle andre udvalg af en eneste årsag. Og det er, hvis man kigger på fremmødestatistikken i det her udvalg, og jeg har kun tilladt mig, jeg kunne ikke nå mere i dag, fra den 1. januar 2003 frem til i dag, så er det rimeligt rystende.

Jeg skal nok lade være med at nævne navne, for det er unfair, for man kan jo ikke tjekke det, jo, man kan jo faktisk gå ind på skærmen og tjekke det, men det er der ikke tid til. Det ser ikke godt ud for demokratiet, kan jeg bare sige blandt de vise fædre, der skal finde ud af, hvordan demokratiet skal køre fremover.

Sven Milthers (F): Uden at sige, hvad det er, andre partier har foreslået, så skal jeg sige, at jeg tror, hr. Jens Kjær Christensen har fuldstændig forstået, hvad det forslag handlede om. Derfor blev det ikke en del af forligsaftalen.

Det var det ene, jeg ville sige. Det andet er så, der er flere, der har stillet spørgsmål om, hvad med afstemninger i flere bydele, ja meget gerne for os, det har vi faktisk også foreslået, som der var nogle, der var så venlige at minde mig om her for lidt siden, da jeg var oppe. Vi foreslog sidst, at det var Sundby og Valby, hvor der faktisk har været ydret ønske om det også fra Sundbys side. Vi har ikke spor imod, at det sker i flere bydele, men altså det er jo ikke det, vi lige skal snakke om i aften, men det kunne så være det, man snakkede om i den udvalgsbearbejdning, som burde være omkring dette forslag, så man kunne finde ud af, hvad det var, der skulle være det endelige forslag.

Så vil jeg godt sige til Mona Heiberg, at den tale var dog det bedste eksempel på, at man opfatter, at det bedste forsvar er et voldsomt angreb på de andre, for mægtige til bandbulle vi andre blev udsat for, skal man lede længe efter. Men vi har faktisk loyalt forsøgt både at drøfte med Socialdemokratiet, specielt med Socialdemokratiet, fordi vi har ønsket at finde en løsning, der kunne være bred, men det har Socialdemokratiet ikke fulgt op på, og det er sket gentagne gange. Det er problemet i denne her sag.

Derfor er det, vi kritiserer det parti, der ikke vil noget, det er det, der er kernen i denne sag. Jeg skal understrege, at det ikke nødvendigvis er formanden, der har repræsenteret Socialdemokratiet fuldstændig, der har været andre kræfter, der ikke har villet, og sådan er det, sådan vurderer vi situationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Men vi skal gerne tage imod udfordringen og sige, så må vi altså åbenbart sætte os et flertal uden om Socialdemokratiet og komme med et forslag, og så må vi se, hvor Socialdemokratiet er henne i den sag, for det er jo det, der er kerneproblemet i det her.

Jeg vil også godt sige, at når Winnie Berndtson står op her og siger, at det, Valby Lokaludvalg har bedt om, det var penge, det var ressourcer, ja, det var ved gud også en anden ting, nemlig kompetence, og det er det, der er kernen i det her. Det er derfor, vi skal finde en løsning, det er derfor, det har været frustrerende at sidde i udvalget, og det har været faktisk været et forsøg på at vise respekt for udvalgsstyre i forsøget på, at det ikke var et snævert flertal, men var en bred løsning, der blev fundet. Det synes vi, hele udvalget skulle stille sig bag. Derfor håber vi meget, at det kan lykkes at få denne sag udvalghenvist.

Jeg skal blot understrege, at for SF er det ikke noget problem at dele op i selvstændige kommuner, det har vi ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, men vi har også sagt, at det ikke er den reelle dagsorden, det ved vi godt, men vi synes, det skulle være en mulighed for Valby, som ligger, som det gør.

Endelig skal jeg sige, at noget af argumentationen i forhold til opdeling i selvstændige bydele eller kommuner, det er jo, hvad sker der, hvorfor skal vi have grænser, hvorfor må der være forskel det ene sted hen over en grænse. Men hvad er problemet i forhold til de forskelle, der er i dag mellem Københavns Kommune og de forskellige forstadskommuner, det er jo ikke en, der føler sig problematiseret over.

Der er ingen, der skal bilde mig ind, at borgerne i Herlev ikke også opfatter sig som borgere i det københavnske samfund, og derfor er det nogle gange en meget falsk problemstilling dette med opdeling i kommuner. Vi kan se det i mange andre lande, hvor man godt kan have opdelinger, som fungerer selv i de store bysamfund.

Vi forstår ikke frygten.

Klaus Bondam (B): Socialdemokraterne og den socialdemokratiske gruppeformand pudser glorien til den store guldmedalje her til aften. Gruppeformanden taler om sine og Socialdemokraternes forslag i budgetforhandlingerne.

Jeg har kendt Socialdemokraterne længe nok til at vide, at slår man ikke hælene sammen og takker ja, ja, så vil man ”ikke nå til enighed, og man ønsker ikke at komme til et resultat”. Vorherre bevares.

Man må heller ikke tale om folk, der ikke er til stede her i salen. Det bliver saftsusemig svært fremover, hvis det er den nye politik. Jeg sagde udtrykkeligt den daværende overborgmester, og det var en konstatering af, at en række forhandlingsmøder var blevet aflyst.

Sandheden er, kan jeg fortælle forsamlingen, at vi ikke sidder og ser passivt til. Nej, vi sidder og kigger på en række socialdemokrater, som ikke kan blive enige med hverken sig selv eller med hinanden, og som blot sidder og skribler notater ned i notesbøger.

Og kære Winnie Berndtson, er det et spørgsmål om flere ressourcer ude i bydelene, det er kun en del af sandheden, og det nikkede du også til før, men det var ikke det, du sagde – undskyld, jeg ved godt, at direkte tale er forbudt – det er et spørgsmål om indflydelse, det er et spørgsmål om at blive hørt, det er et spørgsmål om, at den høringsret, som Københavns Kommune er forpligtet til i forhold til bl.a. Valby Lokaludvalg, reelt bliver overholdt, det er et spørgsmål om kompetence og kompetenceafgivelse fra dette hus.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Jens Kjær Christensen og Enhedslisten, når vi er imod en udvalgshenvisning, så er det, fordi vi ikke gider at bruge mere tid i Demokrati- og Serviceudvalget, hvor beklageligt og trist det end lyder. Vi vil gerne sammen med Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti være med til at få en åben og for borgerne åben debat her i salen i modsætning til de lukkede debatter, som finder sted i udvalget.

Det vil vi gerne være med til, og det synes vi kunne være rigtig interessant, og så kunne der langt om længe komme noget åbenhed og ærlighed om det her. Jeg er godt klar over, at vi 3 partier ikke udgør noget flertal i denne sag, men så kunne det jo være, at Socialdemokraterne om ikke andet fik taget sig sammen til at nå frem til en enighed.

Mogens Lønborg (C): Jeg ved ikke, om Jens Kjær Christensen bekymrede sig om, hvorvidt jeg kunne læse Enhedslistens forslag korrekt. Jeg er helt på det rene med, hvad Enhedslistens mål er, det står jo ganske tydeligt, Jens Kjær Christensen, i jeres forslag. Det er, at der bliver oprettet folkevalgte bydelsråd. Det er jeg sådan set ikke i tvivl om.

Men det, jeg spurgte Jens Kjær Christensen om, det var, nu hvor Enhedslisten jo taler så meget om demokratiet, lægger det ud til folket at afgøre, om de vil være en selvstændig kommune eller ej, for det er jo det, der lægges op til nu her blot Valby. Jeg har altså ikke fået svar på, hvorvidt man også ønsker at give lov til det i andre bydele at få sådan en folkeafstemning.

Så spurgte jeg Jens Kjær Christensen vel vidende, at Enhedslistens mål det ikke er selvstændige kommuner, men det er bydele. Jamen hvis folket, hvis folket ønsker at løsrive sig, hvis folkeafstemningen i fire bydele, herunder måske Indre Nørrebro, ender med, at man vil løsrive sig, er det så Enhedslistens mål, eller er det folkets røst, der så skal være afgørende, Jens Kjær Christensen? Vil man så respektere fire-fem bydeles løsrivelse fra Københavns Kommune. Uagtet at det jo ikke er det, der er jeres mål, vil I så respektere det resultat af folkeafstemningerne? Og vil I overhovedet være med til at give andre bydele end Valby mulighed for at holde en folkeafstemning?

De spørgsmål vil jeg gerne have besvaret. Jeg fik ikke svar på dem fra Jens Kjær Christensen.

Mona Heiberg (A): Jeg må sige, jeg synes, det er nogle meget interessante spørgsmål, den konservative ordfører stiller. Jeg vil såmænd gerne tilslutte mig og meget gerne have svar på de samme spørgsmål. Jeg er bare bange for, at det ikke sker, men gerne for mig, jeg synes, det kunne være interessant.

Specielt synes jeg, det er interessant i denne omvæltningstid, når det gælder strukturen og kommuner i dette land.

Så hvis der er nogle, specielt måske forslagsstilleren der kan give et svar på det, så er det meget velkomment, synes jeg.

Nu er det næste trin så kommet, nu er det Socialdemokraterne indbyrdes, der er uenige. Det er det, Sven Milthers siger sådan mellem linjerne, og det er det, den radikale ordfører siger ganske åbent, om Den Socialdemokratiske Gruppe kan være enig med sig selv eller andre.

Socialdemokraterne er enige, og derfor stillede en enig socialdemokratisk gruppe disse 2 forslag i budgetforhandlingerne. Derfor lå der 2 stykker papir, som blev forkastet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Hvis jeg nu var rigtig, rigtig onskabsfuld, så citerede jeg fra nogle af de forhandlinger, det vil jeg selvfølgelig ikke gøre. Men sådan, som jeg erindrer det ... (Afbrydelse: Åhhh), sådan som jeg erindrer det, så må formanden for udvalget gerne sige det bagefter, men sådan som jeg svagt kan huske det, så var det noget andet, De Radikale gerne ville med de penge i forhandlingerne. Præcis hvad det var, det kan jeg ikke erindre, men jeg kan i hvert fald godt erindre, at det var måske ikke til det formål, man gerne ville bruge pengene.

Så da man jo ikke må citere fra de forhandlinger, så vil jeg selvfølgelig lade være med det.

Men hvis man ønsker en åben debat, hvis man ønsker en åben debat, som københavnernes kan være tilhørere til i denne sal, så må jeg sige, der er ikke så mange af dem, der gider være her i aften i hvert fald og lytte til denne åbne debat vedrørende dette spørgsmål.

Men så vidt jeg kan huske, så var der rimeligt mange, der ønskede foretræde for udvalget og altså havde nogle baggrundsgrupper også med sig og ønskede foretræde, fordi de gerne ville være en del af debatten.

Derfor kan jeg ikke være helt enig i, at den åbne debat kun skal foregå i denne sal, men også selvfølgelig skal foregå i udvalget, hvor der er mange borgere, der ønsker foretræde eller fortalere for grupper også i Valby, der har ønsket foretræde for udvalget, fordi de ønskede at tage del i denne debat.

Med de bemærkninger så synes jeg, at Valby er i hvert fald blevet hørt, vi har også haft en temadag, hvor man tilkendegav, hvad man gerne ville i den bydel, som forslagsstilleren jo har en meget stor kærlighed for, hvilket er forståeligt nok, det er ærligt nok at have en kærlighed til den bydel, man befinder sig meget i, hvor man har bopæl.

Så jeg synes, debatten har været åben, forslagene har været der, vi kan godt gøre det bedre. Men det handler jo ikke om, at man bare lukker for udvalget eller lukker for debatten. Det handler vel om, at de i fællesskab, de 11 mennesker, der sidder der, nej, vi er vist flere, der sidder i det her udvalg, ønsker at tilkendegive hr. Sven Milthers, at man indtræder med et aktivt foretagende for at få afsluttet dette så vigtige for københavnernes foretagende.

Bente Frost (V 2): Jeg vil gerne understrege en gang til, at for mig er det optimale en mulighed for hele byen at bestemme, om de vil opdeles i selvstændige kommuner. Det har jeg ønsket i alle de år, jeg har været her i Borgerrepræsentationen.

Til Mogens Lønborg vil jeg så sige, jamen altså det der med, om der skulle være en kommune inde mellem de andre, Frederiksberg har altså overlevet siden 1904 inde midt i København med kunstige grænser. Så det med grænser inde midt i en storby, det har vi levet med i så mange år, uden det har givet de helt vanvittige store problemer.

Klaus Bondam der vil jeg så sige, når du siger, at du, at De Radikale ikke vil være med i en udvalgsenhvisning, så vil jeg sige, det er jo for mig at se en vej, der gør, at man ikke kommer videre. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man holder ud, og at man deltager i den debat, hvis man vil noget med det, man siger, så kan man ikke bare lægge armene over kors og så sige, nej, der sker nok ikke noget i sådan et udvalg, så det gider vi ikke være med til. Det synes jeg er en dårlig vej frem, jeg synes, man skal deltage i de muligheder, hvis man vil noget med det, man har som hensigt, så må man også arbejde for det med alle de steder, hvor der bare er en mulighed for at se en vej frem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Til Winnie Berndtson vil jeg sige, det er ganske udmærket med alt det der service, men altså jeg troede, at det var udvalg var nedsat og hed Demokrati- og Serviceudvalget. Demokratiet har jeg stadig væk ikke se noget i, så jeg er stadig væk glad for, at jeg ikke deltog i udvalget.

Men jeg deltog heller ikke i budgetforhandlingerne, så jeg har ikke set det der forslag, men jeg kan forestille mig, det er noget om en eller anden pose penge, som man kunne få ud i et eller anden lokalområde, som kunne få penge til et eller andet projekt.

Jeg er altså dødtæt af alle disse poser penge, der bliver klattet ud i forskellige bydele, så folk kan rende rundt og spille Agenda 21, og hvad de nu ellers kan finde ud af ude i områderne. Det er jo bare nogle narresutter, som ikke giver nogen reel indflydelse for nogen mennesker.

For mig er demokrati noget med en reel indflydelse for mig selv og på mine omgivelser, ellers så betyder det andet ikke noget.

Karin Storgaard (O): Det er jo mange interessante holdninger, der kommer frem her i aften. Det viser også, hvor forskellige partierne er, i hvert fald i aften.

Så vil jeg sige til Jens Kjær, helt ærligt, Jens Kjær, hvad er det, der er så godt ved Valby Lokaludvalg, folk farer ud og ind af det udvalg, det er jo næsten en gang om måneden, vi har på, at folk ønsker at udtræde osv. Det må der da være en årsag til, det lyder da ikke, som om de synes, det er specielt spændende at sidde der. Fordi hvis man virkelig er en ildsjæl og går op i det arbejde, så bliver man ved gud siddende der, men det ser det jo ikke ud til.

Jeg tror, der mangler nogle ildsjæle derude efterhånden, og uden de ildsjæle så kan Valby Lokaludvalg heller ikke fortsætte, og det synes jeg, man skal se i øjnene og sige, det er måske en anden måde, man skal køre demokratiet på også i Valby.

Så vil jeg sige, der er mange andre steder i byen, hvor man har en form for lokalt demokrati, altså vi har stadig væk lokalrådet, det lyder, som om man helt har glemt, der er noget, der hedder lokalrådet. De fungerer meget forskelligt, det er rigtigt, hvis der er nogle, der vil anke mod det, der er nogle steder, hvor lokalrådene fungerer rigtig godt, der er andre steder, hvor de ikke fungerer så godt.

Men i det store og hele så har de faktisk mere indflydelse, end der er mange, der tror. Det kan være, det er, fordi man ikke følger ret godt med i det. Jeg ved ikke, hvor mange af medlemmerne her i Borgerrepræsentationen, der går til møder i lokalrådene, jeg gør det en gang imellem, ikke fordi jeg synes, jeg har tid til det, og heller ikke fordi jeg altid synes, det er specielt interessant, men jeg synes, det er vigtigt at vise sig og høre, hvad det er, de siger rundt omkring. Det synes jeg faktisk taget er en rigtig god ide.

Så siger SF noget om afstemningen i flere bydele, og vi ved jo godt, at SF ønsker, Sven Milthers, den gamle hest trukket ud af stalden, fordi man ønsker jo selvstændige kommuner, det er der ingen hemmelighed i, og selvfølgelig har SF lov til at have den holdning, det har Dansk Folkeparti ikke, i hvert fald ikke endnu. Vi ved selvfølgelig aldrig, hvad der kan ske hen ad vejen, men det har vi i hvert fald ikke i øjeblikket.

Så vil jeg sige, jeg blev lidt forbavset, da jeg hørte Klaus Bondam heroppe, fordi lige i øjeblikket så kunne jeg ikke finde ud af, hvad det var, han mente, men jeg var lige nede og snakke med ham bagefter, det beroligede mig lidt, så jeg fik en forklaring på, hvad det var, jeg ikke rigtigt havde hørt efter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Men jeg forstod på De Radikale, at de i hvert fald ikke ønskede forslaget i udvalg, og at de i øvrigt også ville stemme imod forslaget, men at de gerne ville have et samarbejde på et eller andet tidspunkt eller i hvert fald var der nogle af de ideer, som SF og Enhedslisten havde med en åben debat, som man gerne ville deltage i. Og det kan man jo så komme tilbage til.

Venstre talte noget om Frederiksberg, der var selvstændig kommune og lå inde i København, men altså Frederiksberg og Valby er vel heller ikke helt det samme, og jeg ved heller ikke, hvor godt det altid har været med at have Frederiksberg liggende der.

Så sagde Bente Frost også noget om udvalget og demokrati ... (Afbrydelse af Bente Frost). Nu er det mig, der har ordet, Bente Møller. Men jeg synes, at demokratiet i udvalget med de opgaver, vi har, vel nok fungerer udmærket, men det går ud over udvalget, fordi det er rigtigt, at i udvalget er der ikke sket så meget.

Men hvem i alverden er det, der sidder i udvalget, er det ikke alle partierne, der sidder i udvalget, som bare ikke kan beslutte sig til, hvad i alverden er det, man vil have fremover i stedet for det, vi har haft tidligere. Det er derfor, man har gået som katten om den varme grød og ikke villet sige, hvordan kommer vi videre her, det er derfor, sagerne er blevet udsat ustandselig, og folk ude omkring i byen uafbrudt spørger, hvad sker der i det udvalg. Der sker ikke noget, fordi medlemmerne ikke kan blive enige om, hvad det er, man vil.

Det er lidt af det samme, der viser sig her, nu er det bare ikke i udvalget, nu er det Borgerrepræsentationen, men jeg fornemmer meget klart, at man har stadig væk ikke afklaret det, der er ikke nogen enighed om, hvad man kan nå frem til, man har alle hver sin holdning. Sådan varer det nok lidt endnu.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så nåede vi til 3. runde.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Det er nemlig fuldstændig rigtigt, Karin Storgaard, det er ikke mere hokuspokus end at det, det handler om dybest set er, at vi ikke er enige, og derfor kommer der ikke noget fælles ud, og den hvide røg stiger ikke op.

Til Enhedslisten vil jeg sige altså, jeg kan godt læse forslaget, det er sådan set ikke det, det kniber med, det det kniber med det er at forstå det og forstå, hvorfor det overhovedet er stillet. Nu beder man borgerne forholde sig til, at Enhedslisten stiller et forslag, hvor man kan stemme om 3 temaer, men man skal for guds skyld ikke stemme om det første, for det vil Enhedslisten aldrig gennemføre. Hvorfor er det så med på listen, kunne man jo spørge sig som borgerrepræsentant.

Det kunne man sikkert også, hvis man sidder ude i Valby og undrer sig, hvorfor er det der, hvis vi alligevel ikke med Enhedslistens opbakning kan få det gennemført.

Jeg vil sige, i forhold til vores udgangspunkt og i forhold til det, der bliver rejst omkring kompetence, ja, Valby Lokaludvalg har også bedt om mere kompetence, det er også det, der står i det forslag, som vi har stillet, og som vi også har haft oppe her i Borgerrepræsentationen, det bygger faktisk på, at man skal have indflydelse på de beslutninger, der træffes i Borgerrepræsentationen, ligesom man skal have indflydelse på nogle ting ude lokalt.

Så det er det bundne mandat, som vi har med fra det socialdemokratiske bagland, at der skal være indflydelse på beslutningerne i Borgerrepræsentationen som en del af dette forslag. Det er det bundne mandat, som vi har med os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Så vil jeg sige til det der med åbenhed eller ikke åbenhed, altså jeg synes ikke, man skal have åbne debatter i denne sal, fordi vi i Demokrati- og Serviceudvalget faktisk har besluttet noget, der er bedre. Vi har lovet hinanden at gå ud og debattere det her i byen, tre forskellige steder i byen, vi har committet hinanden til, at vi går ud og diskuterer et eller flere forskellige forslag tre forskellige steder i byen. Det synes jeg faktisk er en bedre måde at gøre det på.

Og om det så ender med et katalog, hvor hvert parti stiller sit forslag, og så er det det, vi går ud og snakker om, eller det ender med at gruppere sig om nogle temaer, det ved jeg ikke. Men der er ikke nogen grund til at sige, at vi i Demokratiudvalget har besluttet, at her gider vi ikke snakke med nogen, vi har allerede besluttet, at vi skal have 3 debatmøder rundt omkring i byen.

Så vil jeg bare sådan, nu det er sidste runde, give lidt stemmevejledning til SF, fordi jeg tror nemlig, SF har glemt at sige, at de gerne vil bede om en delt afstemning, fordi den del af forslaget, der hedder "folkeafstemning finansieres af den i budget 2005 afsatte pulje til udvikling af nærdemokrati" tror jeg ikke, SF kan være helt parat til at stemme for i dag i hvert fald ikke sådan, som vi plejer at have det med hinanden i aftalekredsene.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det var en behagelig socialdemokrat, der gjorde opmærksom på, at der er noget, der hedder et budgetforlig, hvor der er en pulje på 5 mio. kr. med overskriften "udvikling af nærdemokratiet", og vi venter alle sammen spændt på, hvad det handler om så.

Først til Winnie Berndtson, jeg har åbenbart udtrykt mig så klodset, og Winnie Berndtson kender hverken mig eller Enhedslisten. Når vi har været så venlige at tage tre temaer, så er det, fordi det er de omkring de synspunkter, der har været synspunkter fremme både i Borgerrepræsentationen og i Valby.

Vi synes, det er fuldkommen urimeligt at komme med et forslag her, hvor det kun var vores tema, der skulle stemmes om, når vi ved, at der er andre synspunkter. Undskyld, undskyld at vi tillader os at lytte lidt til folk.

Der vil jeg altså have lov til at sige, Socialdemokraterne, hvis man har lidt erfaring med dem, hvad Bondam ikke har så meget, men jeg må give ham ret i det, han har med dem i et kort stykke tid. Når det kommer til demokratispørgsmål, så skal de presses og squeezes.

Da vi fik bydelsråd, så gik Socialdemokraterne kun med, fordi der var et flertal uden om dem, og det var jo for pinligt ligesom ikke rigtigt at være med der og prøve at kunne være med til at bestemme. Det er den sande historie, det var hverken lysten eller noget som helst andet, der drev værket, ligesom Socialdemokratiet i dag ingen lyst har til noget fælles.

Årsagen til, at der ikke sker noget i udvalget, det er ikke, som Karin Storgaard fremstiller det, vi kan jo ikke blive enige. Vi kan ikke lave et flertal, undskyld mig, De Konservative har ikke på noget tidspunkt mig bekendt sagt noget som helst, at de vil i den retning.

Socialdemokraterne sidder og fabler mod hinanden og er ikke enige. Karin Storgaard har heller ikke hidtil ytret sig, der har været SF, Enhedslisten og De Radikale, som har sagt, at de vil have et demokrati, som ligger meget tæt i øvrigt i forhold til det, der er motiveringen i vores forslag. Det er virkeligheden, så enkelt er det. Det burde Karin Storgaard selv vide.

Jeg vil sige, jeg mener stadig væk, Klaus Bondam, det er en fejl det her med at sige nej, nu vil vi slet ikke noget mere, bla bla bla, altså så må konsekvensen være, at man laver nav-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

neændringer og kalder det Serviceudvalget fremover og beder om at fjerne ordet ”demokrati”, for det er alligevel ikke det, der finder sted, det er dog konsekvensen.

Jeg synes, det er politisk fejlagtigt ikke at have is i maven og sige, vi fortsætter, vi fortsætter selvfølgelig.

Det var de 3 temaer. Mona skal, nu sagde jeg også noget ja, og nu kommer jeg til Mogens Lønborg. Se, det har jeg glædet mig til, det er jeg nemlig klar over.

Jeg vil sige så meget til Mogens Lønborg, at han kender også Enhedslisten dårligt, hvis han ikke er klar over, at når han stiller et forslag om, at der også skal være folkeafstemning i hele København og de andre bydele, så er vi varme fortalere. Vi ville aldrig vove at komme med et forslag til Mogens Lønborg om folkeafstemning i hele København, så ville han sprutte og sprasse heroppefra og sige, at vi var vanvittige. Men hvis forslaget kommer, vi er klar til at støtte det.

Undskyld mig, vi er også klar til at støtte selvfølgelig resultatet, ingen tvivl om den dag, det var det andet spørgsmål, som åbenbart forekom, selv om viljen går os imod. Men Mogens Lønborg har åbenbart fattet, og det har åbenbart alle næsten i salen, hvad det er, Enhedslisten mener. Men derfor kunne det jo godt være, at folket simpelt hen skreg og sagde, de vil løsrive sig fra os herinde og fra enkeltpersoner, jamen der var ikke andet at gøre end at respektere det. Hvad var problemet i det i øvrigt, hvad er problemet.

Men det er jo ikke den konkrete situation, den konkrete situation, vi står i, er, at der er intet aktivt flertal i denne forsamling, som vil noget som helst i demokrati i forhold til lokalområdet. Derfor har vi sagt også ved sidste budgetdebat, vi støtter ethvert mikro lille skridt, der holder liv i debatten om, hvordan vi får udviklet demokratiet. Og undskyld mig, det har hverken været Socialdemokratiet eller De Konservative, som har givet bidrag i den anledning.

(Kort bemærkning).

Sven Milthers (F): Jeg skal gerne her takke for det gode råd fra Winnie Berndtson, men jeg skal også gøre opmærksom på, at jeg jo har vurderet hele tiden, at hele forslaget ender med at blive stemt ned, fordi der jo er for mange her, der ikke vil have den her folkeafstemning, og derfor er det sådan set lidt uinteressant.

Men ja tak, SF vil gerne bede om, at der bliver holdt separat afstemning om efterafsnittet, men jeg kan jo regne ud, hvordan det ender under alle omstændigheder.

Og hvis det skulle lykkes os at få flertal for folkeafstemningen, så er det jo derefter det samlede flertals opgave at skaffe finansieringen. Sådan er det også, for sådan har Borgerrepræsentationen, og der er jeg ikke i tvivl om, at det flertal, som vi er en del af omkring budgettet, vil ende med at pege på, at de skal afholde det, det kunne jeg i hvert fald levende forestille mig. Man kan selvfølgelig håbe på mirakler og sige, det finder vi er uforudsete udgifter, fint for os, og hvis det er det, der er oplæg til, så vi stadig væk har 5 mio. kr. til at lege med på de andre ting, så er vi helt med på det også.

Så tror jeg ikke rigtigt, der er grund til at trække flere heste ud af staldene, vi har vist alle sammen været på banen nu.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Karin Storgaard (O): Nå men det var bare Jens Kjær, der bragte mig på talerstolen, fordi jeg vil lige gøre Jens Kjær opmærksom på, at jeg tror, hele udvalget har ytret sig om, hvad de mente om demokratiet.

Men der er bare det problem ved det, at vi mener ikke det samme som Jens Kjær og Enhedslisten, og det er så åbenbart et problem. Men jeg vil vove at påstå, at vi alle sammen har udtrykt os, jeg ved helt præcist, at jeg har sagt, hvad vi gik ind for eller ikke gik ind for, men det kan være, det er gået forbi Jens Kjærs ører, det kan jeg så ikke rigtigt gøre noget ved.

Så vil jeg sige, det er dog noget forfærdelig pjat at stå heroppe og sige, at man skal hive demokratiet ud og så kun kalde det service, så kunne vi kalde det servicecentret i stedet for Demokrati- og Serviceudvalget, det var dog noget forfærdeligt vås.

Så Jens Kjær, jeg synes, man skal høre ordentligt efter, hvad det er, der bliver sagt i udvalget, også selv om man ikke kan lide det, der bliver sagt.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er vi tilbage ved listen.

Klaus Bondam (B): Tak for ordet.

Jamen jeg kan ligesom Mona Heiberg drage i erindringens suppedas og prøve at se, om jeg kan huske, hvad det var, der blev sagt. Jeg må erkende, at jeg nok husker nogenlunde lige så dårligt som Mona Heiberg.

Jeg kan i hvert fald huske, at vi bestemt ikke havde noget imod den passus, som også fremgår i budget 2005 om, at der skal særlig fokus på den elektroniske borgerbetjening, fordi det i vores øjne i høj grad er en serviceudviklende instans.

Hvis jeg graver lidt videre i erindringen, så mener jeg, at det forslag, som Socialdemokraterne fremkom med, og som vi andre ikke bare sådan uden videre takkede ja til, det handlede om demokratiske mødesteder og demokratiske fora. Jeg tror ikke, jeg citerer noget fra forhandlingerne, fordi det har sådan set været lagt frem flere gange før, og vi har også flere gange tidligere meddelt, at det var vi ikke sindet at gå med i, vi vil noget mere.

Bente Frost undrer sig lidt over vores modstand mod en udvalgshenvisning. Men det er jo lidt pudsigt, i og med at hun jo selv sådan betakker sig for at deltage i det udvalgsarbejde, og det kan jeg såmænd godt forstå.

Det Radikale Venstre vil gerne debatten, vi vil gerne debatten her i salen, vi vil gerne debatten med de øvrige partier, vi vil gerne debatten med københavnere.

Så kan jeg sige til Bente Frost, at hun har helt ret omkring Socialdemokraternes forslag, fordi det var endnu sådan et af disse kampagneagtige initiativer.

Karin Storgaard, årsagen til de problematikker, der er i Valby Lokaludvalg, det er en helt korrekt konstatering, det er jo mangel på ildsjæle, og de få ildsjæle, der er tilbage derude, har jo netop også sagt, at det er manglen på kompetence, der gør, at det er svært for dem at få flere til at gå ind i arbejdet, og det er svært for dem at engagere sig i det.

Vi er imod en folkeafstemning i Valby, vi er imod Valby som selvstændig kommune. Vi er for lokaludvalgs-lignende konstruktioner med egen beslutningskompetence, der i tæt samarbejde med BR udvikler nærdemokratiet i de enkelte byer og i København.

Vi er imod en udvalgshenvisning, fordi der nu er behov for en reel forhandlingsrunde, ikke flere møder i udvalget i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

Mona Heiberg (A): Jeg vil bare sige sådan sagt helt stille, at hvis aktiviteten i udvalget havde været lige så stor som aktiviteten her i aften, så tror jeg, mange problemer havde været løst. Det må jeg så sige ... (*Afbrydelse*). Ja, vi er B-mennesker i det udvalg, det kan godt være.

Men jeg mener, hvis man havde været så aktiv i den debat, der har været på mange af de møder, som vistnok ligger måske lidt for tidligt om morgenen, kvart over otte, det er for tidligt om morgenen, så må vi til at holde nogle aftenmøder i stedet for.

Men altså det der med mødesteder, hr. Klaus Bondam, det er jo altså et par år siden faktisk. Det var ikke indeholdt i de to forslag, vi kom med, da vi sad i vores lange, i hvert fald antal dage, budgetforhandlinger. Så det indeholdt ikke, vil jeg så bare sige, jeg skal så undlade at remse op, hvad det så indeholdt, fordi det har åbenbart ikke været så interessant, så det kan huskes.

Men der er én ting, jeg gerne vil sige, og det er, at da vi stemte om budgettet, blev der så stillet et ændringsforslag – hr. Sven Milthers bør høre efter – og der står det:

”Der afsættes en pulje på 5 mio. kr. til udvikling af nærdemokrati. Puljen udmøntes i løbet af 2005. Der er fokus på initiativer vedrørende den digitale kommunikation med borgerne og styrkelse af det elektroniske demokrati.”

Det her ændringsforslag er stillet af partierne A, B, C, D og overraskende nok F. Det ændringsforslag blev vedtaget med 52 stemmer, og jeg gentager 52 stemmer, imod 0. For stemte A, B, C, D, F, O, V og Ø. Og Ø, jamen dog. Dette ændringsforslag er altså vedtaget af forsamlingen, alle partier, fantastisk.

Så står vi her i dag og siger, nu gider vi ikke alligevel, vi vil gerne have en folkeafstemning, så vi kan dele vores hovedstad op imod denne nye struktur, som regeringen har fremlagt, så Valby kan få deres egen kommune er vel målet, mon ikke med deres egen lille borgmester? Det undrer mig, må jeg sige, når man kigger tilbage på, hvad, er det halvanden måned siden? vi sad i denne sal og vedtog budgettet.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Borgmester Winnie Berndtson for en kort bemærkning, tror jeg nok ... (*Afbrydelse*). Vi sletter dig.

Mogens Lønborg (C): Det er til Jens Kjær Christensen. Jeg vil ikke påstå, jeg fik fuldstændig svar på mine spørgsmål, men et spørgsmål fik jeg dog svar på, for så vidt et ganske overraskende svar, det var spørgsmålet om, hvorfor lige Valby og kun Valby. Jens Kjær Christensen svarer minsandten, havde de taget alle bydelene med, så havde Mogens Lønborg jo stået heroppe fra talerstolen og krammet helt over og harceleret over det. Derfor kun Valby.

Det må jeg sige, det er en meget ærefuld situation, jeg er bragt i, at det er grunden til, at Enhedslisten har nøjedes med sådan noget så ydmygt som kun Valby, for ellers ville de forventede en eller anden speciel reaktion fra mig heroppe fra talerstolen. Tak for den store smiger, som det jo klart er.

Jeg vil også sige til Jens Kjær Christensen, når han siger, at C ikke har bidraget med noget som helst. Nu ved jeg ikke, om Jens Kjær Christensen har deltaget sådan fysisk og måske åndeligt i de møder, det er jo tidligt om morgenen osv. Men Jens Kjær Christensen bør i hvert fald vide sådan i sandhedens interesse, at noget af det, Konservative har været optaget af hele vejen igennem, det har været at styrke institutionerne, styrke beslutningskompetencen, lægge endnu mere beslutningskompetence ud på institutionerne. Ikke for at ledelserne derude alene

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. oktober 2004**

så skal træffe disse yderligere beslutninger, for at brugerdemokratiet får mere vind i sejlene. Vi ønsker, Jens Kjær Christensen at lægge beslutninger ud til vores institutioner, ikke mindst de selvejende, og nu er jo så fremme ved afsløringen af bl.a. Enhedslistens hykleri.

For tidligere her i aften har vi haft et forslag omkring bundtekster, omkring bundtekster, hvor Det Konservative Folkeparti har stillet et ændringsforslag, og som blev vedtaget og tak for det, som gik på, at de selvejende institutioner måtte godt have lov til, selvfølgelig i overensstemmelse med deres bestyrelser, sådan i demokratiets hellige navn at træffe beslutning om, hvorvidt de ville skrive en bundtekst, eller de ville lade være. Det synes vi faktisk er meget rimeligt at give disse selvejende institutioner.

Men næh, næh, næh, næh, næh, næh overhovedet ikke, det kan der ikke være tale om fra Enhedslistens side, at sådan noget som at skrive en bundtekst, det skal være tvang. Det er ikke engang bare noget, forvaltningerne kan afgøre, om deres institutioner, næh, næh her i salen skal man pålægge samtlige selvejende institutioner på børneområdet, det er vel sådan ca. 300, at der skal være obligatoriske bundtekster. Så meget demokrati ønsker man lagt ud til vores institutioner. Velbekomme.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Til sidst måske Sven Milthers.

(Kort bemærkning).

Sven Milthers (F): Af hensyn til formalia her er jeg blevet belært om, at man ikke kan undlade at præcisere noget omkring finansieringen. Jeg skal derfor foreslå et ændringsforslag i stedet for det sidste afsnit i Enhedslistens forslag:

”Forvaltningen skal fremkomme med et forslag til finansiering.”

Det har jeg fået at vide er tilstrækkeligt. Det skal jeg derfor gøre, sådan så vi overholder formalia og samtidig overholder spillereglerne for aftaler.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så var der alligevel en til.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er ingen 5. runde, det er til Mogens Lønborg, han skal ikke gå hjem med manglende svar.

Det er rigtigt, Mogens Lønborg er skyld i mange ting for os i Enhedslisten. Vi havde nævnt andre argumenter også, at Valby var det eneste sted, hvor der var en levende demokratisk diskussion på baggrund af, hvad der havde fundet sted under bydelsforsøget, og hvor man havde den særlige institution, der hed lokaludvalget.

Når diskussionen kommer om bundtekster og selvejende institutioner, kan jeg bare konstatere, at den diskussion i hvert fald vi har ført og prøvet at føre også i udvalget og her, ikke i udgangspunktet har handlet om institutionernes demokrati, men har handlet om det politiske demokrati i forhold til bydelene. Det er ligesom en lidt anden sag.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Ændringsforslaget af Ø om henvisning til Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling, det kan man ikke, men man kan henvise til Økonomiudvalget, eftersom det er et § 17-udvalg, men jeg går ud fra, at det så er det, man vil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 28. oktober 2004

Enhedslisten foreslog, at medlemsforslaget blev henvist til Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling.

Venstre stillede ændringsforslag om, at man kun medtager tema nr. 1 ved en vejledende folkeafstemning i Valby bydel.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag til medlemsforslagets afsnit om finansiering:

"Forvaltningen pålægges at fremlægge et forslag til finansiering."

Forslaget om udvalgshenvisning fra Enhedslisten blev forkastet med 26 stemmer imod 20.

For stemte: F, V, V 2 og Ø.

Imod stemte: A, B, C og O.

Ændringsforslaget fra Venstre blev forkastet med 26 stemmer imod 19. 1 undlod.

For stemte: F, V og Ø.

Imod stemte: A, B, C og O.

Følgende undlod at stemme: V 2.

Ændringsforslaget fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 27 stemmer imod 14. 5 undlod.

For stemte: F, V 2 og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og 1 medlem af V (Wallait Khan).

Følgende undlod at stemme: V med undtagelse af 1 medlem (Wallait Khan).

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 32 stemmer imod 14.

For stemte: F, V 2 og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

31) BR 486/04. Røking i udvalg

Godkendelse af at Karen Hækkerup (A) udtræder som suppleant til Børn- og Ungeudvalget samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Joan Jensen (A) indtræder som ny suppleant for Johannes Nymark (A) i udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

32) BR 496/04. Røking i udvalg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

Godkendelse af, at Poul Nielsen (O), Emdrup Banke 156, 2100 København Ø, udtræder som medlem af distriktsudvalget for Hærhjemmeværnsdistrikt Amager, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Preben Elmenhoff (O), Søpassagen 2, 2100 København Ø, indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

33) BR 499/04. Anmodning om fritagelse for hverv

Godkendelse af at Jens Kramer Mikkelsen fritages for følgende hverv:

HUR's Øresundsarbejdsgruppe (ØAG), bestyrelsen for Ørestadsselskabet I/S, Kommunernes Lønningsnævn, Pensionskassen for Kvindelige arbejdere og Specialarbejdere (PKS), bestyrelsen for Bella Center A/S, Beredskabskommissionen for Storkøbenhavn, Arbejdsgruppen - "København og Malmø - en by",

Modtagelsesudvalget, Dommerkomiteen for tildeling af Integrationsprisen, bestyrelsen for Det Kommunale Momsfond, EU's rådgivende Regionsudvalg, CLRAE (Committee of Local Regions Authority), beslutningsgruppen for Interreg III A programmet for Øresundsregionen, formandskabet for Øresundskomiteen, bestyrelsen

for Copenhagen Capacity, bestyrelsen for Fonden for Wonderful Copenhagen, Fordelingsnævnet vedr. den kommunale andel af selskabsskatten, Kontaktudvalget mellem Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Københavns Amtskommune og Foreningen af kommuner i Københavns Amt, bestyrelsen for Lærernes Pension A/S og bestyrelsen for LPA Holding A/S (Holdingselskab for Lærernes Pension) - samt godkendelse af, overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage navnene på de nye medlemmer fra den store valggruppe (i tilfælde, hvor der er tale om flertalsvalg, besættes de ledige hverv i praksis af den store valggruppe).

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): I betragtning af tidspunktet tror jeg ikke, jeg læser hvervene op, men de kan læses, det er alle sammen Jens Kramer Mikkelsens hverv. Er der bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 500/04. Meddelelse om varetagelse af hverv

Meddelelse om, at Hellen Hedemann, indtil den store valggruppe har givet meddelelse om, hvem der skal være ny overborgmester, varetager følgende hverv: Formand for Borgerrepræsentationen, formand for Økonomiudvalget, Hovedstadens Udviklingsråd, Lønningsrådet, Tilsynsrådet for børnehjemmet "Jacob Michaelsens Minde", bestyrelsen for F.W. Frank og Hustrus Legat, hvervet vedr. Kvalitetsprisen, bestyrelsen for Eurocities, UCUE (Union of Capitals of the European Union), Union of Baltic Cities (UBC), Københavns Kommunes Erhvervsråd, Hovedstadens Erhvervsforum, Præsidiets for Copenhagen X, Ole Rømer Medaljen samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 2004

bestyrelsen for Kong Frederik d. IX's fond til støtte af Rosporten i København. Herefter varetages hvervne af den ny overborgmester.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Det er Hellen Hedemann, der har været overborgmester i 2 dage. Bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er der ikke.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

35) BR 501/04. Meddelelse om Københavns Havn A/S

Meddelelse om at Jens Kramer Mikkelsen i brev af 22. oktober 2004 har anmodet trafikminister Flemming Hansen om snarest belejligt at blive fritaget for hvervet som bestyrelsesformand for Københavns Havn A/S. Når der foreligger positivt svar fra trafikministeren, vil Jens Kramer Mikkelsen anmode om Borgerrepræsentationen om fritagelse for hvervet i bestyrelsen for Københavns Havn A/S.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

36) Meddelelse om valg

Valby Lokaludvalg meddeler, at Peter Duelund Mortensen er indtrådt som repræsentant for Valby Lokaludvalg i Foreningen Solar City Copenhagens bestyrelse.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

37) BR 503/04. Medlemsforslag

Indstilling om, **at** medarbejdere får udbetalt morarenter af det beløb, som kommunen har skyldt den pågældende medarbejder. Mellefinansiering sker via kommunens kasse (8.05.5), **at** Økonomiforvaltningen pålægges at rejse de fornødne sager mod Accenture med henblik på at søge dækning for udgifterne til at holde medarbejderne skadesløse, **at** medarbejderne med det indstik som fulgte med lønsedlen udsendt i september 2004 anses for at have fået en undskyldning for problemerne med lønsystemet, **at** kommunen betaler erstatning til medarbejderne for direkte, påregnelige og sædvanlige følger af den fejlagtige lønanvisning, jf. vedlagte fortrolige notat om udbetaling af medarbejderes udgifter, samt **at** Medlemsforslaget (BR 451/04) hermed anses for bortfaldet. (Økonomiudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Jeg vil blot meget kort som en af forslagsstillerne til det forslag, der satte den debat i gang, kvittere for den lange og i dette tilfælde faktisk meget grundige de-

Kommentar [k1]: 00191183DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 28. oktober 2004

bat, der har ført frem til dette gode resultat, som vi alle sammen faktisk var enige om den 30. september, da vi behandlede Enhedslistens medlemsforslag.

En kvittering for det, en kvittering for, at vi nåede frem til det, som vi alle sammen var enige om, nemlig at medarbejderne ikke skal lide tab på grund af det lønkaos, der har hersket og forhåbentlig er ved at være overstået her i kommunen. Tak for det.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal sige, inden vi slutter denne sag, at der jo nok ikke er nogen her i salen, der kan være uenig i, at fejlene i lønudbetalingerne har påført vores medarbejdere mange gener, så jeg vil gerne her i aften på kommunens vegne beklage og undskylde de gener, som indførelsen af det nye lønsystem har medført for kommunens medarbejdere.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning med bemærkning om, at der til indstillingens 4. at tilføjes følgende: ”Mellefinansiering sker via kommunens kasse (8.05.5).”

Mødet sluttede kl. 23.05.